

Nr 6, 1997 årgång 34

50:- inkl moms

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

Guru Maharaj Ji, f d pojkgurun,
nu medelålders.

Dean Radin, en nytänkande
parapsykolog.

Lena Kristina Tuulse har en idé
om ett livsuniversitet.

Lennart Kjellson skriver
om medveten skapelse.

**Doktor Laskov
lär ut
kärlekshealing:
Det är livets natur
att läka sig självt,
att bli helt.
Kroppen står själv för
läkeprocessen.**

Vad är viktigt?

Kultursidor, kulturtidskrifter, kulturprogram i TV – sällan innehåller de något som verkligen känns *angeläget*. Så är det för mig.

På kultursidor har man kunnat läsa om:

...”Shakespeares läggning”. Var den store engelske författaren homosexuell? (De flesta av sonetterna handlar om unga män...)

...den legendariske Markus Wolf, under flera årtionden östtysk spionchef, vilken ska besöka Stockholm. Wolf kommer för att presentera sina memoarer.

...amerikanen Nick Silvers pjäs ”Feta män i kjol”, som går i Helsingborg. ”Unge Bishop inte bara älskar gång på gång med sin villiga mor och dödar sin förlupne far genom att skära halsen av honom. Han äter upp dem också.”

...Gunnar Ekelöf, att han hade en kärleksfull men syfilitisk far som rabblade meningslösheter och en självupptagen och kallsinnig mor.

Det är något som saknas på kultursidorna: det verkligt viktiga, det som handlar om livets mening, universums grundläggande natur, Guds existens, människans förmåga att skapa det goda samhället.

Så det blir mest ett förstrött bläddrande. Jag läser några rader här och några där. Det skrivna angår mig inte riktigt.

Kulturskribenterna tycks omedvetna om gåtorna omkring oss: universums och människans stora mysterium, varför universum existerar, varför människan finns, vad som är människans uppgift på jorden.

I min ungdom tänkte jag att tidningarnas kultursidor representerade det bästa inom mänsklig andlig odling. Jag läste ivrigt i dagliga tidningar, om författare, konstnärer, filmer osv., tyckte detta var viktigt. Jag såg alla filmer med konstnärligt värde, besökte, så ofta ekonomin tillät det, Stockholms teatrar. Jag läste modern svensk skönlitteratur. Numer upplever jag allt detta som ganska tomt. De verkligt intressanta tankarna och verksamheterna finns någon annanstans. Jag försöker hitta dem och berätta om dem.

Men någon gång lyser det ju till i en text på en kultursida – något är inte alldeles likgiltigt – som exempelvis detta i NWT, av Magdalena Nordenson: ”Koranen är ett pluralistiskt och tolerant dokument. ’Vi ska vara artiga mot Bokens folk’ (judar och kristna), sade Muhammed som var obönhörlig på en punkt: Ingen tävlan mellan religioner.

Läser man Karen Armstrongs bok om Jerusalem framstår framför allt de kristna korsfararna som galningar i sin intolerans.

– När korsfararna tagit sig in i staden dödade de 30 000 människor på två dagar. I fem månader låg liken kvar och ruttnade i gränderna, utbrister Karen Armstrong.” (Artikeln handlar om boken ”Historien om Jerusalem”).

I Expressen skriver Anders Ehnmark om ”det s k alternativa Nobelpriset”. Det har gått till bland andra Jopseph Ki-Zerbo från Burkina Faso. ”Jag frågade Ki-Zerbo vilket hans innersta motiv är till att arbeta politiskt.

– Jag har alltid uppfattat politik som att göra Guds vilja, svarade han.”

Ändå, det är något som fattas i den svenska kulturdebatten, något av stor vikt.

Sven M

SÖKAREN
Adress Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
E-post red@sokaren.se
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128
Hemsida på Internet www.sokaren.se

Tidskriftsmakare
och ansv. utgivare Sven Magnusson

Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-

Annonser Ring för prislista

Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund

ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

JONAS BERNHOLM:
Guru Maharaj Ji 4

ÅSA FREIJ:
Att hela med kärlek 12

GÖRAN BRUSEWITZ:
Nytänkande parapsykolog 14

Läsarforum 17

LENNART KJELLSON:
Medveten skapelse! 18

JAN TORBERNTSSON:
Gimleskolan 20

Sökarnyheter 22

NILS-OLOF JACOBSON:
Ankomst till sommarlandet 24

ELISABET BROOMÉ:
Intellettet hejdar upplevelsen 26

ÅSA FREIJ:
”Livsuniversitetet” 28

ÅSA HAMMARLUND:
Möte med Innerlighetens Moder 31

Bokfloden 32

HARRY MÅNSUS:
Den nya tidsåldern i Sverige 36

M o t e n n y t i d

Ibland verkar det som den nya tidsåldern kom av sig. De stora tankarna har ersatts av spådom, terapier, kristaller, mediumism, aurafotografering och aurahealing. Men om man tittar uppmärksam, så finner man många människor och idéer som pekar framåt mot en ny tid.

Guru Maharaj Ji, den runde pokgurun från Indien, och rörelsen kring honom, Divine Light Mission, rönte ganska stor uppmärksamhet på 70-talet, även i Sverige. Men han försvann från den andliga scenen, åtminstone i vårt land, sedan en del av hans familj brutit med honom. Jonas Bernholm, som en gång var med i rörelsen, berättar initierat historien om Guru Maharaj Ji. Gurun håller alltså på, men budskapet är nedtonat. Han framträder inte längre som ”världens herre”.

Leonard Laskow är en amerikansk läkare och författare som blivit uppmärksammas för sina inom medicinen oordodoxa åsikter om healing, som stimulerar kroppens egen läkande förmåga. Han är en ny tidens man. Jag tror att när den här tidsepokens historia en gång kommer att skrivas, så kommer människor som dr Laskow att framhållas som viktiga pionjärer.

Den amerikanske parapsykologen Dean Radin var i Sverige i somras på inbjudan av Sällskapet för Parapsykologisk Forskning. Han är en av de ledande inom den psykiska forskningen, ett vetenskapsområde som visar på den materialistiska världsbildens tillkortakommande.

Det är en viktig insikt att evolutionen inte kan förklaras annat genom antagandet att den är intelligent styrd. Den uppfattningen har bland andra Lennart Kjellson. Hans resonmang är enligt min mening övertygande.

Jan Torberntsson rapporterar från en skola i Sverige som hämtar inspiration från Sai Baba – ett viktigt utbildningsalternativ.

Nils-Olof Jacobson fortsätter att berätta om ”instrumentell transkommunikation”. Tror man på andehypotesen som en förklaring, kan säkert dessa händelser med tydligt paranormalt ursprung, vara till tröst för många.

Journalisten Lena Katarina Swanberg är en av dem som tagit sig för att skriva en bok om new age-rörelsen. Elisabet Broomé har träffat henne.

Livsuniversitetet är en stor framtidsidé som kläckts av Lena Kristina Tuulse. Kanske är man ute på Väddö lite på väg mot dess förverkligande.

Baptisten Harry Månsus har skrivit den enligt min mening bästa svenska boken om new age. Vi återger ett avsnitt ur ”Den kosmiska katedralen”. Det är viktigt att klok-new age beskrivs på ett riktigt sätt, eftersom rörelsen har en utomordentlig kärna, som pekar mot framtiden.

I oktober kraschade hårddisken i datorn med prenumerantregistret. Det gick att i säkerhetskopian rekonstruera den förlorade delen av registret utifrån inbetalningskort. Däremot försvann den senaste tidens adressändringar. Så ni som skickat in er nya adress under september och början av oktober, måste tyvärr göra om det.

Guru Maharaj Ji

Av Jonas Bernholm

1966 utnämns en blott 8-årig pojke till världens frälsare – The Lord Of The Universe. Han har initierats av sin far Shri Hans Maharaj, självutnämnd Perfekt Mästare, och när fadern dör, övertar han dennes ämbete, lärjungar och yttre värdighet. 8 år senare, nygift med en amerikansk flygvärdinna och med ett barn på väg, tar hans släkt sin hand ifrån honom och förklarar att det i själva verket är hans äldste bror som är Världens Herre.

Pojkgurun på 70-talet i upphöjd position med dyrkande anhängare, inkl. hans fru Durga Ji närmast till höger.

Våren 1996 kom före detta pojkgurun Prem Pal Maharaj till Stockholm för att träffa sina lärjungar. På Folkets Hus kunde vi träffa en liten korpulent välskraddad man. Han framträdde med ett program där han visade videofilmer och instruerade de församlade i 4 olika meditationstekniker, grunderna i det som kallas Kunskapen, och slutligen talade han själv om vad som var på gång i rörelsen. Hans ton var lågmäld och han undvek stora ord och gester.

Divine Light Mission i Sverige under 1970-talet

I början av 1970-talet introducerades Prem Pal under namnet Maharaj Ji i västerlandet som vår tids Buddha – The Lord Of The Universe. Han sades kunna förmedla samma meditationsteknik som alla stora andliga mästare före honom lärt ut sedan tidernas begynnelse. Det var samma undervisning som Jesus gav sina apostlar och som Krishna, Buddha, Mohammed och Guru Nanak hade gett sina lärjungar. Maharaj Ji och Hans far, Shri Hans Maharaj, kallade den Kunskapen (the Knowledge). Guru Maharaj Ji var alltså en upplyst mästare i samma tradition och av samma dignitet som ovan uppräknade stora religiösa lärare.

1968-69 hade de första västerlänningarna träffat Maharaj Ji i Indien och i oktober 1969 kom hans första indiska mahatma till väst och England. 13 år gammal reste han på sin första utlandsturné och anlände den 17 juni 1971 till London och den 17 juli 1971 till USA där tidningen Newsweek rapporterade och TV-bolagen filmade.

Sedan gick allt i ett rasande tempo och i juni 1973 fanns det 480 centra i 38 länder jorden runt.

Till Sverige kom Kunskapen omkring 1973 via Köpenhamn, dvs efter TM- och Hare Krishnarörelsen men före Bhagwan Shree Rajneesh (Osho). Det blev en ganska stor och livaktig meditationsrörelse som kom att kallas Divine Light Mission, DLM. För många blev den säkert en inkörsport till den indiska religionen och filosofin.

Den första tiden träffades man på Rörstrandsgatan 32 i Stockholm, i bottenvåningen till affären Ljuset, som sålde lite av varje, bl.a. ägodelar som medlemmar skänkt till rörelsen. Senare blev denna adress plats för rörelsens hälsokostaffär Sol och Vind.

Varje kväll samlades man till Satsang, eller "samvaro med sanningen" som översättningen lød. Där beskrev lärjungar sina upplevelser av Kunskapen och man sjöng tillsammans. I januari 1974 kom jag själv dit första gången och blev mycket intresserad av den för mig nya världsbild som målades upp och de upplevelser som utlovades.

Lite senare flyttades Satsang-lokalen till Ängskärsgatan 4 vid Gärdet, där man också startade en restaurang, och därefter till Brahegatan 42. De mest aktiva bodde i ett ashram, ett religiöst kollektiv, som först låg på Kungsholmsgatan 20 och senare på Lidingö, mitt emot hotell Foresta.

Mot slutet av 1974 omfattade rörelsen 78 aktiva medlemmar i Stockholm och 42 i Göteborg samt 6 i övriga landet. Det fanns ett ashram och 2 premiehus (lärjungekollektiv) i Stockholm. (Premie betyder att älska Gud.) Och ett par år senare hade rörelsen växt till

2 ashramer i Stockholm (Nacka och Lidingö). Det fanns 4 premiehus, där mellan 4 och 12 lärjungar bodde. Sammanlagt var det cirka 110 personer i Stockholm som regelbundet deltog i verksamheten, medan det i Göteborg fanns 2 ashramer och 4 premiehus och sammanlagt cirka 55 aktiva medlemmar. I Västerås och Uppsala fanns Divine Information Centra, och i övriga landet ett 20-tal medlemmar.

Möjligheten att bli medlem inskränktes till de tillfällen när en Mahatma kom och delade ut Kunskapen. Och alla som bad blev inte initierade utan många fick vänta.

Maharaj Jis första besök i Sverige var sommaren 1976. Till programmet, som enbart var avsett för dem som fått Kunskapen, och för mycket seriösa aspiranter, kom 285 personer från Sverige, 60 från Finland, 35 från Norge och 165 från Danmark. Under hösten 1976 reflekterar man i rörelsens månadstidning Spegeln över varför antalet besökare på Satsang har minskat, liksom gåvorna. Hela våren 1976 hade varit fylld av ett mycket intensivt propagandaarbete. Uppenbarligen hade Maharaj Jis besök inte haft avsedd effekt.

Tempot var högt dessa år. Bland medlemmarna märktes flera som blivit besvikna på de vänsterpolitiska grupperna men som fortfarande hade kvar utopiska drömmar om fulländade samhällen, och hippies och folk som experimenterat med droger och alternativa livsstilar.

Villkoret för att bli initierad i Kunskapen var att man visade intresse, att man regelbundet gick på Satsang, att man aktivt deltog i verksamheten och att man verkade vara i hygglig psykisk balans. Jag tillbringade ganska mycket tid på Rörstrandsgatan och Ljuset. Våren 1974 kom tre indiska mahatmor dit – Yogananda, Ashokananda och Gitananda. Yogananda verkade vara en riktig mahatma; när han skjutsades runt i Stockholm välsignade han de andra trafikanterna, och han var mycket populär bland aspiranterna och premierna, medan Ashokananda mera påminde om en affärsman trots att han enligt uppgifter stod Maharaj Ji mycket nära. Han var ansvarig för verksamheten i England. Under en Satsang i Stockholm sa han att Kunskapen kunde skydda oss mot radioaktiv strålning, atombomben var inte längre någon fara!!

Själv fick jag kunskapen av Mahatma Gitananda i Köpenhamn, efter att ha fått vänta några månader. Han förlorade sin mahatmaroll när Maharaj Ji senare skickade hem honom till Indien för att göra en annan typ av service. Under ceremonin när Kunskapen gavs, gick han ut ur rummet hela tiden och lämnade oss ensamma att meditera. Det är möjligt att han hade dålig mage – den var ganska bullrig. Jag tyckte att han saknade den utstrålning som Yogananda hade. Eftersom jag lovade att inte avslöja vad som utgör Kunskapen, kan jag bara i korthet berätta att det är 4 olika meditationstekniker, där man koncentrerar sig på 4 olika "sinnesintryck": Ljus, Ljud, Smak och Vibration. Och kopplat till dessa kan man få upplevelser av Ljus, Musik, Nektar och Ordet (eller the Holy Name). Här syftar man på Bibelns "I begynnelsen var Ordet". Ljuset är kopplat till "det tredje ögat". Dessa, eller snarlika tekniker, lärs även ut inom Kriya Yoga.

Man kunde meditera hur ofta och hur mycket man ville. Troligen är detta en av de bättre meditationstekniker som lärs ut. Och det kostade ingenting. Mina egna upplevelser under initieringen i Kunskapen var helt vardagliga. Jag såg inte något bländande kosmiskt ljus, hörde inte sfärernas musik, smakade inte på Nektarn och fylldes inte av det Ord som skapat världssalltet. Men jag bestämde mig för att kämpa på.

Hela tiden spekulerades att snart skulle Maharaj Ji inte dela ut kunskapen lika lätt och att vi som fått den hade haft tur, eftersom det i framtiden kanske tagit 10-20 år av osjälviskt arbete för att bli initierad.

De tre grundpelarna i den aktive medlemmens tillvaro var förutom

Meditationen även Satsang, dvs samvaron med andra premies, som lärjungarna kallades, under gudomliga former när man talade om det Högsta – om Maharaj Ji och sina egna religiösa erfarenheter – och Service, dvs osjälviskt arbete.

Förutom tidskriften Spegeln kom det ut flera skrifter på svenska, som "Vägen till fullkomlighet" och "Guru Maharaj Ji och Kunskapen". Översättningar till svenska gjordes av Maharaj Jis tal som "The Peace Bomb" – Fredsbomben – den Satsang han höll vid India Gate i New Delhi 8 November 1970 inför över en miljon lärjungar (11 år gammal!), "Några ord från lagledaren", "Vägen in i verkligheten" och "Det Inre rummet".

I södra London byggdes en nedlagd biograf om till the Palace Of Peace (cirka 1972-73) där man gav satsang dygnet runt året om, utan att närvaron enligt uppgifter någonsin sjönk under 100 personer. När jag var i London våren 1976, verkade den epoken vara slut. Den gamla biografen stod i stort sett oanvänd.

Tre personer arbetade heltid på Stockholmskontoret, som var beläget i fräscha lokaler på Strindbergsgatan 52. Det fanns en tendens att överorganisera verksamheten, trots att det egentligen var ganska få människor som var involverade.

Jag tror att Mahatma Fakirananda, som jag sedan träffade i Indien 1991, var den förste som Maharaj Ji sände till Norden. En dansk man, Peter, och en ung kvinna ledde senare verksamheten i Stockholm. Efter programmet i Köpenhamn 1974 ersattes Peter av en kvinna, Gita Bai. Min egen teori är att Maharaj Ji träffade Peter och märkte att han hade alltför mycket egna ideer, som låg utanför Maharaj Jis egna visioner. Jag kommer ihåg en Satsang där Peter talade om hur en helt ny ras av människor och ett helt nytt samhälle höll på att skapas genom Kunskapen och genom Divine Light Missions, DLMs, frammarsch.

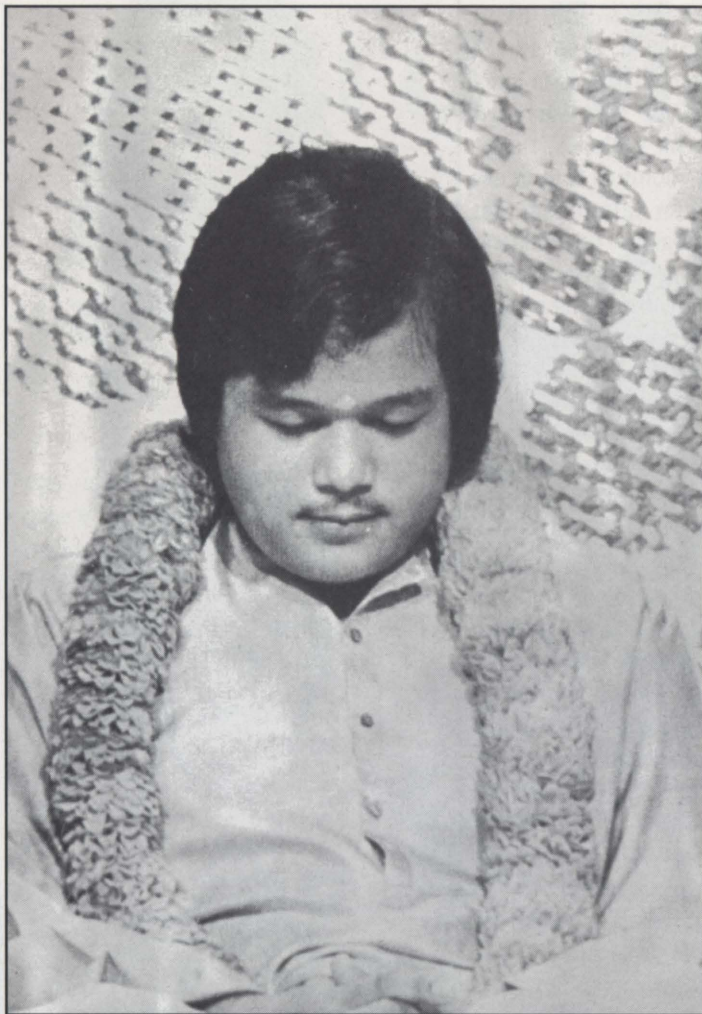
En tragedi skedde under återresan från Köpenhamn. Gruppens hyrda buss åkte av vägen på natten. Kanske berodde det på att chaufförerna fått otillräckligt med sömn. En ung kvinna dog i olyckan.

När vi skickade ut inbjudningar till programmen, fanns det en stor optimism om rörelsens attraktionskraft och framtid som en massrörelse. Vi bjöd in "kändisar" som Olof Palme och idrottsstjärnan Sven "Tumba" Johansson m.fl. (De kom inte.)

Programmet i Köpenhamn (Guru Puja 1974) var mycket

Shri Hans Ji Maharaj med sin son, den blivande Guru Maharaj Ji.

imponerande. Maharaj Ji framträdde på Forum, en stor inomhusarena med 10.000-12.000 platser, och man sparade inga ansträngningar i reklam och marknadsföring. Vi hade ordnat ett demonstrationståg med plakat och banderoller som tågade genom stan.

Ole Grünbaum, ledaren i Danmark, var ministerson och hade tidigare tillhört den ultrarevolutionära vänstern. Han var lika (ö)-känd i Danmark på 60-talet som Jan Myrdal och Anders Carlberg i Sverige.

Retoriken var mäktig. Ingen som hörde Maharaj Ji med sin målbrottsröst tala, kunde undgå att förstå att detta var den chans i livet man väntat på, att man skulle få uppleva allt man längtat efter, att alla universums andliga upplevelser stod på tur. De som brukade droger förstod att nu väntade den stora kosmiska trippen som LSD och hasch gett en försmak av. Man kunde också statistiskt visa att de som fått Kunskapen slutade eller minskade sin drog- och alkoholkonsumtion, eftersom det de nu höll på med gav mycket större utbyte. Förväntningarna var mycket höga.

Men trots ett träget mediterande och närvaro på satsang och även osjälviskt arbete lyste de kosmiska upplevelserna fortfarande med sin frånvaro för mig.

Gurū Puja-festivalen i Köpenhamn kostade 1,2 miljoner kronor. Man lyckades bara samla in 1 miljon i Danmark och övriga Europa och var alltså skuldsatt med 200.000 kronor efteråt.

1974 fanns det omkring 300 aktiva premier i Norden. Varje kväll kom cirka 200 personer på Satsang och 65 personer väntade på att ta emot Kunskapen. Nästan hälften av inkomsterna i Sverige 1975 var löneinkomster från ashramen (195.000 kronor av 437.000 kronor). De som bodde i ashramen skänkte hela sin lön till DLM. Det krävdes mycket arbete för att betala av den här stora skulden.

Under 5 år (1974-78) var jag med, men sedan tröttnade jag.

Uppbrottet var problemfritt. Man blev inte uppsökt av andra medlemmar. Ingen försökte övertala en att fortsätta. Träffades man ute på stan, hälsade man som vanligt på varandra.

Frapperande var all aktivitet som ofta i efterhand kunde förefalla planlös. Det startades massor av projekt och arbetsgrupper inom alla möjliga och omöjliga områden. Man bildade musik- och teatergrupper. En del projekt, som besöken på Österåkersanstalten och soppkök till uteliggare, var säkert bra, även om visionen av hur de intagna skulle sitta i sina celler och meditera bara uppfylldes i ett par fall. Det dök upp massor av personer i Sverige som alla stod Maharaj Ji mycket nära. De talade engagerat om Maharaj Ji och DLM, men senare kunde de försvinna från rörelsen och man hörde inte mer av dem. Ju längre tiden gick desto egendomligare syntes mig Maharaj Jis sätt att styra sin rörelse. Uppenbarligen gav han massor av (över)aktiva människor fria händer att propagera och sprida Kunskapen. Men när han sedan såg resultatet, öppnade han fallluckan och personerna fräntogs sina uppgifter.

Samtidigt fanns det även en öppenhet och ett ifrågasättande. I stencilen "Propageringen – en process" reflekterar man över vad som händer med en person som initieras i Kunskapen. "Allt eftersom vi började mogna såg vi att vi behövde förse blivande aspiranter med en mera korrekt beskrivning av Kunskapen."

Maharaj Jis egna intressen verkade inte skilja sig så mycket från andras i samma ålder. Till hans Sverigevisit 1976 hade man köpt ett par vattenskidor. Han tyckte om rymdfilmer som "Stjärnornas krig" och rekommenderade lärjungarna att också se den. Och han ville att alla skulle se Helan och Halvans "Piano Expressen" (där Helan och Halvan försöker baxa ett piano uppför en lång och hög trappa till ett hus, med misslyckat resultat) – detta för att vi skulle få en uppfattning hur service inte skulle gå till (men som det underförstått uttryckt ändå oftast gjorde). Flygning var hans stora passion och redan 1978 hade han en egen Boeing 707.

Orsaken till att det inte gick att hålla ihop eller styra rörelsen var nog Satsang, som innebar att de som initierats i Kunskapen delade med sig av sina erfarenheter och uppmuntrade och stimulerade andra att meditera, göra osjälviskt arbete, ge Satsang eller be att få bli initierade. Tonläget i rörelsen var uppskruvat, och många drogs med i överdrifterna. Och man överdrev sina egna erfarenheter. Efter en tid när man inte längre kan leva upp till vad man säger sig ha upplevt och förstått, blir det ett bakslag. Man hoppar av eller faller tillbaka i gamla vanor från sitt tidigare liv.

Rörelsen i Sverige drog på sig stora utgifter. 1976 var ekonomin körd i botten. Folk hade flyttat från ashramen. De som var kvar som aktiva medlemmar, försökte ge 10 procent av sina inkomster till DLM. Andra aktiviteter som gav intäkter var julbasarer, julgransförsäljning och loppmarknader. Under våren 1976 hade de aktiva medlemmarna delats in i bostadsgrupper med cirka 8 medlemmar i varje grupp (14 grupper totalt) och vi träffades en gång i veckan för att svetsas samman. Då var ett 60-tal premies på Satsang varje kväll i Stockholm, men på hösten 76 hade antalet sjunkit till 25-30. Många kände sig säkert besvikna efter Maharaj Jis program 28-30 maj i Stockholm. Och den nordiska ledningen började inse att det inte var rätt väg att bara utnyttja dem som flyttade in i ashramen som gratis arbetskraft. Även Maharaj Ji sa till slut att ett ashram är en plats där man skall kunna tränga djupare in i Kunskapen. Antalet initierade i Stockholm med omnejd var bara 189 och antalet aktiva medlemmar endast omkring 110. Och det var för få för att klara ekonomin med en månadstidning som "Spegeln" och den nordiska tidningen "Jaisatchitanand". Ashramen stängdes i september 1976 då en majoritet önskade flytta ut, och för det året var intäkterna totalt 387.000 kronor varav bara 48.000 kom från den svenska ashramen. (1989 var de totala intäkterna för DLM i Sverige 335.000.)

FREDSBOMBEN: Den 8 november 1970, inför en miljon församlade lärjungar vid India Gate, Delhi, tillkännagav Guru Maharaj Ji sin plan att sprida Kunskapen över hela världen. Efter att ha gråtit i nästan en timmes tid tog den endast 11 år gamla Guru Maharaj till orda: "Åter har jag kommit och ni lyssnar inte. Varje öra skall höra att mänsklighetens räddare har kommit. Det skall inte finnas någon möjlighet för någon att säga att han inte har hört talas om Guru Maharaj Ji. De som kommer till mig är redan räddade."

Shri Hans Maharaj och arvet efter honom

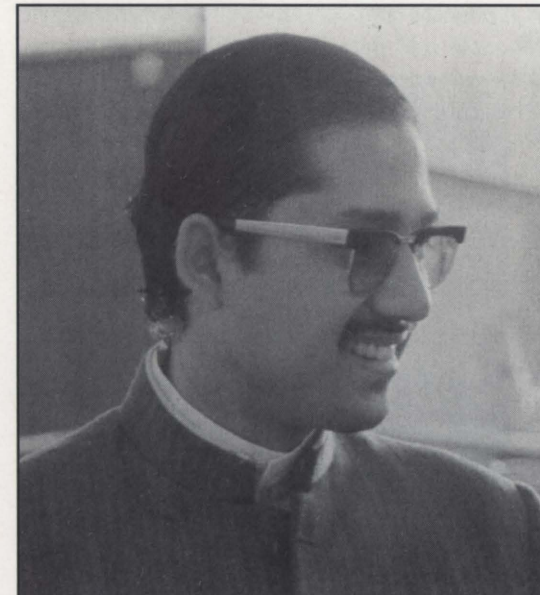
När man läser den officiella biografen över Shri Hans, Maharaj Jis far, utgiven 1984, framträder bilden av en levnadsglad, utåtriktad, folklig guru, som vandrade omkring i Norra Indien och det som nu utgör Väst-Pakistan och gav fattiga bergsbor nytt livsmod och spred glädje och kärlek. Centrum för hans verksamhet var Lahore.

Han föddes 8 november 1900 och dog den 19 juli 1966. Hans familj ansågs i rakt nedstigande led vara släkt med Guden Rama. Hans guru var Sri Swami Swarupanand Ji, som initierade Sri Hans cirka 1922-23. Efter guruns död blev det splittring i rörelsen och Shri Hans kom att tillbringa allt mer tid vandrande omkring till olika byar, men utan en egen fast punkt eller ett eget ashram.

Han fick många lärjungar och lärde ut en form av meditation, som omfattade 4 tekniker och gav upplevelser av ljud, ljus, smak och "the Holy name" – som var kopplat till andningen. Slutligen lyckades hans lärjungar övertyga honom att bygga ett ashram, Prem Nagar, strax utanför Hardwar. Han gifte sig med Mata Ji, och de fick fyra pojkar.

Men i den officiella biografen förekommer inte några som helst hänvisningar till hans två yngsta söner Maharaj Ji och Raja Ji. De saknas på alla bilder och till slut letar man efter spår av retuscherings eller efter skuggor av de två försvunna bröderna, som familjen sedan brutit med. Det är en typ av historieförfalskning som man trodde bara fanns i de kommunistiska öststaterna.

Det är också en smula märkligt att i den hyllmeter andlig litteratur om Indiens stora gurus under 1900-talet, som jag läst, finns inte en enda hänvisning till Sri Hans. Det tyder på att han inte hade några västerländska lärjungar och även att hans indiska lärjungar inte hade så stort inflytande och prestige i det indiska samhället att de skrev biografier om sitt eget liv och livet med Sri Hans. Till andra stora gurus som levde samtidigt – Ramana Maharshi, Shri Aurobindo, Ananda Maye Ma, Ramdas, Shirdi Sai Baba, Sathya Sai Baba – finns det otaliga hänvisningar i litteraturen, och deras liv och verk och undervisning är ofta nedtecknade dag för dag av deras närmaste lärjungar.

Maharaj Jis äldste bror, Bal Bhagwan Ji (= Sat Pal Maharaj)

Shri Hans organiserade 2 stora freds- och all-religiösa konferenser i Delhi, och 1960 bildade han organisationen Di-

vine Light Mission.

Hans hustru Mata Ji hade först tänkt kasta sig på hans begravningsbål och följa honom i döden, men då hörde hon hans röst inom sig säga att det inte behövdes. Och alla tecken tydde på att det var den yngste sonen Prem Pal som skulle överta faderns roll i framtiden. Vid 8 års ålder blev han Perfekt Mästare, den enda som kan uppenbara den högsta mänskliga erfarenheten. Helt ovan vid den nya rollen var han inte – redan som 2-åring höll Maharaj Ji sitt första tal om hur man förverkligar Gud!

Andliga sökare och hippies från väst började besöka pojkgurur i Prem Nagar och i början av 70-talet kände sig Maharaj Ji redo att söka sin lycka i västerlandet. Det blev hans äldste bror Bal Bhagwan Ji som drog upp riktlinjerna för hur Maharaj Ji skulle lanseras. Shri Hans använde i sin allmänna optimism gärna stora ord. Och han var en mästare i att anordna massmöten. Det var stora pampiga folkfester med elefanter på parad. Och de stora greppen fortsatte när Maharaj Ji skulle erövra västerlandet. Bal Bhagwan Ji hade visat vilken ypperlig strateg han var, när han organiserade massmötet vid the India Gate i New Delhi, det tillfälle när Guru Maharaj Ji, 11 år gammal, lät "fredsbomben" explodera inför över 1 miljon åhörare.

The Holy family, dvs Maharaj Ji, hans mor och bröder samt några indiska så kallade mahatmor – personer som fått rätt att lära ut meditationstekniken Kunskapen av Shri Hans eller av Maharaj Ji – drog västerut. 1973, blott 15 år gammal, hyrde Maharaj Ji världens största inomhusstadium, The Houston Astro Dome, för ett tre dagars program. Lite tidigare hade han sagt: "Vi har gett Kunskapen till cirka 3 miljoner människor i Indien." (Även siffran 6 miljoner har nämnts).

Hans släkt backade hela tiden upp honom. Hans mor uttalade sig i frågor om familjeliv och barnuppfostran och gav Satsang liksom Raja Ji (17 år). Hans äldste bror Sat Pal (=Bal Bhagwan Ji, 21 år) organiserade, och Bhole Ji (20 år) enligt uppgifter en inkarnation av guden Shiva (!) hade sin egen orkester Blue Aquarius, som spelade in flera skivor, bl.a. en LP för Stax Records som snart kunde hittas i drivor i överskottsaffärernas lager – den sålde dåligt.

Men bakom kulisserna började familjesammanhållningen att rämna. The Holy Family splittrades. Modern och sonen Sat Pal och Bhole Ji samt flera av de indiska mahatmorna åkte tillbaka till Indien.

Osämjan förefaller ha börjat med att Raja Ji gifte sig med Claudia, en amerikanska, bara med Maharaj Jis godkännande, men inte sin mors. När sen Maharaj Ji kort därefter, den 20 maj 1974 – 16 år gammal – gifte sig med Marolyn, en några år äldre amerikansk flygvärdinna, var måttet rågat.

Den indiska grenen av rörelsen med Mata Ji och Bal Bhagwan Ji i spetsen förklarade att man inte tyckte om att Maharaj Ji lagt sig till med västerländska vanor. Det talades om köttätande och alkohol. Han hade också brutit mot en etisk grundregel för gurus: han hade inlett ett förhållande med en lärjunge. I Indien arrangeras alltid ett äktenskap för en andlig lärare med en kvinna som inte är lärjunge till honom. När paret lärt känna varandra, kan hon/han bli initierad av sin make.

Marolyn får namnet Durga Ji, och deras första barn döps till Premlata. På Guru Puja i Köpenhamn 1974 visar han stolt upp sin fru. Senare bosätter sig Maharaj Ji med sin egen heliga familj, snart

utökad med sonen Hans Pal (född 1976) i Malibu på USAs västkust. Brodern Raja Ji och Claudia stannade också i USA.

Tomrummet efter sina tidigare medarbetare fyllde Maharaj Ji med västerländska instruktörer (=mahatmor) som också kunde ge kunskapen. De kom till Sverige i en jämn ström.

I Spegeln nr 4/75 tar Mike Donner (DLMs nationella chef) upp splittringen inom den Heliga Familjen. Och jag kommer ihåg hur vi samlades för att meditera och stödja Maharaj Ji.

Splittringstendenserna fortsatte och i februari 1976 rapporterade Divine Times (rörelsens veckotidning) om flera mahatmor som förlorat sin myndighet att ge Kunskapen. Man varnade även för Mahatma Vijayanand som gift sig och nu ville starta en egen med Maharaj Ji konkurrerande verksamhet.

Maharaj Jis Internationella arbete

Inför Millenium i Houston 1973, och syftande på det mötet, hade Maharaj Ji sagt: "Detta år kommer den heligaste och mest betydelsefulla händelsen i Mänsklighetens Historia att äga rum i Amerika."

Och under dessa tre dagar tillkännagav Maharaj Ji "Den Första Världssammankomsten för att rädda mänskligheten". Man skulle bl.a. "bilda en internationell sammanslutning för att ge mat och tak över huvudet åt världens fattiga", "initiera byggandet av en Gudomlig stad som skall demonstrera för världen ett sätt för alla människor att leva tillsammans i harmoni" och "starta en kampanj för att sprida Kunskapen (om själen) till hela mänskligheten".

Redan 1973 hade Maharaj Ji startat DUO (Divine United Organization) och senare bildades WWA (World Welfare Association). Det internationella högkvarteret låg i Denver, och där arbetade Jos Lammers, Willow Baker och inte mindre än 250 andra vid mitten av 70-talet. Bland de ledande denna tid var Bob Micheler (chef för DLM i Nordamerika) Michael Dettmer och Rennie Davis.

Man ritar upp komplicerade diagram för hur DUO fungerar, och Maharaj Ji håller tal riktade till FN och världens ledare. I en film om DUO förklarar Maharaj Ji hur världens problem skall lösas.

Många olika affärsrörelser växer fram. Man gör filmer, ger ut böcker och tidningar, startar affärer, entreprenader och resebyråer, framställer hälsokostprodukter och distribuerar giftfria födoämnen.

Kliniker för massage och örtmedicin öppnas.

Filmen "Who Is Guru Maharaj Ji?" vann guldmedalj som bästa dokumentärfilm i Atlanta 1973.

Maharaj Jis moder, Mata Ji.

I ledningen märks flera som varit mycket aktiva i 60-talets politiska rörelser, exempelvis Rennie Davis som hade arrangerat många av de stora Vietnamdemonstrationerna i USA och som tillhörde the Chicago 7 – han var en av 7 anklagade vid en känd politisk rättegång. Vidare Mike Donner, som satt 14 månader i fängelse

för sina politiska aktiviteter, och Ole Grünbaum, som suttit i fängelse i Danmark för värnpliktsvägran.

Rennie Davis chockade sina politiska kamrater genom att proklamera: "Vid 15 års ålder är Maharaj Ji redan den mest lysande händelsen i Världshistorien. He showed me God."

Snart visade det sig att Maharaj Ji inte var en lika skicklig organisatör och administratör som sin äldste bror. Det blev problem med ekonomin och 1976 slutade And It Is Divine och The Divine Times att komma ut.

Det berättas att Bob Micheler anordnade ett stort program och hyrde en stor sportarena dit Maharaj Ji skulle komma. Men han dök aldrig upp. Maharaj Ji sa senare till sina lärjungar: "Varför skulle jag komma, det var ju hans (dvs Bobs) program!" Alla började ta sig friheter, och Maharaj Ji hade inte längre någon kontroll över sina ledande lärjungar.

Andra arrangemang var väl organiserade och välskötta. Jag kommer ihåg hur vi åkte till Tyskland och Guru Puja i Dortmund 29 sept – 1 okt 1978 med specialchartrad sovvnagn. Och i slutet av 1978 var vi i Disney World i Florida. Men mitt intryck av Maharaj Ji hela denna tid var ändå att han var en ganska kylig guru som höll distans till sina lärjungar och att han inte lyckades knyta de starka emotionella band mellan guru och lärjunge som exempelvis Sai Baba eller Amma har gjort och som ofta är nödvändiga för att lärjungarna skall orka kämpa sig igenom ofta smärtsamma upplevelser av otillräcklighet och utsatthet på den andliga vägen.

Det dök upp välskräddade och välkammade västerländska sändebud i Sverige. De såg ut som en blandning av bilförsäljare och väckelsepredikanter, men hade ofta hippiebakgrund och hade rest mycket i Indien. Alla gav mycket engagerande Satsang.

Maharaj Ji åkte jorden runt flera varv och hade bl.a. stora framgångar i Sydamerika. Han underblåste motsättningar med andra konkurrerande grupper som Hare Krishna-rörelsen och Transcendental Meditation genom att ofta påpeka att Kunskapen var överlägsen Mantrameditation:

"Yttre hjälpmedel är inte perfekta, men Kunskapen är perfekt. Vi kan inte uppnå det perfekta genom icke-perfekta hjälpmedel. Alla yttre ting är icke-perfekta. Jag har sett hur människor ägnar sig åt ritualer och mantras. De sysslar med sina ritualer, de räknar på radband eller upprepar någonting med sina läppar. De sitter i sina hem, deras fingrar går, och läpparna upprepar någonting, och plötsligt ringer telefonen. De svarar med detsamma. De säger 'Hallå'. Rama-Rama upphör, Krishna-Krishna upphör" (Maharaj Ji 12/3 1972).

Det fanns stora ambitioner att Kunskapen skulle revolutionera arbetslivet med lyckliga mediterande och högpresterande arbetare. Även idrottsmän skulle uppnå stora framgångar. Så marknadsfördes Kunskapen. Man inriktade sig mycket på de framgångsrika, men även missbrukare. Det gemensamma var att man utlovade resultat och

Maharaj Jis fru Marolyn, eller Durga Ji.

förändring. Men samtidigt blir de lokala nyhetsbrevens alltmer självprövande och ifrågasättande. Alltför få människor hade de upplevelser av meditationen som utlovades för att orka med det höga tempot och alla kraven.

Jag var inte längre med under 80-talet, men den tiden kan säkert beskrivas som en ökenvandring för Maharaj Ji. Han gick så långt i sina försök att antingen bryta ner lärjungarnas förväntningar på vad Kunskapen var eller tillfredsställa sina lärjungars aktuella intressen, att han ställde till med en gemensam middag i Köpenhamn med vin och icke-vegetariska rätter och möjligheter att röka...

Det sägs att lärjungar började röka hasch igen, och i Göteborg förekom det att några gav Satsang i haschpåverkat tillstånd redan på 70-talet.

Det berättades att en av de västerländska instruktörerna, som också varit i Sverige, genomförde ett mark- och fastighetsbedrägeri riktat mot andra premies i Australien på 80-talet för att finansiera sitt eget missbruk.

När en medlem på 70-talet började tvivla och ifrågasätta Maharaj Jis och rörelsens budskap hette det att han "freakade ut". Lösningen var alltid Satsang, dvs att lyssna på andra lärjungars ofta djupt överdrivna erfarenheter och insikter om Kunskapen, vilket vid det tillfället och i den formen skulle kunna beskrivas som ett slags frivillig hjärntvätt – ett övertalningsförsök där man lät sig bombarderas av olika argument och citat från Maharaj Ji.

En smula förenklat kan Kunskapen och Maharaj Jis undervisning, som den marknadsfördes i väst på 70-talet, beskrivas på följande sätt:

Maharaj Ji är en perfekt mästare och han kan visa dig Gud. Han är den enda vägen – den enda nu levande som kan detta. Kunskapen är inte någon teoretisk kunskap utan 4 meditationstekniker, oförändrade sedan tidernas begynnelse, och de verktyg Maharaj Ji ger genom vilka man kan uppleva Gud och allt.

Jag blev mycket fundersam när Maharaj Ji i slutet av 70-talet ändrade teknikerna en smula...

Indien efter brytningen

När Maharaj Jis mor och hans 2 äldsta bröder åkte tillbaka till Indien i mitten av 70-talet, var brytningen ett faktum. Man samlade ihop de mahatmor som inte ville följa Maharaj Ji. Mata Ji förklarade att det var den äldsta sonen som Shri Hans hade utsett till sin efterträdare. Och de började bygga upp sin rörelse på nytt i Indien med Prem Nagar som högkvarter. De marknadsförde sig som förut, och den heliga familjen återskapades. Bal Bhagwan Ji fick tillbaka sitt gamla namn och kallades nu Shri Sat Pal Maharaj.

Jag besökte Prem Nagar 1991. Det var en omtumlande upplevelse. På ett mycket begränsat område om några hektar trängdes säkert 150.000 människor. Vi sov packade som sillar på högkant. Ville en person vända sig, måste hela raden följa efter. Toaletterna var obeskrivliga – golven var helt täckta av träck och i taket satt röda betelloskor, detta trots att Sat Pal Maharaj byggt världens största toalett i form av en flervåningsbyggnad med 700-800 holkar nere vid Ganges strandkant. Utomhus stekte många sina egna chapatis över små öppna, pyrande eldar som spred en sur rök över området. Man vacklade omkring hostande med rinnande ögon. Maten – den stående rätten var chapatis med havregrynsgröt – kastades ut i köerna, och man fick försöka fånga upp den på tallriken, så man inte blev bränd. Och tallriken var mycket nödortfikt diskad under en långsamt droppande kran.

I denna fruktansvärda trängsel, smuts, rök och larm kunde man

Maharaj Ji i slutet av 80-talet

ändå få en uppfattning om hur Prem Pal Maharaj hade uppfostrats till sin roll som Lord Of The Universe. Sat Pals, hans äldste brors, barn rörde sig fritt, uppbackade av mahatmor som fungerade som lekkamrater, och de fick sitta brevid sina föräldrar på scenen. Under darshan, dvs när man träffar sin mästare, kunde barnen, blott cirka 5-7 år, sitta in som ersättare när deras far inte hade tid och få vara med om hur vuxna män och kvinnor knäböjde inför dem och vidrörde eller kysste deras fötter, allt för att de så småningom skulle växa in i rollen som guru. Det var också uppenbart att Sat Pal Maharajs anhängare mest kom från ganska fattiga lager av samhället, precis som det varit på hans fars tid. Det låg mycket av överspänd förväntan i luften. Det var många och stora ord som sades och många verkade känna sig utvalda och frälsta. Vid ett tillfälle lämnade Sat Pal Maharaj scenen för att tala med en av dåvarande premiärministern Rajiv Gandhis närmaste män. Sri Hans, hans far, hade varit aktiv i Mahatma Gandhis kamp för Indiens självständighet, och Sat Pals inflytande över de fattiga i Norra Indien är säkert betydande och gör honom intressant för det politiska etablissemangen. Jag och de andra västerlänningarna fick sitta längst fram och vi fick även träffa Sat Pal en kort stund i hans residens. Han verkade vara en mycket vänlig man utan later men också utan karisma. Det berättas att hans stora intresse är teknik. Förutom den revolutionerande toalettanläggningen, som var försedd med komposteringsteknik för att spara Ganges vatten från föroreningar, hade han också byggt upp en biogasanläggning (för gödsel) för att förse köket med bränngas.

Hans mor, Mata Ji, föreföll mig vara själva motorn i ashramet. Hon hade alltid ett hov av människor omkring sig som hon dirigerade i olika riktningar. Själv rörde hon sig med ganska stort besvär bärande på en stor kroppshydda. Även hon gav darshan på ashramet och jag glömmer aldrig när jag gick fram till henne i tempelsalen. Hon låg utsträckt på en divanliknande tron med sin fot pudrad i rött kumkumpulver och var mycket imponerande med sin praktfulla kroppshydda. Man skulle knäböja, buga sig framåt och låta sin egen panna vidröra foten – eller, som en assistent förklarade med en elektroteknisk liknelse: låta nordpol förenas med sydpol. Samtidigt spelades trummor hetsande medan några unga kvinnor dansade runt på scenen. Allt gav en vision av otyglad kvinnlig urkraft. Mata Ji gick bort några år senare. Jag tror att de bildade ett bra team, mor och son, att de kompletterade varandra i verksamheten. (Det sägs att Sat Pal numera är chef för delstatens järnvägar – att han blivit

proffspolitiker).

Även Prem Pal Maharaj sägs vara mycket tekniskt intresserad och skicklig. Flyg och flygplan är hans stora passion, och 1996 berättade han hur roligt han haft på en flygmässa nyligen. Det sägs att han gjort flera patenterade uppfinningar som ger honom och hans familj försörjning idag, så att han inte längre är beroende av medlemmarnas bidrag.

Det hade varit besvärliga år efter brytningen mellan Maharaj Ji och hans familj. När jag frågade några nära lärjungar till Sat Pal Maharaj i Indien om anledningarna till brytningen berättade de att det främst berodde på att Maharaj Ji brutit mot en av grundpelarna för relationerna mellan en guru och hans lärjungar. Han hade först inlett ett förhållande med en lärjunge och sedan gift sig med henne. I Indien, liksom i Sverige, vill man skilja mellan guru/läkare/terapeut och lärjunge/patient. Man berättade om hur han börjat tillbringa tid hos Marolyn, sin blivande hustru, men när Mata Ji frågade honom var han varit, svarade han att han varit "nere på stranden och mediterat..."

Jag pratade ganska mycket med Helen Clapham, Sat Pal Maharas närmaste västerländska lärjunge, och hon sa att Mata Ji berättat att hon fick muta den unge (västerländske) Maharaj Ji med leksaker för att få honom att framträda inför sina lärjungar och ge Satsang som den nya tidsålderns Perfekte Mästare...

Hon berättade hur Mata Ji inte hade släppts in i Maharaj Jis hus när hon kommit med försoningspresenter. I Indien trodde man att det bl.a. berodde på att han inte ville visa att han hade ett barskåp hemma. Man spekulerade om att han gjort sig beroende av sina västerländska lärjungar som nu mer eller mindre höll honom instängd i hans hus i Malibu och som påverkat honom med sin livsstil.

Avslutning

Guru Maharaj Ji är ett exempel på ett Gudomligt barn, vars uppgift är att frälsa världen men som till slut bryter mot de förväntningar som byggts upp – precis som när Krishnamurti bröt med den teosofiska rörelsen.

Idag antyder han ibland vilka märkliga erfarenheter han tvingats göra. Och dessa erfarenheter har gjort att alla utfall mot andra rörelser, som i jämförelse med hans egen skulle vara undermåliga, har försvunnit, liksom alla stora löften om andliga genombrott. Han talar inte längre om sig själv som en Sat Guru, en Perfekt Mästare.

Men man får inte heller glömma att den här typen av storartad retorik och överdrivna löften säkert har skadat många och åstadkommit stor besvikelse. När jag lämnade rörelsen, sökte jag mig inte till en annan andlig rörelse utan satsade i stället på en yrkeskarriär. "Varför försöka gå vidare på den andliga vägen när man redan provat det bästa och största sen tidernas begynnelse? Varför gå till en annan guru när man varit lärjunge till själva Universums Herre"? Jag tror att DLM och Guru Maharaj Ji gjort många mycket hängivna och idealistiska människor mycket besvikna och lämnat dem i sticket med sina andliga frågor och att säkert många känner sig utnyttjade efter att kanske i flera år arbetat för rörelsen och skänkt den alla sina inkomster.

Källor:

The Light of Wisdom – Shri Hans Ji Maharaj– Life and Teachings. Edit or Chaman Lal Tandon. (Translated from Hindi by Helen Clapham.)

Who is Guru Maharaj Ji? (1973). Edited by Charles Cameron.

Guru Maharaj Ji – vejen till fred och frihed. Ole Grünbaum (1974).

Spegeln, Jaisatchitanand, The Divine Times, And it is Divine, Lokalnhyeter m fl publikationer 1973-78.

Bildmaterialet kommer från rörelsen kring Guru Maharaj Ji.

VIDEOKASSETTEN HYPNOS-TERAPI-SPIRALEN

(Speltid c:a 25 minuter med såväl svenskt tal som bakgrundsmusik)

...är rätta "medicinen" för dig som på ett effektivt sätt vill öka självförtroendet – göra spännande resor i fantasin – lindra värk – sluta röka/dricka, alternativt röka och dricka utan vare sig tobak eller alkohol – banta – stärka idrottsresultaten – bli kvitt fobier och tvångstankar – djupmeditera etc.

URGAMMAL ÖSTERLÄNSK "MAGI" I MODERN SKEPNAD – TITTA, LYSSNA, HÄPNA!

Häromsistens demonstrerade jag videon för en äldre dam som sade sig lida av ångestladdade tvångsföreställningar hon förgäves sökt bot för.

– Måste man ha video? undrade hon när jag laddade videon. Jag äger ingen video och inte tänker jag skaffa någon heller, det är jag för gammal för.

Ett krux, lindrigt sagt! Utan video vare sig ljud eller bild... Jag fullföljde givetvis visningen ändå. Så gick det som det brukar gå. Efter en stund flämtade hon: – Oh, så märkligt, oh så behagligt! Alla mina fobier tycks blåsa bort! Men kors, jag somnar ju nästan! Stäng av är du snäll! Du vill väl inte ha mig sittande här hela dan.

Jag gjorde henne till viljes – visningen var slut. Köp var inte att tänka på – där fanns ju ingen video... Döm om min häpnad, när hon tar fram en femhundra lapp ur sin handväska. – Skriv ett kvitto är du snäll! – Javisst, stammade jag... Javisst... Men du har ju ingen video! – Och aldrig hade jag tänkt skaffa någon heller. Men nu är det skilnad. Det första jag gör blir att ta hem en. Dessutom har jag en dotter som behöver hjälp hon också.

FRI KONSULTATION/DEMONSTRATION

Välkommen även du hem till mig och min hustru Barbro för

en spännande demonstration. Du kan då med egna ögon och öron övertyga dig om HYPNOSPIRALENS unika krafter. Ring bara för bestämning av tid.

UTDRAG UR DET MEDFÖLJANDE 20-SIDIGA HYPNOSHÄFTET:

Hypnos är ett slags vaken- eller dagdröm men absolut inte någon form av medvetslöshet. Skulle något under pågående "seans" kräva din fulla uppmärksamhet – t ex ett telefonsamtal (eller en dörrsignal) – släpper hypnosn genast och du är omedelbart beredd till aktion. Detta gäller alltid – ditt undermedvetna skyddar dig i alla lägen! Rummet bör vara tyst och belysningen dämpad. Se först ut ett – eller helst flera – HYPNOSOBJEKT i omgivningen. Objekten kan vara blomster, tavlor, prydnadsföremål etc. Starta videokassetten och sätt (eller helst lägg) dig bekvämt tillrätta på lämpligt avstånd från TV-skärmen.

Fas 1a (nybörjarfas): Följ speakerns anvisningar och njut av de märkliga effekterna! HYPNOSOBJEKTEN i rummet förefaller än svälla ut över alla bräddar, än skrumprar de ihop som löv i elden. Allt (utom TV-rutan) verkar så småningom lösas upp i ett grått töcken samtidigt som du erfar en hisnande känsla av välbehag (se fas 3). Repetera!

Fas 1b (praktikfas): Starta videon, koppla från ljudet och ersätt det med dämpat tal (och musik) från passande ljudkassetter: reseskildringar, rökavvänjning, bantning, meditation etc. Repetera!

Fas 2 (affirmation/visualisering/önskefas): Följ ovanstående schema – dock inget tal, bara dämpad musik. Föreställ dig dina önskningar som redan förverkligade. Repetera!

Fas 3 (meditationsfas): Betrakta HYPNOSPIRALEN oav-

brutet minst 3 minuter ända tills omgivningen, "verkligheten", synes tona bort i ett gråaktigt dis (som avslöjar, leder till och verkar?!). Blunda/njut/repetera! Fas 4 (avancerade): Det räcker med att "se" HYPNOSPIRALEN i fantasin för att nå önskade resultat.

TVIVLAR DU?

Ett axplock spontana uttalanden:

"Jag har ångestproblem och är ofta nervös. Genom att titta på hypnosbandet så blir jag lugn och harmonisk och nästan inte nervös alls. Effekten sitter i flera timmar efteråt. Jag är mycket nöjd." H.I., Täby.

"Du har gett mig ett hjälpmedel mot min stress. För mig som arbetar heltid som undersköterska har det alltid varit svårt att 'varva ner' efter en kämpig arbetsdag. Nu, tack vare hypnosspiralen kan jag slappna av och somnar betydligt lättare." C.W., Stockholm.

"De sköna och stärkande stunderna tillsammans med hypnosspiralen har blivit en välsignelse för mig. De har blivit helt omistliga, jag kan helt enkelt inte tänka mig vara utan dem. Tack, tusen tack!" A.J., Jönköping.

KÖP ELLER HYR!

Dra även du nytta av HYPNOSPIRALENS sällsamma förmåga att hela, lindra och stärka! Priset för videokassetten och hypnoshäftet är 480:-. Sätt antingen in beloppet på postgiro nr. 150 74 08-1 eller beställ per brev eller telefon så kommer HYPNOSPIRALEN med posten som bokpaket! Du kan alternativt prova den i lugn och ro hemma genom att hyra den för en månadskostnad om 160:- (plus 40:- vid lev. för frakt och emballage, totalt 200:-). Önskar du sedan behålla HYPNOSPIRALEN räknas hela detta belopp av!

Peace in Mind hösten 1997

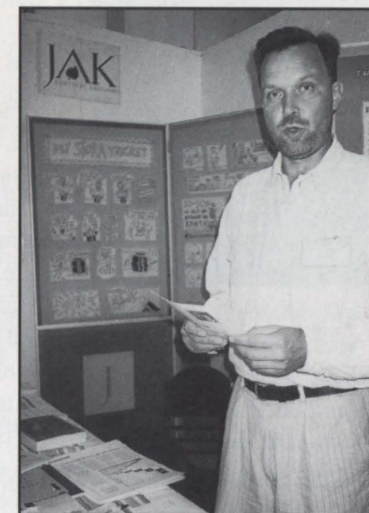
Foto och text: Åsa Freij

Aurahealing och klärvoajant aurarea-ding är typiska inslag på en Peace in Mind-mässa

Klingande spel att hänga upp där det blåser lite hörde till det minst mystiska av det som kunde köpas på Peace in Mind.

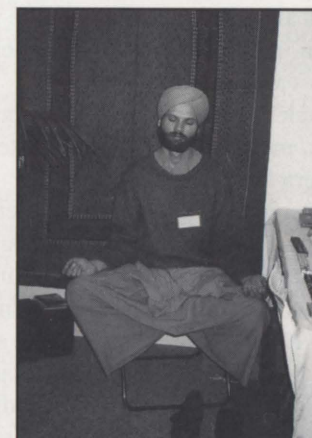
JAK (Jord Arbete Kapital) har inget med New Age-mystik att göra. Det är en ideell alternativ bank som lånar in och ut pengar utan ränta. Bo Bergman heter representanten.

Lång kö till Peace in Mind-festivalen invid Wasamuseet på Djurgården i Stockholm 19–21 september.

Försäljning av potenshöjande dricka och brända mandlar var det första man möttes av på festivalen.

En mediterande man representerade den andliga rörelsen Ananda Marga, med ursprung i Indien.

Mobiler gjorda i Afrika sades skydda hem och familj. Det fungerar till hundra procent, förklarade försäljaren, som inte, för bildtexten skull, ville uppge sitt namn. 89 kronor kostade mobilerna.

Under mina tjugofem år som läkare har jag gång på gång fått bevis för hur effektivt ohälsa kan behandlas på medicinsk väg. Jag har dock kommit att inse att det enda läkaren kan göra är att behandla, det är naturen själv som står för läkeprocessen.

Med andra ord menar jag att livets naturliga instinkt är att läka sig självt, att bli helt igen.

Varje gång jag utförde en operation, litade jag på att min patients egen läkeprocess skulle ta vid och fortgå till dess patienten var helt återställd. Inte ens den skickligaste kirurg skulle kunna skänka hälsa till sin patient utan hjälp av denna livets naturliga instinkt till helande.

Leonard Laskow

Att hela med

en realitet – inte bara vackert tal

Reportage: Åsa Freij. Foto: Per Frisk

”Healing med kärlek” är den svenska titeln på en bok, skriven av den amerikanske läkaren Leonard Laskow. I samband med utgivningen av den svenska översättningen (förlag: Energica) var författaren i Sverige, hade presskonferens och föreläste.

Han talade bland annat om hur man kan påverka med äkta kärlek – till och med DNA – men framför allt hur tidiga traumatiska upplevelser kan lösas upp så att en helandeprocess sätts igång.

Visst läker kärlek, det menar vi nog alla. Både den som ger kärlek och den som får det ökar sitt välbefinnande. Men kan det på ett vetenskapligt mätbart sätt visas att kärlek läker sjukdomar och även positivt påverkar andra omständigheter i en människas liv?

Svaret är ja. Åtminstone enligt Leonard Laskow. Doktor Laskow har en traditionell läkarutbildning, men han har lämnat en säker och välbetald position för att ägna sig åt healing och åt att lära ut kärlek som en helande metod. Men det tog tid, innan han beslöt att ta detta steg, berättar han för det lilla pressuppbådet som hörsammat inbjudan till presskonferens i bokhandeln Vattumannen i Stockholm. Han hade fått ett slags uppenbarelse under djup meditation för över tio år sedan. Tydligt hörde han en inre röst som sa: ”Din uppgift är att hela med kärlek!” Och han kände omedelbart att det var sant.

Han frågade denna ”starka närvaro”: ”Är jag värdig det, då?”

”Du är varken mer eller mindre värdig än någon annan, men din uppgift är att hela med kärlek”, blev svaret.

Upplevelsen gjorde ett djupt och bestående intryck, men hans liv ändrades inte nämnvärt förrän flera år senare.

Det som kom att bli början på ett nytt liv, var en händelse under en konferens, där dr Laskow delade rum med en man som hade lungcancer. Denne fick under natten smärtor och andningssvårigheter.

Dr Laskow ville gärna hjälpa sin rumskamrat, men visste inte hur – så läkare han var. Då la han sina händer på den sjuke samtidigt som han visualiserade en strålende ljusboll som lyste genom hans huvud, ner genom hjärtrakten och ut genom armarna och händerna, och fann att den sjukes andhämtning började bli normal. Smärtorna gav vika och han sov lugnt resten av natten. Nästa morgon

vaknade han upp och sa: ”Vet ni, dr Laskow, ni är en riktig healer!”

Något märkligt hade hänt som dr Laskow inte kunde härleda till något han lärt sig under sin läkarutbildning. Upplevelsen under meditationen flera år tidigare fick förnyad aktualitet.

Med viss tvekan började han nu experimentera med healing på sina patienter.

En svårt reumatisk kvinna, som snabbt blev symptomfri, var dr Laskows mest dramatiska healingfall i början. Samma kvinna hade också diabetes, som hon blev fri från.

Efter detta gick han på allvar in för att utöva healing, och så småningom slutade han arbeta som vanlig läkare för att vara healer på heltid, utforska de energier som verkade, undervisa om healing och skriva ned sina erfarenheter.

Han utvecklade sitt eget program som han kallade ”holoenergetic”. Metoden har många likheter med schamanism och healing genom tro, säger han, och han är numera övertygad om att människokroppen är ett energifält som kan påverkas genom koncentrad tanke och vilja. ”Ändå”, tillägger han, ”tycks helande ytterst ske på ett slags nådens nivå.”

Med ”holoenergetic” menar dr Laskow helande genom helhetens energi. Denna energi grundas på vidgat medvetande och gränslös kärlek.

Dr Laskow betonar att det har avgörande betydelse vilken riktning man sedan koncentrerar sig på att cancer ska ta, den starka bild man har av hur den stannar upp och drar sig tillbaka och hur den ersätts av friska celler.

Att starkt koncentrera sina tankar på något fungerar ungefär som en laserstråle, förklarar han. Levande organismer kan på så vis påverkas. Tidiga trauman, det vill säga negativa sätt som vi en gång valde att tolka händelser på, skapar energimönster på en subtil nivå vilka påverkar oss negativt.

– Jag kallar dessa energimönster ”holoforms”, förklarar dr Laskow.

Och han hävdar att ”holoforms” kan omskapas genom att vi fokuserar på en tanke eller känsla som förknippas med den tidiga upplevelsen och tolkningen av den.

Hela traumat går att komma åt genom en tanke eller känsla som förknippas med traumat. Dr Laskow menar att i varje del finns helheten, såsom i hologrammet. Det är likheten med hologrammet som föranlett honom att kalla de energifält han upp-

kärlek

täckt för holoformer.

Det handlar också om att ta ansvar för den insikt man får om hur man valt tidigare – och nu välja på nytt, annorlunda och mer positivt konstruktivt. När man kommer i kontakt med källan till ett trauma, brukar man också kunna se vad det egentligen var man ville uppleva. Nästan alltid var det sådant som kärlek, trygghet, glädje, frihet, uppskattning och kraftkänslan att kunna påverka. Kontakt med källan skapas genom att man inte längre kämpar för att hålla smärtsamma minnen borta utan går in i dem så att den nuvarande energin, liksom en stäm-gaffel, vibrerar på samma sätt som energin då traumat skapades, motsvarande den andra stäm-gaffeln.

När det gamla släpper, frigörs oerhört mycket energi, all den energi som gått åt till att förtränga och separera.

Dr Laskow framhåller också att det finns människor som inte bara förändras, transformerar sina holoforms, utan också transcenderar. Det innebär att de upplever en ny identitet bortom den vanliga, kroppsbundna, ett slags andlig och evig identitet, som gör att de inte bara kan ändra på det gamla traumat utan att de också ändrar hela sin livssyn, så att inget som sker i den yttre världen, med deras kropp och personlighet, spelar någon större roll längre. De har fått ett helt annat perspektiv på livet.

Ett liv kan ändras totalt även om en person inte ”transcenderar”, det vill säga blir närmast upplyst i andligt transformativ betydelse, eller i alla fall får en ”glimt” eller en ”peak experience” som Abraham Maslow, psykologen och forskaren, kallat en sådan livsomvälvande ”hög” upplevelse.

Att befrias från livslånga hämmande mönster, att bli frisk från svåra sjukdomar, kan inverka på hela ens liv i och med att man ser allt i ett nytt ljus.

Mannen med lungcancer, vilken var den förste som dr Laskow utövade healing på, fick ett sådant ”nytt liv”, dels för att han blev frisk, men dels och framför allt för att han fick en ny och djupare syn på livet, sedan han upplevt en dimension av livet, med en kärlekskraft, som han tidigare inte trott fanns. Dr Laskow träffade denne man många år senare och fick då höra hur bra det gått för honom, sedan den natten han fick healing.

Dr Laskow berättar att han tillsammans med biofysiker har experimenterat med att ge kärleksfull riktad energi till bakterier som samtidigt utsatts för antibiotika och funnit att bakterierna fick motståndskraft att överleva antibiotikan till skillnad från bakterier som inte fick denna hjälp.

Energien kan också inriktas på att bakterierna ska påverkas av antibiotika, tillägger han för säkerhets skull.

För säkerhets skull framhåller han också att han inte råder någon att sluta med traditionell medicinsk behandling. Han förklarar att kärleksenergin tycks verka lika bra om man tar medicin.

Dr Laskow berättar också hur han experimenterat tillsammans med neurokemisten Glen Rein och funnit att cancerceller minskar i antal om man, medan man iakttar dem genom mikroskop, starkt föreställer sig att de ska minska. Ännu mer förefaller de att dra sig tillbaka om man också starkt inriktar sin vilja och avsikt på att så ska ske.

– Det stämmer väl överens med vad den kände läkaren och forskaren Carl Simonton hävdar om vilken betydelse förmågan att föreställa sig förbättring har för cancerpatienter, tillägger dr Laskow.

En annan märklig upptäckt som dr Laskow och hans forskarvän gjorde, var att det gick att påverka vatten som användes för celler att växa i. Vattnet tog upp samma information som cellerna själva gjort.

En sådan upptäckt att vattnets struktur kan ändras genom mänsklig avsikt gjordes dock redan på 1970-talet av dr Bernard Grad vid McGill-universitetet och Douglas Dean vid Newark College of Engineering.

Dr Laskow anser att alla människor har förmåga att hela både sig själva och andra. Men man kan ha olika lätt för det och behöva olika mycket träning.

– Kärlekens möjlighet finns hos alla. Kärlek är den grundläggande livsenergin. Kärlek är medvetenheten om hur vi hör samman med allt och alla och impulsen eller strävan mot helhet. ”Vad du kan älska, kan du också hela.”

Ett annat och bättre – mindre missbrukat – ord än kärlek skulle dock behövas, tycker dr Laskow, då det så ofta förknippas med romantik, sex och prioritering av någon eller några.

På presskonferensen förses vi med kopior av flera artiklar från respekterade medicinska och vetenskapliga tidskrifter om psykosomatiska samband, som dr Laskow menar stöder vad han anser sig ha funnit.

Vad man som sökare skulle velat höra, var förklaringar till, eller teorier till stöd för, tanken att allt är en helhet, att vi alla hör samman och är komna ur en gemensam källa.

Nu tycktes dr Laskow som så många andra med en andlig livssyn förutsätta att helheten är en realitet.

Dr Justa Smith mätte enzymet trypsin i vatten som hade blivit behandlat av en healer och upptäckte förändringar i enzymets aktivitet jämfört med obehandlat vatten. Liknande resultat fick dr Bernard Grad när han använde healingbehandlat vatten till fröplantor och upptäckte att de växte markant mycket snabbare än fröplantor i kontrollgruppen som blivit vattnade med ostrukturerat vatten.

.../

I en serie experiment lät dr Grad en person med ”gröna fingrar” och en djupt deprimerad mentalpatient hålla varsin förseglad flaska med vatten i handen. Sedan vattnade han regelbundet grupper av växter med antingen det vatten som strukturerats av personen med gröna fingrar, det negativt strukturerade vattnet som hållits av mentalpatienten eller vanligt vatten som inte fått några struktureringar. De växter som fick det ”gröna” vattnet växte snabbare än de som fick det vanliga, ostrukturerade vattnet. Plantor som fick vatten från den deprimerade mentalpatienten växte långsammare än de som fick vanligt, ostrukturerat vatten.

Leonard Laskow

Dean Radin och hans kolleger är intresserade av att studera parapsykologiska fenomen, eftersom dessa utgör en utmaning av den rådande naturvetenskapliga verklighetsbilden och eftersom ökad förståelse av psi-fenomen kan leda till viktiga framsteg inom flera områden.

Radingruppen brukar inte göra experiment som går ut på att bevisa psi, eftersom bevis för telepati, klärvoajans, prekognition och psykokinesi redan finns.

Psi-fenomen har sedan länge upprepats av många forskare i av varandra oberoende laboratorier. Så, i stället för att försöka bevisa vad som redan är bevisat undersöker Radin och hans kolleger vilka faktorer som bidrar till uppkomsten av psi-fenomen.

Nytänkande parapsykolog besöker Sverige

Av Göran Brusewitz

Dean Radin är en amerikansk parapsykolog som blir alltmer uppmärksam. Hans forskning har stor bredd. Han har deltagit i undersökningar där amerikanska CIA studerat klärvoajans, och han har "jagat" spöken på svenska slott, något som få forskare vågat sig på – de riskerar ju sitt goda rykte! I år har han gett ut en bok där han framhåller att paranormala fenomen nu kan anses bevisade. I augusti besökte han Stockholm, höll presskonferens och föredrag.

Det var alltså en spännande forskare som besökte Stockholm på inbjudan av Sällskapet för Parapsykologisk Forskning. Vi lyckades få hit honom i samband med att han deltog i den årliga parapsykologiska kongressen, som i år hölls i Brighton, England.

Dean Radin har valts till nästa års ordförande i Parapsychological Association, PA, den internationella sammanslutningen av parapsykologer. Han har varit ordförande två gånger tidigare och är således en av de främsta parapsykologer som besökt Sverige.

Han har en ovanlig bakgrund. Tidigare spelade han klassisk fiol och därefter fiol inom country&western, något som nog stimulerade hans kreativitet.

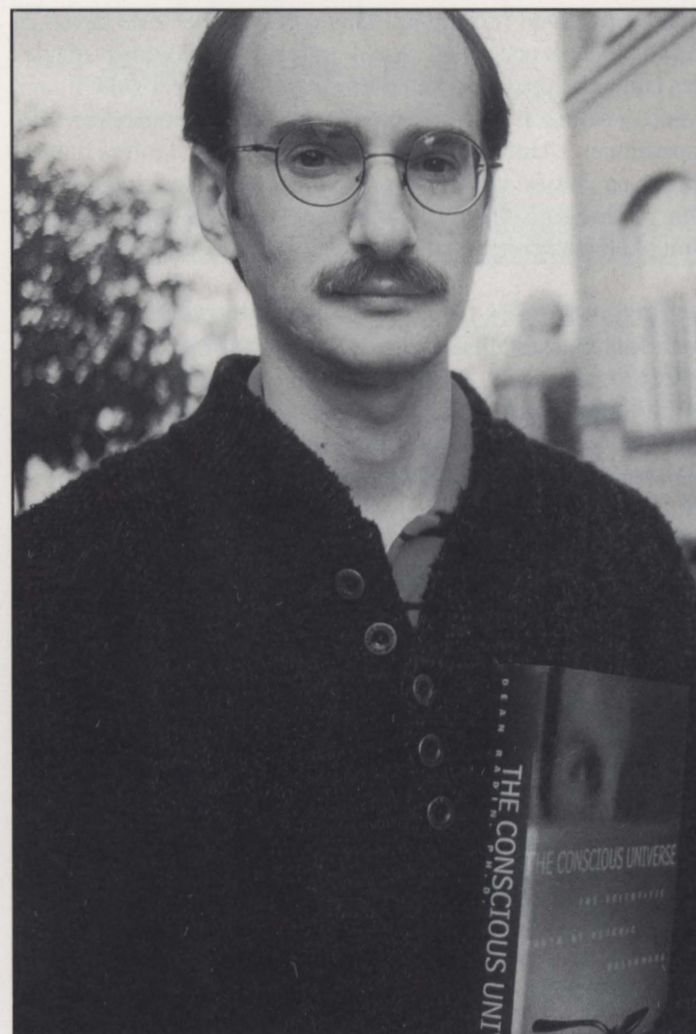
Sedan 1993 är Dean Radin verksam vid University of Nevada i Las Vegas och chef för medvetandeforskningen vid Harry Reid Center for Environmental Studies. ^{x)}

Eftersom han bor i spelstaden Las Vegas, undrar man förstas om han har studerat telepati (tankeöverföring) eller prekognition (förutvetande) i samband med spel. Ja, han ägnar sig även åt detta – genom att göra försök direkt online på Internet. Allt fler parapsykologer använder modern teknik i sina experiment, och Radin har en hemsida på Internet, där man kan delta i olika försök. Det kan gälla att förutsäga framtida händelser eller att påverka föremål (psykokinesi). Tillsammans med forskare vid universitet i Edinburgh och Amsterdam har han utvecklat program för att testa prekognition på World Wide Web. Under ett halvår i början av 1966 provades detta test över 2000 gånger av 1000 personer

i olika delar av världen. I experimentet ber man försöksdeltagaren att beskriva en bild som kommer att väljas ut genom en slumpmetod och visas, sedan man tryckt på en knapp. Personen beskriver den framtida bilden genom att välja ett eller flera beskrivande ord och sedan klicka på en knapp för att få se vilken bild datorn hade valt. Resultatet jämförs sedan med egenskaper som personen anser sig ha: grad av kreativitet och tur, grad av tro på ESP samt uppmätt bakgrundsstrålning och jordmagnetisk aktivitet och antalet solfläckar. Man fann en negativ överensstämmelse mellan prekognitionsförmåga och jordmagnetism, vilket stämmer med tidigare erfarenheter. En positiv överensstämmelse fanns mellan prekognitionsförmåga och kreativitet.

Spökjägare

Försöken på Internet visar Dean Radins nya grepp. Men det är inte i första hand försök med anknytning till gambling i Las Vegas som är kännetecknande för honom. Nej, det är en kombination av djärvhet och nytänkande. Han är en forskare som kan kalla sig spökjägare. Han har fascinerats av att så många säger sig ha sett spöken på vissa slott, även flera svenska. Det är dokumenterat att man under många år sett spöklignande varelser vandra genom slottssalar. Men väldigt få forskare vill överhuvud taget reflektera över om dessa rapporter kan visa en verklighet. Radin har såväl öppenhet och intresse som kompetens att undersöka dessa rapporter närmare. För några år sedan besökte han ett danskt slott, Dragsholm, och ett svenskt, Engso slott utanför Västerås, för att undersöka vad som kan ha orsakat dessa upplevelser. Med sig hade han två kol-

Dean Radin. Foto: Clas Svahn.

leger, Raymond Moody, känd genom sina böcker om nära döden-upplevelser, och William Roll, som har skandinaviskt påbrå och är en auktoritet när det gäller överlevnadsforskningen och poltergeist-fenomen. De hade med sig en teknisk utrustning för att mäta elektriska och magnetiska fält samt joniserande bakgrundsstrålning. De fick några anmärkningsvärda mätresultat på båda slotten, men det mest intressanta var några av deras subjektiva upplevelser. De försökte "känna" om vissa områden kändes ovanliga, och detta utan att veta på vilka platser man sett spöklignande varelser. Sedan skulle upplevelser och ögonvittnesrapporter jämföras med de instrumentella och subjektiva mätningarna för att se om de överensstämde.

Utan att informera Moody om de andras upplevelser bad Roll honom gå runt på slottet och leta efter ställen som på något sätt kändes ovanliga. När Moody stod på tredje våningen, i tamburen, och tittade in i det viktigaste rummet, upplevde han en speciell förändring i sitt synfält. Han satte sig sedan i en stol i detta rum framför en spegel och stirrade in i den. Efter en kort stund kände han ett "väsen" av energi träda ut ur spegeln och försöka kommunicera med honom. Efter fem-tio minuter återvände detta väsen in i spegeln. Det visade sig att på just denna plats hade ägaren av slottet, grevinnan Piper, sett en kvinnlig uppenbarelse vid tre ti-

digare tillfällen. Strax efter Moodys upplevelse, och utan att känna till den, gick jag runt i slottet, berättar Radin. Han fann slottet vara mycket tyst och gav en tung, dov känsla överallt, antagligen på grund av de massiva klippväggarna. Han kände inget ovanligt i fängelsehållarna eller på första, andra eller fjärde våningen. Men på tredje våningen var det något underligt. Dean Radin förnam ett konstigt mullrande ljud, som om det fanns en motor gömd djupt nere i golvet eller inne i väggarna. Det mullrande ljudet, som också kunde beskrivas som en stark vibrerande känsla, var starkast omedelbart närmast det rum som Moody hade valt och där grevinnan Piper hade sett en uppenbarelse, och detta utan att Dean Radin kände till att Moody fastnat för samma plats. Som så ofta är fallet med fältundersökningar, hände det alltså kontiga saker, men de hade inga realistiska idéer om vad det kunde vara. De tyckte att det fanns goda skäl att rekommendera fördjupade undersökningar vid dessa platser som är kända för spöklignande syner.

Dean Radin tycker alltså att det är naturligt att ta med sig mätutrustning till spökslott för att se om det finns några speciella kraftfält på dessa plat-

ser, om det är särskilda material i väggarna, som kanske påverkar hjärnan så att vi blir känsliga för ovanliga krafter och energier. En gång undersökte Radin en plats med spökerier i USA. Han tog bland annat med sig utrustning för att mäta radioaktivitet och, guidad av en medial person, placerade han mätapparaturen inne i spöket – och apparaten gav utslag!

Healing

Dean Radin med stab har också satsat på att undersöka healing. De har undersökt om helare kan påverka exempelvis hjärtrytm, blodtryck och hudmotstånd hos en "patient" – och detta även på avstånd. Försöken är dubbelblinda och helare och patient är fysiskt åtskilda. De har provat olika avstånd mellan helare och patient. I några försök har avståndet varit 30 meter och de har befunnit sig i olika rum i samma byggnad. Som mest har avståndet varit över 9000 kilometer och helare och patient har befunnit sig på olika kontinenter. En dator bestämmer slumpmässigt när healing ska ske och när ingen påverkan ska förekomma, dvs kontrollperioderna. Efteråt jämför man avläsningar av fysiologin när healingenergi sändes och när den inte sändes. Man har ställt sig flera frågor under dessa healingförsök på avstånd: Har man vid fjärrhealing någon hjälp av om helaren föreställer sig en bild av patienten eller

Sällskapet för Parapsykologisk Forskning firar i april 1998 sitt 50-årsjubileum, och flera internationella gäster har bjudits in.

Artikelförfattaren Göran Brusewitz är ordförande i det svenska Sällskapet för Parapsykologisk Forskning och associerad medlem i den internationella Parapsychological Association. Han arbetar på en bok om parapsykologi och biomagnetism.

använder (liksom vid voodoo) ett fysiskt föremål som representerar denne? Har healing-effekten något samband med patientens motivation? Kan man mäta effekter på fysiologin vid fjärrhealing? Kan healing fungera även om helare och patient är åtskilda i tiden?

Man har hittills funnit stöd för att healing på avstånd fungerar och att patientens motivation har betydelse. Man har funnit att hjärtrytm och blodtryck i fingertopparna påverkas när en helare på avstånd försöker lugna en patient. Frågan om healing verkar bakåt i tiden kan tyckas knepig, men brasilianska helare i Sao Paulo hade inga problem att tänka sig att sådan healing kunde lyckas. Försöken genomfördes sommaren 1997 och är ännu inte färdiganalyserade.

Fälteffekter

Om man nu kan påverka en person på avstånd, borde man då inte kunna se någon effekt, om många samtidigt är fokuserade på en och samma händelse? Finns det något som kan kallas en "fält-effekt"? Under senare år har det gjorts några försök av detta slag. På tre ställen har man kopplat upp specialprogrammerade men av varandra oberoende slumpalsgeneratorer – vid Princeton-universitetet i USA och vid universitet i Amsterdam och Edinburgh. Man har valt tillfällen när hundratals miljoner människor är koncentrerade på samma händelse, till exempel stora idrotts-evenemang eller utdelningar av akademiska pris. Man har gjort omkring 40 sådana försök, och dessa bekräftar att maskinell utrustning, som styrs av slumpen i slumpgeneratorer, faktiskt påverkas på ett markant sätt. Det har redogjorts för dessa försök vid flera parapsykologiska kongresser. De finns på Dean Radins hemsida samt i hans bok "The Conscious Universe".

Dean Radins stab ägnar sig framför allt åt att undersöka vilka faktorer som påverkar hur man lyckas i psi-experiment, s k

processororienterad forskning. I laboratoriet studerar de påverkan på både levande och döda "system": effekter av "fält-medvetande" som kan förknippas med grupper av människor, prekognition samt ovanliga betingelser då man ofta rapporterar uppenbarelser, eller apparitioner. Utanför laboratoriet studerar man faktorer i omgivningen på platser där det sägs spöka. De har också studerat vad som påverkar resultat av lotterier, spel på kasinon i Las Vegas samt slutligen sportprestationer.

Analys av 110 års forskning

Dean Radin anser alltså att det redan finns tillräckliga bevis för telepati, klärvoajans, prekognition och psykokinesi, som är de fyra grundläggande fenomenen inom parapsykologin. Bevisen redovisar han i boken "The Conscious Universe" (Det medvetna universum). Han har gjort en översikt över den forskning som utförts under 110 år och analyserat den, och han förklarar varför det nu går att säga att paranormala fenomen är vetenskapligt bevisade. Han påpekar att man inom parapsykologin har samma regler och metoder som inom andra vetenskapliga discipliner. Han förklarar varför väl etablerade vetenskapsmän idag håller med om att psykiska fenomen är värda ett seriöst vetenskapligt studium. Till och med den mycket skeptiske, nyligen avlidne, Carl Sagan intog den ståndpunkten mot slutet av sitt liv.

Dean Radin ägnar några kapitel i boken åt att förklara hur vetenskapliga bevis ser ut, kravet på upprepbarhet och metaanalys. Han förklarar också varför dessa fenomen ofta har bortförklarats av traditionell vetenskap och vilken betydelse studiet av psi-fenomenen har för vår förståelse av oss själva och universum.

x) Sedan 1 november leder Dean Radin etteget icke-kommersiellt forskningsinstitut i Las Vegas, med samma namn. Hemsida: <http://www.PsiResearch.org>.

Martinus okända symboler

I Mars, 1998 är det 77 år sedan Martinus fick "kosmiskt medvetande". Parallellt med sina texter skapade Martinus nästan 100 symboler för belysning av den kosmiska världsbilden. Av dessa är 44 utgivna i bland annat böckerna "Den eviga världsbilden Del I-IV".

Under en weekendkurs beskrivs Martinus symbolspråk och symbolvärld. I första hand kommer ett antal av de okända symbolerna att förklaras.

Kursledare är Per Bruus-Jensen från Danmark, författare och under många år personlig elev till Martinus. Kursen hålls på danska, men Per Bruus har lovat att vara så tydlig som möjligt så eventuella språksvårigheter skall överbryggas.

Kursen hålls den 21-22 Mars 1998, på Radisson SAS (Royal Viking Hotel), Stockholm.

Tid: Lördag 10-18, Söndag 9-17. Detaljerat program sänds med kursbekräftelsen. Lunch ingår ej i kursavgiften. Logi ordnas av deltagarna själva.

Anmälan sker genom att kursavgiften 500 kr sätts in på postgiro 65 55 95-7, Stiftelsen Martinus Institut i Sverige. Skriv namn, adress och telefon på inbetalningskortet. Ange också "Weekendkurs med Per Bruus 21-22 Mars, 1998".

Sista anmälningssdag 21 Januari, 1998. Tilldelning av kursplatser bokas i den ordning kursavgifterna inkommer.

För upplysningar ring Stiftelsen Martinus Institut i Sverige på tel. 08-766 08 69 eller sänd fax till 08-766 08 66.

Läsarforum

Många profeter

Hej, Sven Magnusson.

Efter närmare ett år nu med "new age" så är jag upprörd över alla falska profeter. Herregud, tror de att jag är en idiot! Och folk säljer de mest underliga saker och lärar som jag MÅSTE ha för att utvecklas. Milde tid!

Som nybörjare inom nyandligheten är det naturligt att vara intresserad av allt som hör dit. Jag läser och läser och känner att jag skulle vilja gå på något föredrag också. Så långt är det gott och väl, de flesta kvällsföreläsare håller ett rimligt pris. Men när jag vill lära mer, genom en kurs, då är det stopp. Vilka priser! De är inte precis för vanligt folk – och ensamförlärdar, förtidspensionärer och arbetslösa hålls effektivt utanför. Var skall vi få flera tusen kronor från för att gå en kurs, och den kanske sedan inte alls är vad man hoppats på. Jag tror att jag aldrig inom någon "yrkeskår" mött så många där jag känner att något är fel. Jag skulle vilja ställa frågan: KAN man verkligen utbilda sig till något som man,

förr eller senare, blir initierad i ändå? Finns det någon anledning att skynda på? Är det meningen att jag skall bli medium eller healer, så blir jag ju det ändå, vare sig jag vill eller inte. Och kan någon verkligen SÄLJA andlig utbildning? Jag menar att det är en gåva vi får, som vi skall dela med oss av, och GRATIS enligt min mening. Men, men, glada, leende människor poppar upp som svampar ur jorden och försöker kränga ett nytt liv åt mig. Ibland får jag känslan av scientologerna och andra konstifika grupper. En ny så kallad överklass är född, de som KAN och framför allt VET. Vi andra skall snällt betala och lyssna. Men ni vet aldrig vilka ni har framför er på kurserna, kanske är eleven mer utvecklad än läraren. Och en utvecklad själ tar inte betalt utan delar med sig gratis av sin visdom.

På ett år har jag ändå utvecklats mer psykiskt än jag tidigare gjort i hela mitt liv, så det går framåt ändå...

Gunnel Malm

Har du en indian i dig?

Dagens kaos i samhället tar sig olika uttryck i slott och koja. Oavsett ideologisk övertygelse eller filosofisk grund är vi många, som insett att folkhemsmynen inte nådde riktigt ända fram.

Vi behöver en ny färgstark och inspirerande vision, som hjälper oss att höja vardagens trötta blick, som väcker vår medfödda skaparkraft och som smittar av sig på våra barn. Det är ingen idé att sätta sig ned och vänta på en ny ledare. I stället bör vi ta saken i egna händer och börja förändringsarbetet i oss själva, i våra hem, bland vänner och på arbetsplatsen.

Intresset för indianernas urgamla kunskaper växer. En del hävdar att det

bor en liten indian i oss alla, vilken väntar på att få komma fram och börja återuppbyggnaden av oss själva, våra relationer, våra familjer, våra samhällen och Moder Jord.

Hos indianerna var sökandet efter en egen personlig vision det stora steget in i vuxenvärlden. Att finna sin egen stig och påbörja den ödmjuka vandringen med en glimt i ögat och ett leende i hjärtat.

Vad skulle hända om vi stängde av TVn en stund, tände en eld, satte oss tillsammans, lät talpinnen vandra mellan oss och började väva samman våra tankar, bilder, drömmar och visioner?

Classe Waltin

Hej!

Tack för en jätteintressant och bra tidning. Slukar den alltid före all annan post. Den är varken för kritisk eller för

"flummig". Hoppas du kan fortsätta med utgivningen. Med bästa önskningar och hälsningar från Helvi, prenumerant sedan många år tillbaka.

Du väckte mig!

Sven Magnusson

Jag är nybliven läsare av Sökaren, och du sände mig tre nummer, som jag nu läst. I nr 3, 1997 har du skrivit på sista sidan en del funderingar under rubriken Halva livet. Jag förstår dig. Jag skall försöka förklara och få dig att fortsätta ytterligare något år.

För något år sedan "vaknade" jag efter ett liv i ren materialism och konkurrens-uppfostran. Okunnig som jag var greps jag ju av allt det mystiska som finns inom tarot, kristaller, runor, nära döden-upplevelser, skrifter av allehanda slag, böcker om allt mellan himmel och jord och "tusen" andra saker. Det var rena julaften!

Efter ett år i "saligt rus" får jag se en annons om Sökaren. OK, den kan man ju också läsa. Så iväg med prenumerationen, och efter någon tid anlände kuvertet med de tre numren.

TACK FÖR ATT DU VÄCKTE MIG!

Sökaren behövs oerhört väl. Den kommer kanske inte att bli någon storsäljare, inte i detta livet i alla fall, men den måste, säger måste, vara kvar. Du vet, efter festen kommer baksmällan och då behövs en albyl och ett glas vatten. Låt Sökaren vara just denna albyl och vattenskvätt som efterlämnar ett nyktert betraktande av världen och vad som i den finns.

Med vänlig hälsning
Ove Blom

Hej Sven!

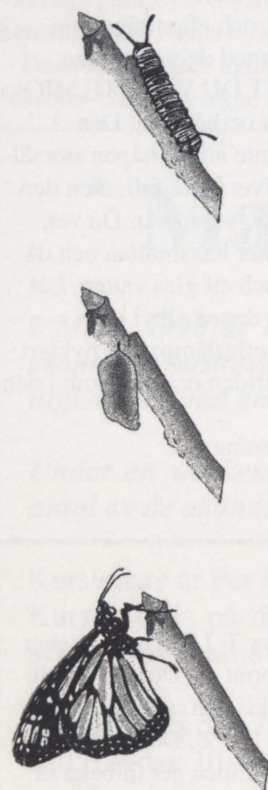
Har köpt alla Henry T. Laurencys böcker som jag njuter enormt av. Dom är verkligen en mental friskis och svettis-böcker. Koncentration till 100 %. Dom är verkligen energikrävande, men ger tillbaka så ofantligt mycket.

/.../

Jag vill å det varmaste rekommendera Laurencys böcker. Dom gör att man verkligen klättrar uppåt. Dom är ofantligt utvecklande. Dessutom får man skratta mycket, eftersom han ser igenom alla dimridåer.

Hälsningar
Gullevi Fahlander

Väsentliga organiska funktioner hos exempelvis människan kan inte ha utvecklats gradvis under hundratusentals år, så som dagens darwinistiska naturvetenskap anser. De måste ha fungerat omedelbart, annars skulle avkomman ha dött och ingen utveckling kunnat ske.

Lennart Kjellson:

Medveten skapelse!

Det finns så oerhört mycket i naturen som pekar på en medveten skapartanke.

Naturvetenskapen, som ålagt sig att beskriva världen med våra fem sinnen som bas, tillåter inga förklaringar som inte kan rymmas inom den gränsen. Men en gräns är satt och det innebär att något finns på andra sidan gränsen. Om det har naturvetenskapen inte mandat att uttala sig. Inte heller att förneka.

Utvecklingen av en fjäril från larv kan naturvetenskapen inte förklara. Det går till så här:

Larven samlar på sig allt det material som behövs för att först bygga puppan och sedan fjärilen. Medan allt detta bygge görs, slår hjärtat hela tiden. När fjärilen är färdig är allt material som fanns i larven använt. Inget blev över och inget fattades.

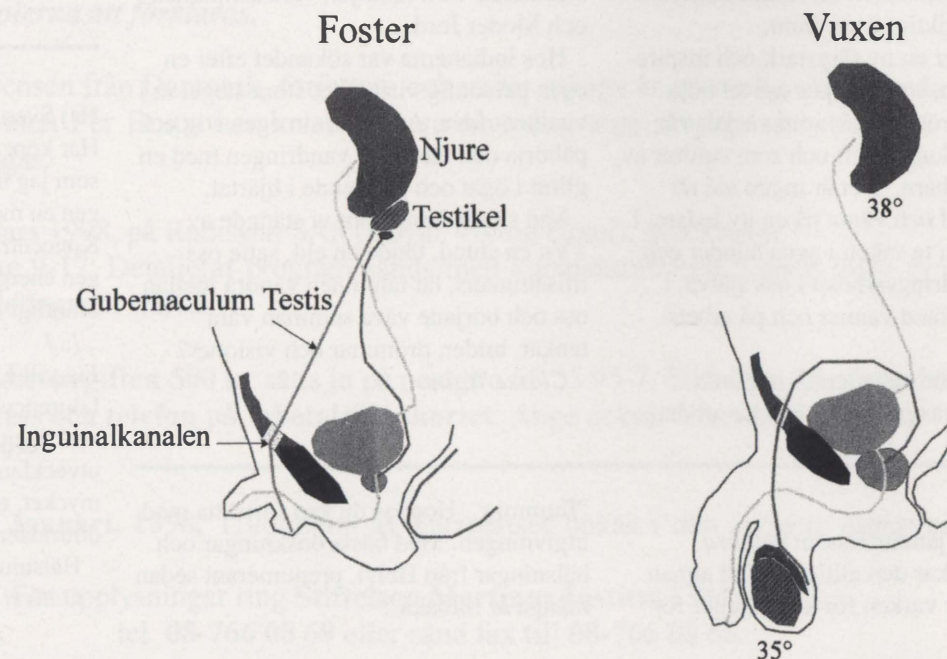
På ett annat ställe finns en annan larv, nu en honlig, och den bygger en likadan fjäril, så när som på fortplantningsorganen. Hennes fortplantningsorgan är annorlunda, men de *passar till form, funktion och beteende* till den hanliga fjärilens. Därför måste de bägge ha fått instruktioner om sitt bygge av en chef som visste vad han ville uppnå.

Poängen, som jag ser det, är att för att det hela skall gå i lås måste *först* konstruktionen av puppan, larven och fjärilen och även förvandlingen ha tänkts ut in i minsta detalj. Larven måste innehålla alla de delar som fjärilen kommer att bestå av och ha all den energi som är nödvändig för

byggandet. Det slutliga resultatet, fjärilen, måste ha varit bestämt innan larven började byggas.

Det gäller för alla arter att deras hanliga fortplantningsorgan alltid passar till såväl form, funktion och beteende till de honliga. Men de utvecklas oberoende av varandra. Och det hela måste fungera från *första* parningen. Darwins mekanism med ett naturligt urval i kampen för tillvaron har ingen chans här. Det måste här i DNA-spiralen finnas tre sekvenser. En som skapar larven, en som skapar puppan och en som skapar den otroliga ombyggnaden från larv till fjäril, där varje molekyl flyttas från en plats till en annan, av DNA förutbestämd.

En annan detalj i vår utveckling kan inte heller förklaras av darwinismen. Den nämligen som gäller bildandet av testikeln. Testiklarna anläggs hos fostret intill njurarna. De kan inte producera spermier vid temperaturer över 35°. I bukålan är det 38°. De måste vandra ner till pungen vilken om är gjord av hud som är utan underhuds fett och försedd med "kylflänsar", rynkorna. Den skall vara framme där vid födseln. Fostret utvecklas i början från tre s. k. groddblad, kallade ento-, meso- och ektoderm. Från entodermet bildas de inre organen och nervsystemet och alltså även testiklarna. Från mesodermet bildas skelett och muskler och muskelsträngen gubernaculum testis, vilken är den struktur som drar ner testikeln till pungen – dessutom den muskelkanal, inguinalkanalen, som bara finns hos mannen och som bildar

det hål i bukväggen som testikeln skall passera. Från ektodermet bildas huden och sinnesorganen.

Bildningen av testikeln sker alltså från *tre olika håll* som samverkar. En medveten avsikt måste ligga bakom. Observera att inguinalkanalen bildas helt oberoende av testikeln, men den är nödvändig för dess funktion. Kvinnan har ingen inguinalkanal, hon behöver ingen. En sådan här mekanism kan inte utvecklas genom "trial and error"-metoden eller av en slump. Mekanismen måste vara perfekt från början annars blir det ingen avkomma och ingen utveckling. Inga årtusenden kan få förlöpa innan konstruktionen är färdig, den måste vara redo för funktion vid första parningen.

Det kanske verkar som att jag är emot darwinismen. Det är jag inte. Den är OK. Darwin själv sa att hans utvecklingslära *bara* gällde utvecklingen av arterna, inte av släkten eller familjer. Idag gör man felet att generalisera den, och det är att gå för långt.

Ta till exempel fågelvingen. Ett tidigt för stadium till en fågel började gå på två ben och frambenen började så småningom att utvecklas till vingar – jfr pingvinerna! – och till en början, när de blivande vingarna blir så stora att de *nästan* går att flyga med, är de kanske mer till hinder än till nytta, alltså helt emot den darwinska mekanismen. Det är först när de blivit *helt* flygdugliga vingar som de är till nytta för arten. Först *då* kan en darwinsk mekanism börja fungera för utvecklingen av flygförmågan. Fågelvingens utveckling visar en bakomliggande avsikt.

Apropå pungens fettfria hud, så finns ett annat litet område på kroppen som saknar underhuds fett och det är ögonlocken. Skulle där finnas underhuds fett, skulle den feta människan bli blind, hon skulle aldrig kunna öppna sina ögon för de feta ögonlocken skulle inte få plats i ögonhålan.

Ögat har många fascinerande egenheter. När du är ute i kylan, fryser du i alla delar av kroppen utom ögat. Ögongloben är oerhört känslig för beröring men helt okänslig för kyla. Skulle den vara känslig för kyla, skulle en människa gå under när hon var ute i en snöstorm. Frös hon om ögat skulle hon blunda och hålla händerna för ögonen. Och dock har ögat först utvecklats i ett hav som varit relativt varmt och, sedan livet gick upp på land, i det varma centralbältet. Att många djurarter sedan skulle utvandra därifrån och bosätta sig i arktiska områden var tydligen förutsett.

Naturen har utvecklat många olika typer av ögon. En verkligt intressant egendomlighet är våra däggdjursögon som har en nästan identisk förebild i det många hundratals miljoner år tidigare utvecklade bläckfiskögat. De har inga genetiska samband.

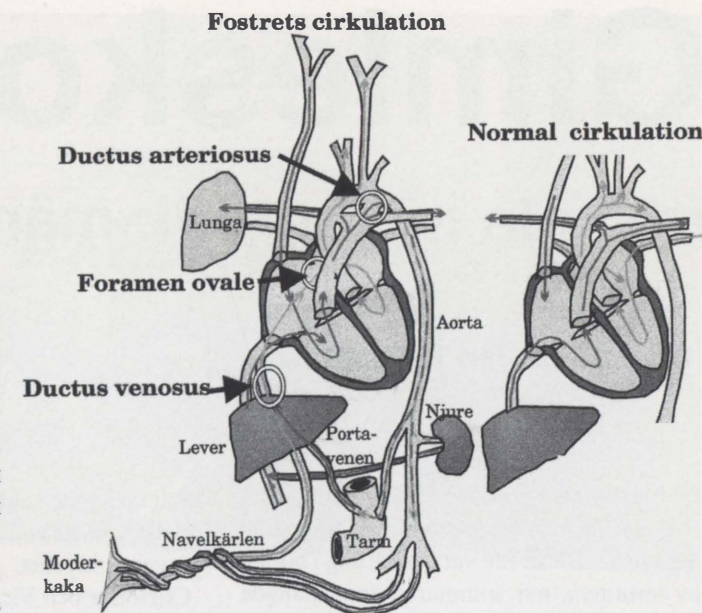
Hos bläckfiskögat har konstruktören gjort den naturligaste konstruktionen – ljuset träffar först den ljuskänsliga cellen och från den leds nervimpulsen bakåt till hjärnan. Det leder till en viss oskärpa, eftersom det blir en viss ljusspridning där ljuset träffar syncellen och alltså även stimulerar de intilliggande syncellerna. Konstruktören

tog god tid på sig – några hundra miljoner år – för att fundera över hur det skulle förbättras. När så ryggradsdjurens konstruerades, så togs den gamla ögonmodellen upp med en liten men viktig förbättring. Syncellen vändes om så att ljuset nu först träffar synnerven – som nu har måst göras helt genomskinnlig – och först i botten av syncellen träffar ljuset den ljuskänsliga delen. Härigenom undviks difraktionen och synskärpan ökas avsevärt. Den första modellen är ju den mest logiska men resultatet blir bättre med en annan – ologisk – modell. Även en Gud lär av sina misstag.

Ytterligare en – av oerhört många – exempel på ett skeende som inte kan ha utvecklats genom en strikt darwinsk mekanism är omställningen av blodcirkulationen från fostercirkulation till normal cirkulation så som den sker vid födelsen, när navelsträngen avklippas. Hos fostret sker syrsättningen av blodet i moderkakan. Lungorna har ingen betydelse. För att det syrsatta blodet skall nå hjärnan och andra livsviktiga organ finns hos fostret tre unika anatomiska strukturer – ductus arteriosus, som är en förbindelse mellan aortan och lungpulsådern – foramen ovale, som är en öppning i skiljeväggen mellan höger och vänster förmak – och ductus venosus, som är en förbindelse mellan portavenen och nedre hålvenen. När navelsträngen klipps av, inträder snabbt ett tillstånd av syrebrist. Det syrefattiga blodet orsakar att dessa tre strukturer omedelbart stängs och blodcirkulationen tar den form som är den normala för den levande människan. Förutom de här strukturererna finns en kemisk mekanism för deras förslutning. Den här mekanismen, som alltså berör *tre* anatomiska strukturer och flera kemiska, måste träda i funktion omedelbart, annars dör barnet. Här finns alltså ingen tid till utveckling under tusentals år som darwinismen kräver. Det är tydligt att en planering måste ha förekommit. Det kan förekomma att *en* av de tre strukturererna – men aldrig mer än en – förblir öppen, och då föds barnet med ett svårt hjärtfel och blir en s.k. *blue baby* och kan inte överleva länge utan hjärtkirurgi. Förblir fler än en öppen, dör barnet omgående.

De materialistiska naturvetarna har ingen förklaring men förlitar sig på att framtida forskning kommer att ge den.

Den darwinska mekanismen är en av många verktyg som används vid skapandet. Men den är inte ensam tillräcklig.

Dagens naturvetenskap har ingen rimlig förklaring till att universum synes vara planerat.

Lennart Kjellson, som skrivit artikeln, har varit distriktsläkare i Herrlunga. Han är son till Henry Kjellson, som skrev böckerna om forntidens teknik.

Gimleskolan

friskola med profil: mänskliga värden

Reportage: Jan Torberntsson

Gimleskolan i Lödöse, Lilla Edet är en friskola, där man arbetar med inspiration från Sathya Sai Baba. Jag var där en dag i början av terminen, när sommaren ännu hängde kvar med intensiv sol och värme.

Gimleskolan framhäver icke-våld, kreativitet, samarbete och livsglädje. Detta sker genom att man på schemat, förutom vanliga ämnen, har något som man kallar *Undervisning i Mänskliga Värden*. Denna undervisning utgår från fem grundläggande värden: *Sanning, Rätt handlande, Frid, Kärlek* och *Icke-våld*.

Dessa värden väcks till liv hos både lärare och elever genom:

- Meditation
- Visdomsord, dikter, böner
- Berättelser, sagor, myter, biografier etc
- Sång
- Grupparbeten

Bakom skolan, som är religiöst och politiskt obunden, står Gimlestiftelsen.^{x)}

Jag välkomnades på trappan av skolans administratör, Marie Esserén, och blev visad till de äldre barnens morgonsamling. Varje morgon samlas man i 45 minuter då det är tid för *Undervisning i Mänskliga Värden*. Denna morgon sjöng man bland annat indiansånger, en av lärarna läste en vacker dikt och man hade en guidad meditation. Eftersom jag var där, blev det lite oroligare än vanligt; dessutom har man många nya elever på skolan och de var inte riktigt vana än vid denna typ av undervisning. En del av dessa ville inte sjunga med, andra pratade med varandra och några pockade mest på uppmärksamhet, men jag tyckte ändå att man hantade dessa "störningar" på ett insiktsfullt och fint sätt. Det kändes också att det var en god stämning på skolan, ett intryck som förstärktes när jag pratade med några av eleverna efter samlingen.

Bland annat bytte jag några ord med Emelie i klass 6 och Monia i klass 5.

Emilie hade kommit hit för att hon hade kompisar som gick här, Monia för att hennes mamma var en av dem som startade skolan. Bägge trivdes mycket bra, de tyckte att de kände sig hemma här, bland annat för att

det är en så liten skola att man känner alla. Emelie sa också att det är roligt för att man sjunger så mycket.

Cristoffer och Victor heter två killar som går på högstadiet och som jag också pratade lite med. De hade gått i "vanlig" skola tidigare, men där var det så mycket bråk och skadegörelse och 30 elever i klasserna, så man fick inte den hjälp man behövde. När de då hörde talas om Gimleskolan ville de börja där i stället.

Nu kommer deras gamla kompisar ibland på besök, och de verkar bli ganska avundsjuka när de ser miljön på Gimleskolan, säger Cristoffer och Victor och myser ikapp.

Så fick jag byta några ord med Susanna Tornlind, som är en av lärarna i *Undervisning i Mänskliga Värden*.

Hon berättade att eleverna förtutom morgonsamlingen även har *Undervisning i Mänskliga Värden* en eftermiddag i veckan, två och en halv timme. Då har man, liksom på morgonen, samtalscirklar, man läser texter med uppbyggligt innehåll, skrivna av människor som kan tjäna som förebilder, man övar teater, sjunger m m, allt för att få en fördjupad kontakt med sin intuition och inneboende vishet.

I Gimleskolan läggs stor vikt vid intuition och kreativitet, säger Susanna Tornlind:

– När intuitionen och kreativiteten kopplas samman, skapas konstverk som sprider andlig livskvalitet och hopp inför framtiden till alla som får ta del av den. Då blir också varje människa som får skapa på detta sätt lycklig över att få använda sin högsta kapacitet. Det bidrar till koncentrationen och glädjen att läsa övriga skolämnen. Med programmet *Undervisning i Mänskliga Värden* utvecklas karaktären som i kombination med minneskunskaper leder till hela människor.

Susanna Tornlind berättade också att man förra året tränade in en musikal som hette "Intuitionens kraft" och handlade om den heliga Birgitta. Den spelade man sedan upp bland annat i Vadstena och på Lödöse medeltidsmuseum.

I år jobbar man med en ny musikal på temat "Vår skapande mångfald". Förhopp-

ningen är att man skall kunna spela upp den under UNESCO:s konferens (med samma namn) i Stockholm nästa år. Susanna berättar att *Undervisning i Mänskliga Värden* är ett undervisningsprogram som är grundat av Sathya Sai Baba i Indien, men står fritt gentemot olika kulturtraditioner och religioner. Man kan med andra ord delta i undervisningen oavsett vilken tro eller kulturtillhörighet man har. Vad det gäller är att finna enheten i mångfalden, säger Susanna.

Nästa person jag talar med är rektorn för skolan, Ulla Andrén. Hon talar om för mig att hon kom till skolan genom att hon var intresserad av att ge sina egna barn (sju stycken) en så bra undervisning som möjligt. Till att börja med blev det en montessoriskola, men när den lades ner, fick hon reda på att Gimleskolan var på gång. Då såg hon till att åtminstone två av de egna barnen kom hit. Dessutom engagerade hon sig personligen och hjälpte till med undervisningen. Detta ledde så småningom till att hon anställdes som lärare och rektor.

Hon berättar vidare att den andliga inriktningen på skolan till att börja med var lite ovan för henne. Det kändes konstigt att prata om till exempel Gud, när hon tidigare haft en strikt vetenskaplig syn på tillvaron. Men nu tycker hon att hon fått en mer filosofisk grundsyn och därigenom känner sig som en mer hel människa. Hon tvingades på något sätt att svara på frågan: "Vad tror jag om detta?" och på så sätt kom hon fram till ett personligt ställningstagande. Hon säger också att det i dagens samhälle finns för lite plats för stillhet och eftertanke. Dagens barn är så uppskruvade och stressade och har svårt att vara sig själva i grupper. Därför har man här valt att begränsa storleken på klasserna till mellan 15 och 20 barn. Nu är man sammanlagt 7 lärare på skolan, samtliga med deltidstjänster.

Jag fick också tid för ett kortare samtal i solgasset på trappan till entrén med en av lärarna, Annika Freudendal. Hon har varit med från starten och har jobbat med alla nivåer, främst årskurs 1-2. Tidigare har hon undervisat på svenska och engelsk-amerikanska skolor i Korea, Indien och Hong-

kong. Sedan hon flyttat tillbaka till Sverige började hon på en vanlig svensk skola, men det var tydligt att det var något som fattades där, sa hon. Det var inga som var glada. Lärarna var slutkörda och barnen trötta och griniga.

En annan tydlig skillnad som hon såg mellan de olika kulturerna var att här i Sverige tycks vi inte ha tid för barnen. Det blir väldigt få vuxenkontakter för dem. Båda föräldrarna jobbar och är trötta när de kommer hem, och behöver få vara i fred. Då är det lätt att TV:n sätts på och så blir barnen sittande där. I andra länder brukar barnens mor vara hemma under tiden barnen växer upp, och då har hon också hjälp av andra mödrar som också är hemma. På Gimleskolan finns dock många vuxna (inte minst engagerade föräldrar) och de tycker om barn och tar sig tid.

Ett långt samtal hade jag med skolans initiativtagare Britt-Marie Andén. Hon har flera gånger besökt Sai Baba, och kom i kontakt med hans undervisningsprogram. Hon blev entusiastisk för detta och kände att det var hennes väg – en väg som dock inte varit rak och bekymmersfri. Många gånger har hon tyckt att det varit på gränsen för vad hon kunnat klara, men det har alltid ordnat sig i sista stund. Ekonomiskt har det heller inte varit lätt. Vid ett tillfälle fattades det runt 40.000 kronor. Då kom plötsligt en gåva på just det beloppet – precis i sista stund som vanligt.

Men hon säger att det är så för att deras tillit skall prövas. Och nu känner hon att det bär. Nu ökar tillströmningen till skolan och man finner sin form. Hon sa också angående sin relation till Sai Baba att han är som en personlig vän som man litar fullständigt på men som också visar sig vara mycket mer än man någonsin kunnat ana.

Men vid ett tillfälle, när prästen i församlingen skrev en insändare och varnade för Gimleskolan och intresserade föräldrar blev tveksamma, kändes det mycket tungt, men prästen flyttade och intresset återkom. Och nu är bland annat polisen mycket tacksam för det skolan gör, dvs engagerar sig helt och fullt för ungdomarna.

Olika projekt föds också runt arbetet med skolan, såsom livsscenarioet "Värden i Världen", ett program för utbildning av vuxna, eller en "motivations- och ickevåldsskola", som man kallar det.

Eldsjälarna bakom skolan har bildat ett kollektiv som de kallar Sindrekollektivet.^{x)} En av de boende i kollektivet, som också jobbar i köket på skolan, är Ulrika. Hon kom i kontakt med människor från skolan under en Sai Baba-sammankomst på Rinkesta slott i Sörmland för två år sedan. Hon kände då att hon absolut ville leva i den stödjande miljö som fanns på Gimle.

Även Linn bor i kollektivet. Hon hade en stark längtan efter att leva med människor som var förenade i en gemensam vision. Och här har hon funnit det, en plats där var och en förutom för visionen också tar personligt ansvar för sitt liv,

Stora entrén. Foto: Jan Torberntsson

och därför uppstår det sällan konflikter.

Ulrika och Linn berättar även lite om de dagliga rutinerna. Varje morgon har kollektivets medlemmar en gemensam meditation. Det är mellan 06.00 och 06.30. Efter det finns tid för att ta hand om kroppen. 08.15 börjar så skolan.

Efter skolan har man gemensam kvällsmat klockan halv sju. Därefter kan man ha möten, studiecirklar eller varför inte en kreativ afton där man visar upp sådant man skapat.

Just en sådan kreativ afton bjöd man mig på för att visa några av de förmågor som fanns på plats. Och det var minsann ingen dålig uppvisning. Det var sång och musicerande, diktuppläsning, föreläsning av en vacker oljemålning samt spontan dans. Jag bidrog själv med en lite tokig godnattsång som jag en gång i tiden totat ihop till min dotter.

Sedan för jag hem fylld av starka intryck och glad över att ha fått möta så många engagerade människor med stark och positiv utstrålning. Det fanns en sådan öppenhet där som man nog bara kan finna hos människor som vet vad de vill och som inte är rädda. Det är som en vibration i luften, som man inte kan ta på men som påverkar en och gör att man känner sig välkommen och omhändertagen. På grund av att en stor del av mina intryck på skolan just ligger i denna sfär, den icke-verbala, så kan denna min beskrivning inte göra anspråk på att bli annat än fragmentarisk. Jag har heller inte refererat till alla mina samtal med människorna där, men jag har kanske ändå kunnat ge en liten inblick i denna ovanliga skolas komplexa och spännande verklighet.

Adress: Gimlestiftelsen, Box 62, 460 10 Lödöse.

x) Sindre och Gimle är namnen på de två gyllene salar som i den nordiska gudasagan uppstår efter Ragnarök och där alla goda män och kvinnor samlas för att smida planer för den nya världen.

Det finns bara en religion – kärlekens religion.

Det finns bara en ras – mänskligheten.

Det finns bara ett språk – hjärtats språk.

Det finns bara en Gud – den alltestades närvarande.

Sai Baba

Gimleskolan startade hösten 1995. En huvudpunkt i undervisningen är karaktärsutveckling i kärlekens tecken.

Man undervisar om mänskliga värden enligt Sathya Sai Baba.

De fem grundläggande värdena är

Sanning
Rätt handlande
Frid
Kärlek
Icke-våld.

Med sanning menar man den intuitiva sanning som finns i oss alla, ibland kallad samvetet.

Rätt handlande är det när våra handlingar har sin grund i den inre sanningen.

Inre frid får man när man inser sanningen och handlar rätt.

Sann kärlek föds ur inre frid. Kärlek leder till icke-våld.

Ingen rök utan dåligt samvete.
Seb Allthorp

Ingen god människa kan helt
leva sig upp till sina ideal.
Hubert F. Hubert

Jag är inte alls lik mig själv,
utan mycket mer lik min bror.
Osmo Kervaniemi

Innan min värld går under vill
jag älska, älska.
John Bock

En enda människa har älskat
mig, en som jag alltid träffar.
Spegel, spegel på väggen där!
K. A. Lindhe

Jag tycker att blommorna är
vackra, men det bryr de sig
inte om. De är sig själva nog.
J. O. Nielsen

En stolle är en person som
bejakar vad andra förnekar.
Barney Bruce

Befruktningen gick till efter
naturens lagar, men blev lik-
väl en besvikelse.
Homer Anson

Större än allting annat är läng-
tan efter det onåbara.
Felix Apperton

Strid råder överallt, även i ditt
eget inre.
Hadrianus

Så djup är människokrypets
okunskap, att det inte finns
någon sanning som inte kan
betvivlas.
J. O. Nielsen

Man kommer inte ur fläcken
utan att ha en samling pas-
sande osanningar till hands.
Jack M. Hinton

Livet är ett övergående be-
svär.
En optimist

Viktor Frankl död

Den österrikiske psykologen Viktor Frankl har avlidit i Wien, 92 år gammal. Han ansåg att människans drivkraft främst är sökandet efter livets mening. Sitt eget livs mening ansåg han vara att hjälpa människor finna meningen med sitt liv.

Frankl överlevde tre år i fyra nazistiska koncentrationsläger. Efter befrielsen skrev han 1945 på drygt en vecka sin mest kända bok "Livet måste ha mening". Den blev översatt till 24 språk. Han ansåg att den moderna människan i stor utsträckning lever i ett "existentiellt vakuum", utan någon övertygelse om meningen med tillvaron och att hon som en följd lider av leda, oro och brist på energi. I svåra fall kan detta leda till fysiskt eller psykiskt sammanbrott. Hans metod, logoterapin, försöker genom analys förebygga eller bota detta tillstånd och finna individens potentiella syfte med livet, vilket Frankl betonade måste gälla något bortom jaget.

Goliat Chopra

Den indisk-amerikanske läkaren, författaren och föredragshållaren Deepak Chopra är en Goliat i new age-rörelsen: han är enormt populär, översatt till 25 språk, och hans böcker har sålts i över tio miljoner exemplar. Outtröttligt verksam håller han ständigt föredrag och seminarier på olika platser och i olika länder. Han talar för att människan har en andlig natur. Det är den gamla vedantiska idén "du är detta", det vill säga: du är i ditt väsens grund identisk med alla levande varelsers väsensgrund. Det betyder att det finns endast *ett* jag, världsjaget. Detta är en svår tanke att ta till sig, svår att förstå. Men Deepak Chopra får folk att lyssna och – kanske – förstå.

Chopra skriver bland annat att universums fysiska lagar är uttryck för universums gudomliga natur. När vi förstår lagarna och tillämpar dem i livet, kan allting skapas "eftersom samma lagar som naturen använder för att skapa en skog eller en galax eller en stjärna eller en människokropp också kan åstadkomma förverkligandet av våra djupaste önskningar".

Chopra menar att vi kan få alla våra världsliga önskningar uppfyllda – sådana önskningar som de traditionella religionerna har förklarat bara för med sig ändlöst lidande och okunnighet: önskningar om odödlighet, gränslöst välstånd och romantik utan slut – allt utan att vi behöver anstränga oss.

Han tillkännager att vi tillsammans skall söka kunskap om oss själva som människor och om vår förbindelse med universum utanför oss. Med denna kunskap kommer vi att ha obegränsad makt att bryta igenom alla begränsningar och skapa en värld där alla drömmar förverkligas.

Chopras förkun- nelse är en sam- mansmältning av det traditionella österländska tän- kandet, att såväl den materiella vär- lden som det indivi- duella jaget är illu- sioner, överklighet, med den väster- ländska materialis- men och individua- lismen.

Det är en sublim, transcendent visdom som Chopra förkunnar. Denna visdom kan vara mycket upplyftande och inspirerande för de som kan förstå den. Den ger oss en helt annan syn på människan än den tröstlösa materialismen, enligt vilken människan är fjättrad i outhärdliga begränsningar.

På svenska har av Deepak Chopra utgivits: Förbättra din hälsa med meditation (Norstedts 1989)

Perfekt hälsa (Norstedts 1991)
Tidlös till kropp och själ (Norstedts 1994)
Livets 7 andliga lagar (Energica 1996).

Texten om Chopra är skriven med utgångspunkt från en artikel och intervju med honom, "The man with the golden tongue", i den amerikanska tidskriften "What is Enlightenment?", som ges ut av rörelsen kring livsläraren Andrew Cohen.

Djur och människor

I sin bok *Taking Animals Seriously* tar den amerikanske filosofen David DeGrazia upp frågan om likheter mellan människor och djur. Han menar att djurs beteende visar att de till vissa väsentliga delar har samma slags mentala liv som vi människor. De liknar inte automater. De minns, önskar och fruktar. Vi människor bör ta hänsyn till djurens liv och intressen.

Det är Henrik Ahlenius som i Djurens Rätt! skriver om DeGrazias bok. Han kommer också in på Peter Singer:

"I *Animal Liberation* var Singer noggrann med att underbygga sin uppmaning till vegetarianism med riklig information om vidrigheterna som försiggår i djurfabriker och slakterier."

Ahlenius poängterar orsakssambandet mellan köttätande och grisars lidande.

Det är alltså ofrånkomligt att rekommendera en djurvän att leva vegetariskt.

Källa: Djurens Rätt! nr 4, 1997.

Foto: Anton Svedberg

Inre utveckling

"I den heliga vetenskapens namn" är rubriken på en artikel av Eva Moberg i Ordfront nr 2, 1997. Den handlar om experiment på djur och levande foster, biologiska stridsmedel, klonade djur.

Eva Moberg skriver bland annat att utveckling inte är liktydigt med växande teknisk och naturvetenskaplig överhöghet. När det gäller känslolivets utveckling, självkännedom och inlevelseförmåga, har det rätt nolltillväxt i tusentals år. Det revolutionerande nya idag är utforskningen av människans slumrande möjligheter på det inre planet.

Hon skriver också att all vår kunskap inte lägger ett uns till vår visdom om vi inte utvecklar vårt känsloliv, vår inlevelseförmåga och sensibilitet. Det är vår inre rymd som måste utvecklas. Verkligt framtidskidrande förutsätter en dynamisk inre tillväxt som gör oss psykologiskt vuxna och kapabla att använda våra kunskaper med ansvar.

Mirakulösa tårar

I den holländska orten Brunsum började en 30 cm hög madonnastaty av plast att gråta. Tårar av blod rann ned från hennes ögon. Tusentals pilgrimer sökte sig dit, och särskilda bussresor anordnades.

På det närbelägna sjukhuset gjordes en analys. Tårarna visade sig bestå av det harts som statyns ögon var fastsatta med och som hade börjat smälta i solen.

Källa: Der Skeptiker nr 3, 1995/Folkvett nr 1, 1997.

Otroligt

En jury i Tucson, Arizona, USA, fick ta ställning till ett ovanligt försvar från en mordåtalad. Den åtalade, Robert Joe Moody, hävdade att rymdvarelser hade tagit hans kropp i besittning och genomfört mordet. Juryn godtog inte förklaringen.

Källa: Skeptiker-Nytt, hösten 1996/Folkvett nr 1, 1997.

Klorerat mirakel

De ansvariga läkarna vid den franska vallfartsorten Lourdes har funnit att det heliga vattnet är smustigt och ohygieniskt. För att förhindra smittspridning klorerar man därför det vatten som används för "helande bad". Beslutet har mötts av upprörda reaktioner från vissa katoliker.

Källa: The Skeptic Manchester, 9:4/Folkvett nr 1, 1997.

Sök & Finn utestängd från mässa

I höst arrangerade tidningen Må Bra i samarbete med Numera Mässor en hälso- och friskvårdsmässa i Malmö. New age-bokhandeln Sök & Finn inbjöds att delta, vilket Jan och Kerstin Möller accepterade och skrev kontrakt med mässarrangören. De gjorde en rad förberedelser, skrev bland annat avtal med föreläsare, bokade författare, terapeuter och extra personal, som skulle medverka i deras monter, och betalade hyran, 21.000 kronor, i förskott.

Men de lokaler, Europaporten, som Må Bra hyrt för mässan, ägs numera av Malmö pingstförsamling och den har sagt att Sök & Finn inte får delta i mässan. Pastor Owe Carlsson har besökt bokhandeln och anser att den sprider villolärar. Bland annat har han reagerat mot vissa boktitlar och mot att stenar och kristaller säljs i butiken, vilket han anser är magi och av ondo.

Inställningen är svårbegriplig mot bakgrund av att vi ju faktiskt inte vet någonting om Jesus, som pingströrelsen tror på. De bibliska berättelserna om honom är, liksom några apokryfiska evangelier, trosvittnesbörd och inte skrivna i en historievetenskaplig anda. Och kristendomens grundval, Jesu uppståndelse från de döda, baserar sig på olika rykten som var i omlopp efter hans korsfästelse. Ingen vet idag vad som verkligen hände.

Med tanke på den klena historiska grundvalen för den kristna tron kunde man väl tänka sig litet större tolerans gentemot andra former av sökande och andlighet!

Att det skulle finnas onda krafter i stenar och kristaller är naturligtvis en enfaldig religiös föreställning.

Må Bra och Numera Mässor har beklagat det inträffade men inte haft möjlighet att byta lokaler, eftersom aktionen från pingstförsamlingen kom mycket sent.

Välkomna, UFO!

Den brasilianska staden Barro do Garças har beslutat att avsätta ett fem hektar stort område som landningsbana för UFO. Beslutet i stadsfullmäktige var enhälligt.

Källa: Der Skeptiker nr 4, 1995/Folkvett nr 1, 1997.

OBS! Inget av citaten i marginalerna på detta uppslag är autentiskt. De är alla påhittade av mig. Jag var för lat för att leta citat i böcker. Ursäktar ni? SM

Svaga ord och starka känslor kan leda leda vem som helst vilse.

Tyge Pedersen

Även om du inte längre är hos mig, har du funnits här och sagt att du älskat mig. Det ger mig vid en tillbakablick ett visst värde.

Ola Victorson

Ännu är jag jag, men snart är jag någon helt annan.

Hjalmar Andersen

Innan löven blir röda, vissnar och faller till marken, har vart och ett av dem haft en liten uppgift att fylla – som du och jag.

John M. Hinton

Du författar ditt eget liv. I genialisk frihet skapar du ett intressant livsöde.

Sören Bjerke

Guds samvete är rent. Han har gjort så gott han kunnat.

Okänd

När Jesus utandades sin sista suck, anade han inte vad det skulle leda till.

Okänd

Innan nattens eviga sömn inträder, finns många leenden att le, många händer att trycka, många förtroenden att ge.

Bruno Bruchmann

Människan är det högsta vi känner till, men ändå bara en liten högfärdig lort i universum.

Johan Meurk

Ingenting är som förr, inte ens nostalgin.

A. Jonsson i Bredamyra

Citat är som små tändstickor som hastigt flamlar upp – och slocknar. Men att stanna upp vid dem kan ibland göra en mänska visare.

Carl Nordhus

←

Ankomst till sommarlandet

I Sökaren nr 5 i år återgavs den första av tre texter som sägs vara mottagna genom instrumentell trans-kommunikation (ITK) och som berättar om hur ankomsten till "andra sidan" efter döden kan upplevas. För bakgrundsinformation om ITK måste jag hänvisa till den artikeln och där angiven litteratur. Den första berättelsen uppgavs vara skriven av en person som under sitt jordeliv på 1800-talet var en känd författare. Följande text berättar i andra hand om en nutida person, Edith Schönheid, född Körner, från Erkelenz i Tyskland. Hon dog 11.2.95. Texten är daterad "Station Faanui, 18.4.95" och kom på tyska i datorn hos paret Harsch-Fischbach i Luxemburg 28.4.95.

Nils-Olof Jacobson

"Jag, Mootai från Motu Toopua, skall nu berätta en historia för er, en historiasom har utspelat sig exakt så som ni nu läser den:

Jag satt i bukten vid lagunen och det var stilla. Slutningarna med kokospalmer-na och porauträden lyste silvrigt i månske-net. Jag tänkte på att jag en gång levde vid en liknande lagun, för många, många år se-dan, på en ö vid Bora Bora.

Plötsligt hörde jag ett buller, åtföljt av Noa Noa från hibiskus- och tiare-blommorna (1), det buller som man alltid hör närtunneln öppnas. En svart punkt, först bara så stor som en kokosnöt, växte och växte, tills den var tjock som ett stort träfat. Bullret liknar ett porlande och gurglande, också ett brusande, som när vattnet piskar det yttre korallrevet. Det hela åtföljs av fär-ger, som vrider sig omkring den svarta in-gången till tunneln: koboltblått, marinblått och turkos. Ett av ljusväsendena, som vi också kallar regnbågsfolket, trädde ut ur tun-neln. Jag, Mootai från Motu Toopua, knä-böjde och slöt mina ögon i vördnad. Sedan såg jag upp, och nattens skymning hade bli-vit ljus dag. Ljusväsendet bar i sina armar en kvinna, vars anblick först förskräckte mig, ty hon var gammal och hennes hår var grått, hennes hud var vit och hon sov dö-dens sömn.

'Här', talade han från regnbågsfolket, 'lämnar jag denna kvinna i er vård. Hon levde under namnet Edith Körner och har upplevt mycket lidande och smärta. Nu, när hon har slutat sitt jordeliv, skall hon vila sig hos er och återhämta sig från dödens sömn, sedan ses vi igen.'

Och jag, Mootai från Motu Toopua, tog kvinnan i mina armar, och hon var lätt och bräcklig, och jag bar henne till den hel-ande hyddan och lade henne på en bädd av palmblad. Allt detta hände den dag som ni kallar den elfte februari. Tillsammans med de andra i mitt folk sörjde vi för Edith och såg till henne varje dag, ty så säger ljus-väsendenas lag.

Efter några veckor var hennes hår åter mörkt och hennes ögon lyste som stjär-nor, när hon öppnade dem första gången. Hon såg sig förundrad omkring och fingrade på sin åter unga och fasta kropp och på sitt

ansikte, som under de veckor hon sov it åter hade blivit slätt. Ofta såg jag henne senare, när hon betraktade sig i lagunens vatten. Hon skakade på huvudet med de mörka lockarna: 'Då visste man redan länge om detta, men när man har kommit så långt kan man helt enkelt inte tro det'— sade hon om och om igen.

Senare badade hon i det klara vatt-net och låg i solen på sanden. Hon hade vunnit allas kärlek i vår stam, och tog del i dess angelägenheter. Särskilt intresserade hon sig för våra riter att ta emot kontakt, när vi för gudarna sjunger sånger och brän-ner örter, i vilkas rök vi kan se igenom till er värld.

Maupai Hartmann, som själv är vit och som har bott hos oss flera år (2), talade ofta och länge med henne om sina resor i andra trakter längs evighetens flod. De båda var som syskon. Ju mer Edith hörde om världen därute, desto mer rastlös blev hon och en dag stod hon inte ut längre hos oss. På hennes begäran tog Maupai Hartmann henne med sig i sin båt urholkad ur en trädstam, med solseglet.

Hela stammen stod vid stranden för att ta farväl.

Under stjärnorna bröt de upp till den station som de kallar Tidström, då Edith där känner människor av sin familj, och där hon vill hjälpa till hos den stora vita kvinnliga doktorn som talar med bild- och ljudlådor, den station vars trollkraft är så stor att un-derrättelse om den har nått ända hit till lagunen (3).

Detta var berättelsen om Edith, den vita kvinnan, som ofta talade om sin man Ludwig och deras dotter Edna (4) och som kom hit gammal och sjuk, men som läm-nade vår stam som en ung vacker flicka. Historien har tilldragit sig just så och berät-tades för er av Mootai från Motu Toopua, som enligt er tideräkning har levt här mer än tusen år.

Jag hälsar er."

Kommentarer till texten

(1) "Noa Noa" syftar på ljud från växterna. Enligt tidigare meddelanden kan blom-morna på "tredje nivån" utsända både dof-

ter och ljud.

(2) Jag vet inte vad titeln "maupai" betyder. Hartmann från Luxemburg var känd av Harsch-Fischbach och dog för några år sedan.

(3) Tidström (Zeitstrom) är den grupp transväsen som meddelar sig till Harsch-Fischbach (och även till många an-dra). "Den kvinnliga doktorn" avser grup-pens ledare "Swejen Salter", som tydligen har med sig doktorstiteln från sitt tidigare liv. Hon säger sig då ha varit vetenskapare på Varid, en parallellvärld till jorden.

(4) Ludwig Schönheid och Edith har en dotter, Edna. Jag träffade Ludwig i sep-tember 1995, vid en konferens om ITK i England. Han visade texten, som hade rört honom djupt, och berättade att Edith någon gång före sin död hade sagt att hon gärna ville återfödas på en ö. Vid konferensen bil-dades INIT, det internationella nätverket för ITK. Ludwig, som är pensionerad apotekare, tog mycket aktiv del i arbetet att bygga upp INIT, men har nu avgått av hälsoskäl.

Fler meddelanden

24.12.93 kom ett meddelande på Harsch-Fischbachs dator till Ludwig Schönheid. Där sades att hans föräldrar hade anslutit sig till gruppen Tidström och deltog i dess arbete att bygga kontakter till jorden.

Under 1995-96 fick Ludwig sam-manlagt sex telefonsamtal från den transröst som kallar sig "Konstantin Raudive". Han var efter Friedrich Jürgenson den mest kände forskaren omkring "rösterna från rymden", och dog 1974. Sedan han första gången hörde av sig till Harsch-Fischbach 1985 el-ler 86, har hans röst hörts i säkert hundra-tals telefonsamtal. De flesta har kommit till Harsch-Fischbach i Luxemburg och perso-ner i Tyskland, men sådana samtal har även tagits emot i åtskilliga andra länder, som USA och Brasilien. Själv fick jag två korta samtal från "Konstantin Raudive" våren 94. Givetvis har från olika håll påståtts att Raudive-samtalen är resultat av bedrägeri, men inga bevis finns för detta. Enligt upp-gift visar han ofta en ingående kännedom om personliga förhållanden hos den som blir uppringd.

Ludwig Schönheid fick 29.12.95 sin första påringning från "Raudive". Samtalet varade ca 4 minuter. "Raudive" sade bland annat: "Jag kan meddela att er kära hustru Edith i går anlände hit.— Hon hälsar er hjärt-ligt, och försöker sedan också meddela sig personligen.— Detta kan dock ta någon tid i anspråk. — Jag känner för övrigt er far mycket väl, vi träffas ofta."

Ordförande i INIT var vid denna tid professor Hans Lüthi från Schweiz; också

han har sedan avgått av ålders- och hälso-skäl. 22.1.96 befann han sig med sin hustru på Hawaii. Klockan 5 på morgonen blev de uppringda av "Raudive", som sade sig ha Edith Schönheid bredvid sig. Samtalet kunde spelas in. En kvinnlig röst säger: "Hans, när du sedan ringer Ludwig, hälsa min familj hjärtligt från mig." Man har för-sökt analysera "Ediths" inspelade röst för att jämföra med hennes jordiska. Jag har inte hört något om resultatet av detta.

Kommentar av Ludwig Schönheid

Jag frågade Ludwig om hans tankar kring dessa meddelanden. Han verkar besviken att Edith inte har meddelat sig vidare. Sedan juli 96 har han inte heller fått några fler te-lefonsamtal från "Raudive". "Jag kom," skriver han, "lite i tvivel då Edith via Kon-stantin Raudive endast hälsade till mig och aldrig till vår älsklingsdotter Edna. Det smeknamn som jag hoppades få höra, som vi använde i nästan 47 år, nämndes heller aldrig. Jag och Edna kunde därför inte veta om Edith fortfarande var kvar i gruppen Tid-ström. Jag vet inte heller om mina föräldrar, som hämtades dit av Swejen 1993, är kvar eller inte."

I mars 97 fick Ludwig veta av Maggy Harsch-Fischbach, att "Swejen Salter" med-delat henne att Edith hade gett sig iväg från grupp Tidström. Hon ville utforska andra områden av den hinsides världen. Ludwig kommenterar att hon redan under livstiden var en fritt tänkande person, som inte triv-des i någon form av hierarki.

Varför så korta kontakter?

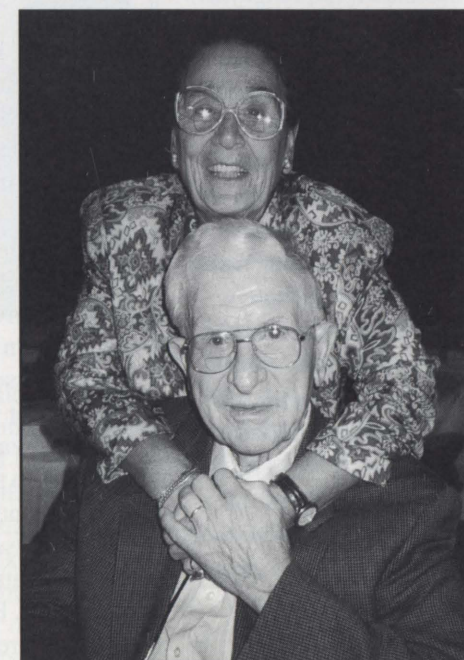
I spiritismen finns exempel på långvariga mediala kontakter med personer kända från jorden. De har kommit genom medier gång efter gång och innehållit olika budskap, ib-land av religiös eller filosofisk art, men ib-land av personlig karaktär, riktade till de an-höriga. I detta avseende är det stor skillnad mellan medial och instrumentell trans-kommunikation. Inom ITK är det ovanligt med mer än enstaka budskap från f.d. jor-diska personer till deras efterlämnade anhö-riga. Det kommer någon eller några få kon-takter, sedan är det tyst. Ibland sägs att den avlidne har gått vidare till något annat om-råde av den andliga världen eller t.o.m. har beslutat sig för en ny jordisk inkarnation. Det vanligaste är dock att kontakten bara upphör, och vi vet inte varför.

Även om vi tror på någon form av fortlevnad efter döden, så har vi ännu yt-terst lite kunskap om förutsättningarna för ITK. Hur innehållet i budskapen ska tolkas blir till slut också en trosfråga.

Nils-Olof Jacobson

Ludwig Schönheid med sin hustru Edith i juli 1994, sju månader före hennes övergång till "andra sidan".

Hans Lüthi med hustru Dora. Foto: Monika Erbslöh.

Konstantin Raudive.

Intellectet hejdar upplevelsen

Meditationen är grundläggande inom new age. Det är den som för en in i den tomhet som på en och samma gång är möjligheten, sanningen, helheten, heligheten. Själen går före med sin längtan efter frid, kroppen kommer hasande efter, tungt fäst vid jorden. En vag längtan, en otillfredsställd känsla, ett outtalat behov.

[...]

Möjligen är new age den enda riktigt levande folkrörelsen vi har just nu. Den väller fram ur sinade källor. Ur välfärdens proppmätta, övermätta, förstoppade rum växer en annan hunger.

[...]

I vår ledarlösa tid på ständig jakt efter Visionen kan jag gripas av djupt obehag inför new age-rörelsens betoning av känslan och mistro mot intellektets slutsatser.

Lena Katarina Swanberg i "Förunderligt och märkligt".

Yta och djup, kommers och visdom – new age rymmer mycket. Författaren och journalisten Lena Katarina Swanberg valde nyfikenheten och skrev sedan boken "Förunderligt och märkligt", en i högsta grad personlig beskrivning av en resa genom en del av den svenska nyandligheten.

Text: Elisabet Broomé. Foto: Anton Svedberg

Det är väl knappast någon av er som läser det här som inte har läst eller hört talas om Lena Katarina Swanbergs bok "Förunderligt och märkligt. En resa genom New Age i Sverige". Och det är märkligt med tanke på hur många new age-böcker som ges ut varje år. De handlar om kristaller, healing och auror, kanalisering, tarot och astrologi. Men det är bara ett fåtal böcker som beskriver upplevelsen av new age. Det är mycket om metoder och tekniker men väldigt lite av personlig upplevelse i det flöde av new age-böcker som kommer ut.

Kan det vara så att människor inte vågar släppa ifrån sig en personlig upplevelse, i synnerhet inte när det handlar om något så populärt och samtidigt ifrågasatt som new age. Men detta har hon gjort, författaren och journalisten Lena Katarina Swanberg. Hon är en rutinerad reporter, tidigare utrikeskorrespondent för Expressen och till nyligen fast anställd på Bonniers tungviktarmagasinet MånadsJournalen. Nu skriver hon böcker. Och sedan boken om new age i Sverige utkom i september, har hon synts i många tidningar och blivit sedd i många TV-soffor. Varför?

– Uppmärksamheten tror jag beror på att jag varken är på utsidan eller insidan av new age-rörelsen. Boken är ju skriven som ett reportage.

– Det går så snabbt nu. Bara för ett år sedan, när jag skulle bestämma mig för titeln på boken, tyckte jag att new age var ett alltför okänt begrepp för att kunna användas i bokens titel. Alltför få visste vad det handlade om. Jag frågade folk på förlaget, och de hade ingen aning om vad new age var. Idag vet alla vad det är.

När vi kommer för att träffa henne, fotografen och jag, är hon inte stressad, men det är mycket fart i henne. Hon kommer flängande nerför trappan, men det första hon säger är ett vänligt: "Vill ni ha kaffe?" Så slår vi oss ner i det rosa huset i Bromma.

– Varför skrev du boken?

– Jag har varit intresserad av det här länge. Redan på 60-talet var jag del i den något mindre krets än idag som sökte. Men så kom familj, barn och yrkesliv. Kanske jag inte varit en aktiv sökare, men jag har läst mycket, särskilt av och om Jung.

Boken är en nyandlig resa genom Sverige: besök hos reiki-helare, astrologer, numerologer, tarotläsare, andningspedagoger och på frigörande dans. Det är de bitarna som är Lena Katarina Swanbergs upplevelse av new age och som hon väljer att dela med sig av.

– Jag har mött två sidor, en lätthittad yta, där man köper en upplevelse, och en annan sida, under ytan; det kan vara ett långsamt sökande där något växer fram och blir starkt i en. Det kan handla om att känna efter när man ska sluta upp med vissa saker och börja med andra och att ta ställning till om en person framför en är någon som man bör fortsätta att tala med.

Hon säger att hon har svårt att frigöra sig från reporterrollen. Numera vet hon inte var gränsen går mellan människan Lena Katarina Swanberg och reportern. Reporterrollen. Den iakttagande. Den som står lite utanför. Den som försöker analysera, vara objektiv. Det blir lätt till den som inte lever sig in i upplevelse. Den som aldrig riktigt släpper sitt analyserande för att känna, verkligen känna och vara där själv.

– Men ibland blev jag personligen väldigt närvarande. Jag mötte människor som såg mig, människan Lena Katarina Swanberg, och som visste saker om mig som de normalt inte kunde veta. Det skrämde mig.

– Jag har mött många visa människor under min resa genom new age, sådana som vet mycket om livet och som på något sätt kommit längre än tekniken, som funnit en ro och en tro. Men det har också hänt att jag träffat människor som gett mig impulsen att bara resa mig upp och gå. Kanske har intellektet ställt sig i vägen.

– Jag har hört föredrag som gjort mig förbannad. Det har varit när föreläsare rört ihop andlighet och sånt som nästan är sant inom fysiken. Men man behöver inte ta fasta på sådant, jag behöver ju inte gå dit och lyssna.

– Det finns duktiga new age-terapeuter och dåliga vanliga terapeuter, och tvärtom. Det är ju människor i kris som kommer till terapeuter. Många, inom new age och utanför, är mycket skickliga på att läka de inre sårn. Jag vet inte om new age-terapeuter är bättre än andra på att läka ihop trasiga människor. Men att en del av dem använder effektiva psykoterapeutiska tekniker är uppenbart. Och det blir ännu starkare om man lägger till en dos andlighet.

– Det finns en längtan hos folk att bli sedda och bekräftade, att få tala med någon om sådant som man egentligen inte talar med folk om. Och jag har inom new age stött på flera som på ett mycket klokt sätt kan tala med människor i kris. Jag hade faktiskt väntat mig fler knäppnotter.

– Vad tror du om kanalisering?

– De som får en sådan tröst i att höra röster från "andra sidan", de får gärna tro, men själv så tror jag nog inte att det rör sig om autentiska röster från de döda. Men om de verkligen finns, så vill jag inte ha någon kontakt med dem. De döda får vara döda.

Hon är tyst en stund, tänker efter och fortsätter:

– Om man har förlorat ett barn eller en man, då kan jag förstå att man väldigt gärna vill att de finns någonstans, eftersom de fortfarande lever inom mig. Jag har träffat många som berättat om känslan av en avliden anhörigs närvaro i rummet och om hur de hört en röst i sitt inre. Men det har väldigt lite med new age att göra.

– Vad tror du om astrologi?

– Jag kan inte astrologi. Jag vet ungefär vad soltecknet Vattumannen står för, eftersom jag själv är vattuman. Men de som jag träffat och som håller på med astrologi, de gör ju detta eftersom de ser mönster. De upplever gång på gång att det stämmer. Och de säger saker till mig som jag tycker stämmer. Det är oerhört fascinerande. Men det har ingenting med mina inre samtal att göra. Astrologi är ett av de new age-redskap som jag inte tror att jag mår bra av. Ändå har de astrologer jag träffat varit kloka människor, och vi har haft goda samtal.

Det finns ett obehag inför det okända hos Lena Katarina Swanberg – alltsedan hon i 20-årsåldern mötte siaren Tage Schiöld, som sa hur hon var och vad som skulle hända, vilket också kom att ske.

– Tarot, vad anser du om det?

– Det verkar lite enkelt. Astrologi tycker jag i

Klart det finns en typisk människa därute bland spåkonsterna, upplevelserna, den andlighet som fäster i vårt sekels psyke snarare än i andra sekels själ.

Men den typiska människan finns aldrig, inte heller här. Så många jag talat med, så ofta jag letat efter likheter. Var och en har likafullt haft sin ovanliga, vindlande längtans väg in bland häxkonster, kroppsterapier, magiska stenar, och en musik som droppar synttoner långsamt, segt, gärna till vågbrus. Var och en har haft sin längtans mål. De kallar den Gud, livskraften, ökad självkännedom, personlig utveckling eller kanske bara en smula tröst.

Lena Katarina Swanberg i "Förunderligt och märkligt".

alla fall att det verkar vara litet jobb med. Jag har stor respekt för svett. Jag har varit hos ganska många tarotläsare under det år jag arbetat med boken, och jag brukar tänka: Om jag själv satt där, lade ut tarotkort och samtalade med en person, då skulle jag kunna göra samma sak. Man blir oundvikligen människokännare om man dagligen sitter med människor som undrar vem de ska älska, varför den älskade inte älskar tillbaka och varför barnen inte tycker om dem. Man lär sig se på folk hur de mår. Det är inte så magiskt, det lär man sig som reporter också. Och hade jag de där symbolladdade korten, tror jag att jag också skulle kunna ge lite hopp åt folk.

– Vegetarism?

– Jag äter inte kött. Jag tycker inte att det är gott, helt enkelt. Jag äter hellre fisk, men hoppar gärna över fisken också. Jag lagar kött åt hela familjen, men jag har två döttrar som blivit vegetarianer. Jag mår bättre när jag äter grönt.

– Vad ser du som positivt inom new age-rörelsen?

– En väldig massa livsgädje! Det är oerhört många glada människor man träffar. De som har hittat sin väg har ett slags stadig inre glädje, som de har som golv. Jag tycker också om det extremt individualistiska inom new age. Det fria sökandet lockar mig.

– Jag kommer att fortsätta med kundaliniyoga. Det är en kombination av det fysiska, som är viktigt för mig, och de inre samtalen, som jag tycker mycket om. Jag kommer också att fortsätta läsa böcker. Men inte om kristaller. Det har aldrig lockat mig.

”Livsuniversitetet”

Stor vision, liten gård

Huvudbyggnaden med en charmigt övervuxen veranda och en vildvuxen trädgård.

LIVSUNIVERSITETET är en stor tanke som ännu bara har en liten kropp – gården Mälby en mil från moderstället Wäxthuset (för *mänskligt inre växande*) på Väddö, nordöst om Norrtälje.

Vägen till Mälby är idyllisk. Vi svänger upp vid den vita landsortskyrkan, följer den slingrande landsvägen genom septembergrönska över ett fält, och snart befinner vi oss vid några mindre, röda hus med i närheten ett par större bostadshus i en vacker men ganska vildvuxen trädgård.

En träskylt med texten ”Butik” på ett litet hus gör att vi stannar, och jag sticker ut huvudet ur bilen och frågar:

– Är det här Livsuniversitetet?

(Alternativsamhällen har ofta någon liten butik som vanliga små gårdar inte har.)

– Ja, det är det, säger den dam jag frågar och nickar glatt.

En av sommarbostäderna på Mälby gård.

Hon står och påtar i en eld ute på vedbacken. Det är nästan bara aska kvar. Två par små galonbyxor på gräset vittnar om att här finns också barn, som brukar vara ute även när det regnar.

Damen kan inte berätta så mycket om stället, för hon bor inte här utan på Wäxthuset, men har följt med Lena Kristina Tuulse hit, mest för att elda skräp.

Lena Kristina är kvinnan bakom både Wäxthuset och Livsuniversitetet, och denna dag har hon möte med de boende på Mälby gård, vilka arbetar på att förverkliga visionen om en livsskola.

I tron att mötet är över och att jag är väntad kliver jag över farstubron på det största huset, en äldre trävilla med en praktfullt övervuxen veranda, och in i stora rummet, där en stormig diskussion pågår. Jag får gå ut och vänta en stund.

Det var nog en liten storm, men härligt signifikativ, tycker jag, som åtskilliga gånger på nära håll sett hur viljor såväl samverkar som stöter samman, när eldsjälarna samlas och vill åstadkomma något. Att vara såväl individualist och idealist som kollektivist är inte lätt men nödvändigt i visionära projekt i den så kallade nya tidsåldern.

Medan jag väntar fotograferar jag ett klädsträck med tvätt och ett bakomliggande litet torp, som jag senare får veta bebos av ett ungt par som tillhör kärntruppen på Mälby gård. Och så hittar jag Linus, sex år, på utedasset med öppen dörr, byxorna runt anklarna – nostalgiskt lantligt för en stockholmare som inte varit på utedass sedan den för länge sen svunna barndomen. Och Linus är inte generad, ett naturbarn som till och med låter sig fotograferas.

I en hage bräker några får. I en annan viftar en grupp hästar med svansarna åt det fåtal flugor som ännu besvärar dem trots den annalkande hösten.

Så småningom träffar jag de vuxna som är engagerade i visionen om ett livsuniversitet och väl närmast får sikta in

sig på en byskola. Och kanske är det mest trivsamt så. Jag förstår – med kännedom om växthusandan och människorna bakom den – att det framför allt är på det andliga planet som man talar om universitet, inte så mycket på det praktiska. Man vill trots små yttre former ha höga ideal. Och begreppet universitet står för en högre skola i andlig strävan. Eller hur, Lena Kristina? (som just kommer ut från huset).

– Just! säger denna driftiga kvinna, som med 30 av sina 54 år inom området andlig och personlig utveckling, nu tillhör veteranerna och redan i den yttre världen har manifesterat det mesta av vad hon visualiserat och affirmerat.

WÄXTHUSET på Väddö är, som de flesta sökare säkert vet, en gård med kurser, seminarier, föredrag, sammankomster och andra evenemang, allt kring syftet att öka medvetenhet, kärlek, hälsa och tillit till ett andligt-etiskt sätt att leva. Där bor och lär också ett antal människor tillsammans, bland dem flera som varit djupt nere i kriser och missbruk och fått en ny start i livet genom att leva och verka tillsammans med starka och kärleksfulla människor i stället för att ligga på en psykosoffa eller äta piller.

Nestorn bland de fast boende på Mälby gård är Dan Uhrbom.

– Alla har vi väl en egen version av den gemensamma visionen, säger han.

Dan har samarbetat kring föda med Wäxthuset i tio år, innan han flyttade över till Mälby, då gården köptes 1993. Han baserar sin vision av ett bättre liv framför allt på födan. Men han vill inte pracka sin uppfattning på andra. Han tror på att stilla verka för sina ideal och lugnt se tiden an. När tiden är mogen, kommer genvägen. För honom går utvecklingen av Livsuniversitet fort nog.

– Här finns tillräckligt med mark för att bygga ett helt modellsamhälle, understryker han och pekar ut över de 140 hektaren. Jorden är kanske mer än köket Dans bas

numera.

– Odla kan jag, säger han sakligt och håller upp en knippe jättelika morötter.

Men han framhåller att den goda skörden inte bara är hans förtjänst, utan än mer den goda jordens. För på Livsuniversitetets mark finns den bästa jord Dan någonsin träffat på.

Jag går med Dan till hans lilla kontor i det hus som rymmer samlingsrum och bostad för honom själv och ytterligare några av dem som tillhör livsuniversitetsgruppen. Jag får några papper att läsa. ”Är du medveten?” är överskriften på ett litet kompendium. Där förklarar Dan sin uppfattning om vad det innebär att vara medveten. Och det handlar inte minst om att noga välja vad man stoppar i munnen – och att lära barnen att inte stoppa i sig vad som helst.

– Barn gör som vuxna gör, inte som de säger, understryker Dan och påpekar att fel föda leder till svag hälsa med nedsatta både fysiska och mentala funktioner.

Dan inbjuder också i sin skrivelse var och en att bli medlem i ”Ljuset”, som är en förening som han startat i Livsuniversitetets anda.

– Föreningen Ljuset är ett projekt för att skapa ett så hälsosamt och andligt medvetet samhälle som möjligt. Den fokuserar inte på att rätta till samhällets problem, utan i stället på att se problemen och skapa ett modellsamhälle utan dessa problem – i en känsla av kärlek till allt.

Konkret är föreningens syfte att starta ekocentra, att arbeta för räntefri ekonomi, odla giftfritt, äta vegetariskt, studera och praktisera ett etiskt, solidariskt sätt att leva och söka samarbeta ”för styrka” med likasinnade.

Dan Uhrbom, född 1942, var under de första 25 åren av sitt vuxenliv verksam

som ingenjör inom motor och mekanik. Den verksamheten gav honom insikten ”hur pytteliten vår kunskap om verkligheten är och att man inte kan lita på läkarvetenskapen”.

Dan började studera bland annat naturläkekonst, näringslära, organisk odling och yoga, och till slut hoppade han av ingenjörskarriären för att på heltid ägna sig åt ett alternativt levnadssätt. Idag tycker han att han är precis på sin rätta plats.

I det stora husets bottenvåning bor Agneta Falk, om än tillfälligt. Vintertid flyttar två barnfamiljer, som under sommarhalvåret har var sin omoderna stuga, in på övervåningen. Det är Jocke Bergström och Anna Pettersson med söner Linus och Rasmus, sex och fyra år, samt Tim Jago och Lotta Obilott med snart tvååriga Gwyn. Och så finns hunden Ronja. Och sex hästar.

– Det finns i alla fall de som har förverkligat sin dröm, säger Agneta och nickar i riktning mot två ryttare som travar iväg över ett grönt fält mot en skog med begynnande höstrodnad. Det är Anna som rider iväg med en ung, kvinnlig kund.

Jocke och Anna har startat en liten hästverksamhet, turridning i den vackra skärgårdsnaturen. Verksamheten heter ”Stjärnstigen” och det kommer kunder kontinuerligt.

Två damer, Freja och Katrin, bor i ett mindre, rött hus nära det stora. Freja är en före detta missbrukare som kunnat börja ett nytt liv på Wäxthuset, i dess stödjande och kärleksfulla atmosfär och nu flyttat över till Mälby, där hon är en av de drivande krafterna.

Adress: Livsuniversitetet, Mälby 6394, 760 40 Väddö.

Anna Pettersson med en ridande kund på Stjärnstigen.

Här bor Freja och Katrin.

Stiftelsen Livsuniversitetet bildades 1993 av en grupp människor som ville verka för ett framtida samhälle med vördnad för livet och i balans med naturen, ett samhälle som skulle kunna fungera som en modell i en värld av kriser.

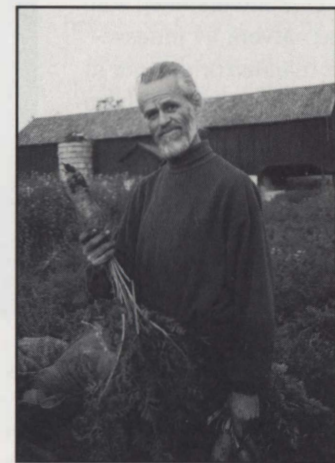
1994 inköptes gården Mälby med cirka 140 hektar mark på Väddö i Roslagen.

Marken kostade 1,9 miljoner kronor och köpet möjliggjordes av att cirka 700 personer donerade minst 1000 kronor var och genom lån som betalas tillbaka allteftersom nya donationer kommer in.

Livsuniversitetet skall verka för bland annat naturenligena jord- och skogsbruksmetoder, miljövänlig energiproduktion, återvinning av avfall, ekologisk byggnadskonst, naturenlig hälsovård, personlig utveckling, skapande ekonomi och affärsetik och hantverk.

En liten butik skvallrar om att Mälby inte är en vanlig gård på landet.

Dan Uhrbom visar upp fina morötter.

Lena Kristina Tuulse förklarar vad LIVSUNIVERSITETET är

– Kort kan jag formulera det så, att med Livsuniversitetet vill vi göra en vision om ett ekologiskt samhälle till praktisk verklighet. Med inköpet av gården Mälby, som ännu ter sig liten och blygsam, har vi i alla fall tagit ett steg mot detta förverkligande. Vi har en

plats som vi kan börja göra något konkret på, en plats där människor kan bo och samarbeta och där det finns utrymme för tillväxt.

– För inre växt behövs inget yttre utrymme, men ska man ge den inre växten yttre uttryck och vara många i samverkan, då behövs en plats.

– Livsuniversitetet är ett ambitiöst projekt som bygger på den inre kraften, den goda viljan men också på en medvetenhet om vad som måste göras på det praktiska planet, det nödvändiga i att ha en stark struktur, som traditionella samhällen och organisationer har. Därför har vi ett förvaltande organ, Stiftelsen Livsuniversitetet, som är ett nätverk av intresserade människor och ger ut ett nyhetsblad som tillsammans kallas Livsnätet. Vi vill samverka med ett affärsdrivande företag, Livsfrämjandet AB, och visa att det går att syssla med affärer utan att ge avkall på etiska och ekologiska principer, såsom utbildningen av andningspedagoger, vilken huvudsakligen är förlagd till Wäxthuset, och andra utbildningar. Vi vill skapa en utbildningsverksamhet för arbetslösa ungdomar, som vill lära sig återvinning, giftgriodling och ekologisk byggnadskonst samt att ta hand om djur, natur och människor.

– Jag är själv sedan länge intresserad av naturlig födsel i hemmiljö, där barnet först och främst tas emot i kärlek och närhet och där det mer tekniska som mätning och vägning kommer i andra hand, om det alls behövs. Mälby gård

skulle kunna omfatta byggnader speciellt för omhändertagande vid livets början – och i dess slutskede. Och där ska förstås finnas personal med förmåga till äkta medkännande och engagemang som främsta merit.

Lena Kristina drömmer om alternativa kliniker för hälso- och sjukvård, givetvis med en helhetsyn i botten: Hela människan ska behandlas med en strävan att finna problemens rot i stället för att ta bort symptomen, som skolmedicinen alltför ofta gör.

Hon talar om vind- och solkraft och anläggningar för att utveckla alternativa energikällor och om bostadsrättsföreningar bestående av människor som bygger och bor i ekologiskt genomtänkta och energisnåla hus och som tillfredsställer vårt behov av skönhet.

Den som vill veta mer kan läsa broschyren "Livsuniversitetet...där

visionen om ett ekologiskt samhälle blir verklighet". Inom nästan varje område av det vanliga samhället vill man i teori och praktik visa upp ett bättre alternativ, mer rättvist, etiskt och miljö- och hälsovänligt än vad som är vanligt idag.

Åsa Freij

Möte med Innerlighetens Moder

det ofattbart stora behov vi människor har att bli sedda och accepterade såsom vi är.

Det är ofta just så som många har beskrivit mötet med Amma, att det hon ger är riktat som något ytterst personligt, unikt, till just den hon möter.

Många tycks bli märkbart berörda av hennes innerlighet, känner sig uppleva en känsla av andlig inspiration och djup inre frid i hennes närvaro. Det finns ett hjärta där som tycks sträcka sig långt bortom det fattbara.

Amma hade redan som barn en stark andlig längtan som i ungdomsåren gav henne

En uppenbarare av den universella kärleken sägs Hon vara, Amritanandamayi, kallad Amma. Sjunde året i rad är hon på besök i Stockholm. Tusentals människor är samlade i den blomstersmyckade lokalen, där augustimånen tittar in genom ett fönster.

Så kommer hon, vitklädd, liten, rör sig gracilt och snabbt, stannar upp ibland, hälsar genom att lätt beröra människors huvuden och framsträckta händer.

Hon ler hela tiden, hennes blick är så fylld av innerlighet att hon påverkar mig långt inne i hjärtat. Jag kallar henne innerlighetens Moder.

När hon satt sig framme på podiet, uppstår en förtätad, stilla atmosfär.

I tystnaden går min blick från de vackra, färgsprakande sidentygerna i fonden till det orörliga ansiktet, de slutna ögonen.

Plötsligt känner jag påtagligt starkt hennes närvaro inom mig, såsom ett stilla flöde. Hjärtat talar sitt eget ordlösa språk.

Den universella kärlekens kraft, som Amma sägs vara en bärare av, binder inte, tvingar inte, det finns en öppning i den, en villkorslös önskan, att ge det bästa till var och en. Denna gränslösa kärlek önskar inget i gengäld, är i sitt starka flöde sig själv nog, såsom alltings innersta vara, livets egentliga natur.

Lite senare när Amma börjar ta emot den till synes ändlösa strömmen av människor som ringlar fram mot podiet, tänker jag på

upplevelsen av enhet med Gud. Det dröjde inte länge förrän Ammas hem i Kerala, södra Indien, blev en andlig tillflyktsort för många.

Idag kommer en ändlös ström av människor för att möta henne i Indien eller i något av de många länder hon årligen besöker.

Hon har även startat en mängd olika projekt i Indien, såsom barnhem åt hemlösa barn, sjukhus och bostäder åt fattiga, hospice åt döende cancerpatienter m.m.

Vad hon framför allt vill inspirera oss till är att finna Sanningen inom oss själva, det som hon kallar vår inneboende andliga natur. Hon säger: "När ni en gång känner den äkta essensen inom er, då kommer allt vad ni behöver att komma till er. Ni behöver inte gå och söka någonstans."

Genom bland annat meditation och ett osjälviskt tjänande av omvärlden bär vi själva ansvaret för vår inre utveckling.

Att bevittna hur hon timme efter timme med samma innerliga kärlek tar emot alla som kommer till henne, är ett mysterium i sig.

Så har hon också i miljoner människors hjärtan världen över blivit en ledstjärna för det Eviga Ljuset.

Citat: "En oavbruten flod av kärlek strömmar ut från Amma mot alla varelser i universum. Detta är Ammas inneboende natur."

Åsa Hammarlund, 08-26 15 98.

CANHELP

Det finns klara bevis för att medvetandet spelar en aktiv roll vid skapandet av verkligheten, anser Robert G. Jahn, som är professor vid Princeton University i USA och ledare för en grupp forskare som i sexton års tid har studerat hur människans medvetande (vilja) kan påverka materiell försöksapparat av olika slag.

Han understryker att detta – förutom att det har vetenskaplig betydelse och kan tillämpas teknologiskt – har omfattande konsekvenser för oss själva, för vår relation till andra och till det kosmos vi existerar i. Det påverkar ofrånkomligen våra värderingar, våra prioriteringar, vår ansvarskänsla och vår livsstil.

Professor Jahn hävdar att om denna insikt, att medvetande skapar världen, kommer att genomsyra samhället, så kan det leda till en starkt förbättrad kulturell etik i vilken de länge åtskilda syskonen vetenskap och ande, analys och estetik, intellekt och intuition kan återförenas på ett produktivt sätt.

Dessa tankar av Robert Jahn finner vi i en medlemsinformation från föreningen CANHELP, som vill bidra till en ny världsbild i stället för den gamla materialistiska, ateistiska.

I medlemsbladet finns också en framställning av fil. dr Carl Johan Calleman om mayafolkets kosmologi. Han skriver bland annat att det finns "två metafysiska extrempositioner", när det gäller synen på universum. Den ena är förhärskande i den akademiska världen och säger att vi lever i en verklighet som har kommit till som en slumpmässig ansamling av materia. Den andra, som Calleman själv företräder, säger att vi lever i en värld designad av Gud, en värld som har ett syfte och en inriktning.

Vilken metafysisk grund vi står på har en avgörande betydelse för vår syn på vetenskapen och dess uppgift, understryker Calleman. "Från min egen metafysiska utgångspunkt är vetenskapens uppgift att beskriva mekanismerna för den gudomliga skapelseprocessen", skriver han.

Men frågan om Guds existens ställs inte ofta inom vetenskapen idag, dels för att man inte tror att man kan besvara frågan och dels för att vetenskapens världsbild, med darwinismen som flaggskepp, skulle rasa samman om Guds existens faktiskt skulle bevisas.

Källa: Medlemsinformation nr 4 från CANHELP, Gråbrödersgatan 10, 211 21 Malmö.

Hildegard av Bingen

Hildegard av Bingen, hennes liv – hennes verk. Introduktion och sammanställning av Hildegards texter av Fiona Bowie och Oliver Davies. Översättning från latin av Gunilla Iversen. Översättning från engelska av Christina Westman. Bokförlag: Cordia.

Det stora intresset för den medeltida visionären, poeten och kompositören Hildegard av Bingen har resulterat i ytterligare en bok om henne på svenska, och det är de ovan nämnda sidorna av denna mångfacetterade kvinna som denna bok koncentrerar sig på. Boken har två delar. Den första delen sammanfattar Hildegards liv och verk sett ur olika synvinklar som till exempel hennes teologi och kvinnan Hildegard. I andra delen finns ett urval ur hennes rika produktion av böcker, sånger och brev. De böcker som finns representerade med texter är *Scivias* (Lär känna vägarna), *Liber vitae merotorium* (Boken om livsförtjänsterna), *Liber divinorum operum* (Boken om Guds verk) och *Causae et Curae* (Orsaker och botemedel).

Jag tycker att denna bok om Hildegard, som har ett mycket vackert utförande i blått linneband med guldtryck, är väl värd att läsas och begrundas speciellt som den innehåller mycken vishet. Detta är ju något vårt tid verkligen saknar. Vi har ett övermått av kunskap inom de flesta områden men glömmar att kunskap kan bli destruktiv om den inte ses ur ett vidgat perspektiv. Hildegard hade ett sådant perspektiv. Hon ser mänsklighetens som ett mikrokosmos i makrokosmos och till och med som om varje människa skulle kunna sägas innehålla hela världen. Hon jämför till exempel proportionerna på människans huvud med harmonin i den skapade världen. "Det sfäriska människohuvudet visar himlafästets runda form och de riktiga och väl avvägda måtten på vårt huvud speglar firmamentets riktiga och väl avvägda mått." Hildegard hävdar också att vi människor är upp-

byggda av exakt samma beståndsdelar som den yttre världen:

"På samma sätt som de fyra elementen håller samman världen, så som det redan visats många gånger, håller de också samman människokroppen. Genom deras fördelning och funktion i hela människan håller de hela tiden samman personen, liksom de är fördelade över hela den skapade världen och har sina uppgifter där. Eld, luft, vatten och jord finns i människan och människan består av dem. Från elden får de sin kroppsvärme, från luften andas de, från vattnet får de sitt blod och från jorden sin kropp."

Hildegard ser oss alltså inte som skilda från resten av Skapelsen, utan vi består av samma element och vår natur är uppbyggd efter samma principer som den värld vi lever i. Hon anser också att vi människor har ansvar för alla andra levande varelser. Hon försäkrar att elementen kommer att "hålla rätt kurs" om våra gärningar är goda, men vålla oss lidanden om vi "begår onda gärningar". Hildegard menar alltså att synd innebär att inte vara i harmoni med världen omkring oss. Men det som ändå är det mest utmärkande för Hildegards människosyn är hennes övertygelse att människan och hela skapelsen är i grunden goda. Och precis som örterna blommar och ger ifrån sig sin doft och ädelstenarna sprider sin glans är det människans uppgift att ge av det hon har att ge, se andras behov och ta del i allt. *Vår medkänsla skavara som den ljuvaste läkeört som finns till i luften, i daggen och den grönskande livskraften.*

Kerstin Stina Carlsson

Indiansk livsvisdom

En liten bok om de nordamerikanska indianernas visdom har sammanställts av Steven McFadden och ingår i en serie små presentböcker som ges ut av Strömborgs förlag. Översättningen har gjorts av Eva Trä-

gårdh, och utgivningsåret är 1996. Innehållet är en samling av de finaste citaten från indianska ledare som Black Elk, Crazy Horse, Chief Seattle, Brooke Medicine Eagle med flera.

Denna lilla bok vill jag varmt rekommendera både för eget bruk och som present till personer som kan uppskatta den visdom som finns i indianernas sätt att se på världen. Här två smakprov:

En gemensam rot

Vi är alla blommor i Den Stora Andens trädgård. Vi har samma rot och denna rot är Moder Jord. Trädgården är vacker därför att den innehåller olika färger, och dessa färger representerar olika kulturer och traditioner.

DAVID MONOGYE
Hopi

Att tacka

När Du stiger upp på morgonen, tacka för morgonljuset, för Ditt liv och Din kraft, tacka för Din mat och för glädjen att leva.

Om Du inte ser något skäl att tacka, ligger felet hos Dig själv.

TECUMSE
Shawnee

Den andra boken om indiansk visdom som hamnat hos mig är *Livets cirkel* – föreställningar, kultur och traditioner hos Nordamerikas indianer. Boken är sammanställd av Timothy Freke och Wa'Na'Nee'Che' (Dennis Renault). Den har översatts av Lars Göran Larsson och utgetts av Svenska Förlaget våren 1997.

Boken har sju kapitel: Den heliga cirkeln har brutits, Gammal sed, Till alla våra släktingar, Rituelle föremål, Läkedom och rening, Sökandet efter en vision och

Cirkeln fullbordas. Inledningen har skrivits av Wa'Na'Nee'Che', som där bland annat säger att andlighet är något vi fått av vår Skapare medan religion är något som människan skapat. De nordamerikanska indianernas andlighet vilar på insikter som går utanför de organiserade religionernas former, och indianerna ser det fysiska livet som en väg som leder tillbaka till helheten och till samhörigheten med Skaparen. Vi har kommit till denna världen för att uppleva kärleken till livet och acceptera det stora mysteriet.

Wa'Na'Nee'Chee' säger också att i stället för att tala om indianisk kultur borde vi tala om *ett sätt att leva* och att det nu är hög tid att dela med sig av detta levnadssätt till all världens folk. Det första vi behöver lära oss att förstå är att Gudomligheten har många namn och former men likväl är en och densamme, Skaparen. För alla indianer är detta mycket enkelt; alla levande varelser skapades av Skaparen, och därför är allting delar av helheten och delar av Skaparen. Alla skapades vi av jorden, som är vår mor. *Vi får aldrig glömma att vi är delar av jorden tillsammans med alla små och stora varelser och att vi måste värdesätta allt liv, måste lära oss respektera, älska och vårda Moder Jord.*

På en affisch som finns att köpa på flera varuhus finns ett fotografi av en ensam stolt indian som med längtanfylld blick ser ut över de ändlösa öppna slätterna. Under denna lugna, imponerande gestalt finns en profetia från Creefolket.

Först när det sista trädet har fallits, först när den sista floden har förorenats, först när den sista fisken har fångats, först då kommer ni att förstå att man inte kan äta pengar.

Kanske kunde någon distribuera denna affisch till de mest behövande, tex de stora skogsbolagen och andra, som sätter profiten främst och låter allt annat komma långt efter i prioriteringsgrad.

Detta är skrivet av en nordvärmänning vars hembygd håller på att utmarmas och där trafiken på vägarna domineras av jättestora dundrande timmerlastbilar.

Kerstin Stina Carlsson

Reinkarnation

Mina tidigare liv – och mina kommande... Författare: Jenny Cockell. Förlag: Forum 1997. Översättning: Ann Björkhem.

Jenny Cockells tidigare bok "Sökandet efter mina barn från ett tidigare liv" handlar om hur hon från vaga minnen av ett tidigare liv, och från drömmar, letade efter familj och hus i det föregående livet – och fann det. Det är en berättelse som gör ett starkt intryck.

Den nya boken handlar om paranormala upplevelser som hon haft: visioner av flera tidigare liv, en tillvaro mellan livet och några kommande liv. Det är inte ointressant att ta del av detta, men läsningen lämnar frågetecken efter sig. Det går knappast att bedöma om det rör sig om verklighet eller om fantasier ur det omedvetna.

Intressantast tycker jag är att läsa om vad hon uppfattar som minnen av en tillvaro mellan de jordiska livet.

"Jag minns hur det kändes att lämna kroppen, jag gled inte ur den utan lämnade den snarare med en knyk.../.../ Ännu medan jag betraktade kroppen jag lämnat efter mig kändes det som om någonting drog – närmast sög – mig baklänges in i en lång, smal tunnel, ett tomrum, en svart strömvirvel som slöt sig om mig och förde mig med sig in i en annan dimension. /.../ ...det var en plats med en stillhet och frid av en dignitet som överträffar allt man brukar mena med de orden. /.../ Jag svävade inuti någonting

som liknade en såpbubbla, och överallt omkring mig fanns andra bubblor som jag visste var andra människor. Jag var okroppslig och det spelade ingen roll; någon kropp var inte nödvändig. /.../ Jag var fortfarande medveten om att jag var jag, en individuell själ. /.../ Överallt omkring oss var det bländande ljus, som om all livsenergin tog sig uttryck just i den formen. /.../ ...alla smärtor och bekymmer var borta."

SM

New age...?

Förunderligt och märkligt. En resa genom new age i Sverige. Författare: Lena Katarina Swanberg. Förlag: Bonnier Alba 1997.

Den bild av new age som Lena Katarina Swanberg ger sina läsare är en folklig trosrörelse med vissa intressanta inslag, som inte har mycket gemensamt med den konspiration i Vattumannens tid som vetenskapsjournalisten Marilyn Ferguson skrev om i sin klassiker "Mot en ny tidsålder" (1980) och konstaterade att den inte var en gräsrotsrörelse, utan hade sin förankring hos exceptionella, sensibla och välutbildade människor. När new age sedan blev en gräsrotsrörelse samtidigt som flertalet av dem som skapade och bar upp det fina nya tänkandet mer eller mindre trädde in i skuggan, då ändrades bilden av nya tidsåldern.

De stora tankarna inom new age har Lena Katarina Swanberg i stort sett inte upptäckt. Inspiratörerna och rörelsens kärntankar är henne obekanta. För henne är det astrologer, numerologer, tarotläggare, kristallterapeuter, andningsterapeuter, aurasomaterapeuter, schamaner och helare som utgör new age – inte Pierre Teilhard de Chardin, Abraham Maslow, Pitirim A. Sorokin, David Bohm, Fritjof Capra, Peter Russell, Carl Ro-

gers, Willis Harman, Michael Phillips, Marilyn Ferguson och Mark Satin.

SM

En modern lärobok i helande

Leonard Laskow är amerikansk läkare med gynekologi som specialitet. Efter en sjukdom då han var rädd för att bli invalid vaknade hans intresse för vad som kallas healing, dvs att från en andlig utgångspunkt påverka kroppen. Han började studera och öva olika metoder för helande, och fann att han kunde hjälpa patienter på andra sätt än de som fanns beskrivna i hans medicinska läroböcker.

Boken *Healing med kärlek* (översättning: Fredrica Grahn) beskriver hur han sökte och vad han fann. Boken är utgiven av Energica, har 294 sidor, en lång litteraturlista och en del bilder, och ett fyrtio sidors tillägg om subtila energier på mer vetenskapligt språk. (Boken sprider tyvärr det vanliga oskicket att tala om "healing" och "healer" i stället för de lika goda svenska orden "helande" och "helare".)

Det finns många böcker om helande. De flesta jag har sett beskriver mer eller mindre utförligt någon eller några metoder att arbeta, vanligen i ganska allmänna ordalag. Den här är den mest systematiska och grundliga bok jag har sett om helande.

Laskow bygger på den gamla föreställningen om de kraftcentra som kallas chakran, och förenar detta med modern forskning om "subtila energier". Därtill lägger han andningsövningar av olika ursprung, och alltsammans presenteras inom en övergripande helhet med en bild av kärleken som den universella energi som gör helande möjligt. Han diskuterar varför någon är

sjuk, och skiljer på sjukdomens symtom, orsak och källa. För att någon ska kunna bli frisk genom helande krävs kunskap genom varseblivning, både rationell och intuitiv. Han går noga igenom hur vi kan öva att tillägna oss denna kunskap.

Boken innehåller en mängd övningar, som att känna subtila energier, finna egna och andras energicentra, dvs chakran, och balansera dessa. Det finns andningsövningar med olika syften, övningar för att utforska överföring av energi, för avslappning och förlåtelse. En intressant övning går ut på att om inte "göra vatten till vin", så i varje fall att förbättra kvaliteten på vatten eller vin. Alltsammans kombineras till ett strukturerat program att förmedla helande till en själv eller andra. Övningarna är klart och systematiskt beskrivna, och teckningarna tydliga.

Laskow betonar samtidigt att man inte behöver anamma allt, utan rekommenderar läsaren att ta till sig vad han kan använda. Det är ingen bok för sträckläsning, utan snarare att ta stycke för stycke och efterhand utforska verkan av de olika övningarna.

Jag finner boken stimulerande och spännande, och lockande att omsätta i verkligheten. Mer än så kan inte sägas i en recension. Endast läsarens egen praktik kan visa vad teorierna och övningarna är värda.

Nils-Olof Jacobson

Ung på nytt?

Den urgamla hemligheten med ungdomens källa heter en liten bok av Peter Kelder (översättning: Ann Björkhem) på bara 64 sidor från det nya förlaget Planetstadens Böcker AB i Malmö.

Innehållet är lätt refererat: Författaren träffade en pensionerad brittisk överste som hette Bradford. Han "såg ut att vara närmare de sjuttio, axlarna var krumma, det glesa håret var grått och han gick med käpp". Översten hade bestämt sig för att resa till Indien för att söka efter ett kloster som sades ha hemligheten till att bli ung på nytt. Författaren erbjöds följa med, men avböjde.

Fyra år senare får författaren åter besök av överste Bradford

Bokfloden

som han först inte känner igen, eftersom han ser ut som "en betydligt yngre man". Översten berättar att han verkligen fann ungdomens källa i ett kloster i Tibet. Det förefaller också bestyrkas av hans utseende – han är nu "en lång och kraftfull man, rak i ryggen och med frisk färg. Håret var mörkt och tjockt med bara några få gråa strån."

Huvuddelen av boken beskriver hur översten startar en grupp där han lär ut de övningar eller riter, som han lärde sig i det tibetanska klostret. Det är fem övningar som närmast liknar isometrisk gymnastik. De är enkla att utföra och kräver inga särskilda anordningar, mer än en matta på golvet. Dessutom ges dietråd, och några andnings- och röstövningar beskrivs. Det finns också en sjätte rit som kan utföras under vissa omständigheter, men som inte ingår i den dagliga rutinen.

Boken sägs vara en reviderad och moderniserad utgåva av den första upplagan, som kom ut redan 1939 under titeln *The Eye of Revelation*. Det verkar lite märkligt att en bok med så sensationellt innehåll skulle ha blivit bortglömd. Den amerikanske förläggaren kommenterar att man inte kan veta om överste Bradford är en historisk person eller inte. I varje fall finns de fem riterna, varifrån de nu kommer. Boken är enkelt skriven och lättläst. Övningarna beskrivs rätt så klart och illustreras av foton. Syftet med övningarna sägs vara att påverka de sju energicentra som i österländsk tradition kallas chakran, så att de kommer i jämvikt och "snurrar i samma hastighet".

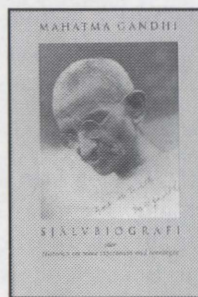
Boken ger också en mängd korta vittnesbörd av läsare i USA om de undergörande verkningar som övningarna har medfört: påtagligt förbättrad hälsa och vitalitet, och bot från diverse krämpor och besvär. En kvinna skriver t.ex.: "Jag älskar er bok och den har förbättrat min sköldkörtelsjukdom. I 25 år har jag medicinerat med thyroidea-

hormoner, och nu har jag kunnat minska dosen med två tredjedelar. När doktorn säger att han inte kan tro att det är de fem riternas förtjänst ler jag bara till svar."

Den som får kundtidningen från Planetstadens Böcker har i förläggaren Susannes hälsning de två senaste numren kunnat läsa om hennes mor, som också har en sköldkörtelsjukdom och har börjat med de fem riterna. Det sägs att också hon har kunnat betydligt minska sin medicindos. Tänk om det ligger något i det?

Själv har jag nu övat de fem riterna några veckor. Övningarna känns bra att göra, och jag har faktiskt känt mig piggare. Peppar, peppar...

Nils-Olof Jacobson

Experiment med sanningen

Självbiografi eller Historien om mina experiment med sanningen. M. K. Gandhi. Varsam språklig revidering av Hugo Hultenbergs översättning från 1929. Artos förlag 1996.

Det moderna Indien har firat 50-årsjubileum som modern statsbildning, men i de tillbakablickar som jag har läst lyser Mohandas K. Gandhi i stort sett med sin frånvaro. Det är både märkligt och förstående. Märkligt därför att Gandhi för en hel värld blev en förebild i sanning och icke-våld. Förståeligt därför att många indiska politiker redan under hans livstid i grunden ställde sig oförstående till hans tankar, även om de på grund av hans enorma popularitet bland s.k. vanligt folk

inte öppet vågade visa detta.

Symbolen Gandhi, en gång så lyskraftig i hela världen, har kanske också så småningom tagit död på den verkliga Gandhi. Den tidiga Nelson Mandela på 50-talet och Martin Luther King på 60-talet förde visserligen icke-våldsarvet vidare, men Mandela tog efter Sharpevillemassakern upp den väpnade kampen i Sydafrika och mordet på King ändrade för alltid karaktären på medborgarrättsrörelsen i USA. Gandhi, en gång så konkret och vardaglig, har därför mer och mer fått representera något idealistiskt och ouppnåeligt, och vår mytbild av Gandhi har fått allt svårare att passa in i dagens cyniska världsordning.

Men i själva verket kunde det vara precis tvärtom! Om detta vittnar bl.a. hans självbiografi från 1927, som förlaget Artos i Skellefteå påpassligt givit ut i nyupplaga. Den människa som träder fram i boken är i högsta grad humoristisk, varm, levande. Som man kan förstå redan av undertiteln upplever Gandhi livet som ett experiment där det gäller att med sig själv som laboratorium och forskningsobjekt finna användbara lösningar. Det här återspeglar sig inte minst i hans syn på sig själv och sin kropp. Gandhi ser kroppen som ett verktyg, som skall följa honom på hans äventyr och inte tvärtom. Ett roande exempel är hans oupphörliga experiment med olika dieter för att ta reda på hur man påverkas av olika maträtter. Under en tidsperiod när han och en vän försöker äta utan att njuta konstaterar de uppgivet att även om man plockar bort alla kryddor och sötsaker ur maten anpassar sig gommen efter ett tag och maten smakar lika läckert som tidigare! Eller när han under en sjöresa nästan råkar i gräl med en god vän som inte vill kasta sin kikare i sjön för att han tycker så mycket om den, medan Gandhi menar att den bör kastas i sjön just därför att han tycker så mycket om den.

Peter Appel

Hur det gick? Ja, Gandhi var inte känd för att ge upp i första taget!

Kanske den här experimentlustan är mera typiskt österländsk, i väst har vi haft större förkärlek för absoluta läror och doktriner. Men det märkliga, och det som också gör det så svårt att placera in Gandhi på våra fördomars karta är att han hela tiden glider mellan öst och väst. Han tar starka intryck från bl.a. Thoreau och Tolstoj och detta i kombination med hans intresse för olika religioner, inte minst hans egen hinduiska, gör honom så svårbestämbar. Han både är och inte är på samma gång. Man kan aldrig påstå att han är en österländsk drömmare – han är mera praktisk än en västerlänning! Han klipper sig själv och stryker själv sina skjortor, han lär sig t.o.m. hur man skall assistera vid hemförlossningar! Men allt han gör har också en religiös mening. Det är egentligen två absoluta begrepp, som styr allt hans handlande: att Gud och sanningen är ett och att tjänandet är den högsta principen. Och med dessa fyrbåkar som hjälp ger han sig oförskräckt ut på sina otaliga experiment på moraliska och politiska farvatten.

Om man bara väljer en bild blir den lätt orörlig och ohanterbar – när allt kommer omkring är det ju bara tiden som skiljer en syndare från ett helgon. Utan att bekanta sig med den unga Gandhi är det svårt att förstå den magra asketen, iklädd endast ett höftskynke. Dynamiken mellan den unga juristen som är så blyg att han inte kan stiga upp och hålla ett tal inför några middagsgäster och mahatman som dirigerar en hel nation går förlorad.

Självbiografien sträcker sig fram till 1929 och omfattar tyvärr bara en liten del av Gandhis verksamhet i Indien. Hans politiska arbete i Sydafrika finns beskrivet i en annan bok, Satyagraha i Sydafrika, och berörs endast i förbigående.

New age (?) på Internet

Ascension Update

<http://www.algonet.se/~glennp/index.htm>, är en hemsida som görs av Glenn Petersen, en man som är legitimerad psykolog och verksam i Göteborg. Han sysslar i sitt yrke bland annat med regressionsterapi, det vill säga han låter en del av sina klienter uppleva sina "tidigare liv".

På Glenn Petersens hemsida handlar det mycket om kanalisering, det vill säga ett medium – en "kanal" i new age-terminologi – tycks i ett speciellt psykiskt tillstånd förmedla budskap från främmande väsen.

Glenn menar att kanalisering är ett fenomen lika gammalt som mänskligheten, troligen äldre. Orakler har sedan urminnes tider låtit gudarna tala genom sig, skriver han. Dessa har formulerat sig olika i olika tider och kulturer för att göra sig förstådda. Idag befinner vi människor oss på en litet högre medvetenhetsnivå, och de väsen som nu kanaliseras presenterar sig bland annat som guider, uppstigna mästare, varelser från andra planeter och, ibland, gudar.

Glenn Petersen återger brottstycken ur några kanaliserade budskap från bland andra "Ashtar", "El Morya" och "pleadianerna".

Ett begrepp som återkommer vid vår tids kanaliseringar är "uppstigningen". Vad är nu detta? Glenn skriver att "det nästan alla är överens om är att det handlar om frekvenshöjning och en ändring av fokus mot högre medvetande – från tredimensionell till femdimensionell verklighet, eller högre".

Glenn Petersen har en icke-vetenskaplig, religiös, tolkning av den så kallade medialiteten. Det måste vara korrekt att beskriva detta som *nyspiritism*. Den parapsykologiska forskningen och dess resultat, som inte överensstämmer med spiritismens, blir här av ringa intresse.

Metatron

<http://www.metatron.se/svmayal.html>, är en stiftelse som vill konkretisera och förmedla "esoteriska kunskaper och idéer" så att medvetandenivån höjs och kärleksbudskapet sprids till så många som möjligt.

Metatron anordnar guidade utbildnings- och utvecklingsresor till "kraftplatser" i Egypten, Peru, Mexiko, Indien, England med flera länder, kurser i esoteriska ämnen som astrologi och tarot, föreläsningar, konsultationer i bland annat indisk-vedisk astrologi och regressionsterapi, försäljning av litteratur och musik. Mottagning har Metatron på Odengatan 6 i

Stockholm.

"GUD är VÄRLDSALLTET – den universella GODHETEN och tryckning, sägs vara bland andra KÄRLEKEN", står det i en re- "Andernas hemlighet" av Broder Augustsson. Ingrid upplever sig medlade av Ingrid Augustsson ha kontakt med andliga guider och Norma Milanovich. Bland och rymdintelligenser från andra världar bortom vårt solsystem. ders B. Johansson.

LECTORIUM ROSICRUCIANUM

Det Gyllene Rosenkorsets Internationella Skola

*Vi lever i en värld av motsatser,
en värld där ingenting är bestående.*

*Och i vårt hjärta bär vi ständigt med oss
en oro, en röst som ingen tycks förstå.*

*Ty endast den som förblir stilla
skall höra den milda stämman:*

"Vänd åter, vänd åter till er första kärlek!"

*Lectorium Rosicrucianum och dess
lärjungar vill hörsamma detta hjärtats
rop och gå vägen tillbaka till människans
ursprungliga gudomliga hemvist.*

För information, ring eller skriv till:

LECTORIUM ROSICRUCIANUM

Edshults Säteri Tel: 0381 - 45040
575 93 Eksjö Fax: 0381 - 45002

MAGINS PROGRAM

En källskrift och lärobok i magins Konst

ENDAST KR 75:-

Summan insättes på postgiro 63 46 41 - 5

med Denis Lindbohm som mottagare

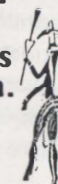
Boken levereras inom en vecka, högst två
jämta lista över andra böcker

Boken utreder och förklarar magins Konst på ett mycket detaljerat och rikt nyanserat vis. Det är inte fråga om en död uppräknings av formler och ritual, utan en *initiering* som ger kunskap om de bakomliggande Makterna. Här ges anvisning hur man kommer i harmoni med sina totem, hur man gör det formella anropet och etablerar samverkan med *små trolska medhjälpare*. Boken anvisar hur man skapar och laddar talismaner och amuletter - och mycket annat. En grundbok i magi.

Kroppsorienterad drömkurs

Din kropp är ditt främsta
redskap för att tolka
dina drömmar ty där finns
dina känslor och minnen.

Begär broschyr!

Centrum
för
drömarbete

Linnégat.41, 413 08 6bg
031 - 245161

*"Jag upplevde en enorm hjälp till
självhjälpl. Tillåtelse att vara fullt ut,
att inte censurera sej 'lagom'
känsla att allt är OK, 'Inget mänskligt
är främmande' lyckades ni ge."*

Den nya tidsåldern i Sverige

Av Harry Månsus

För David Spangler var själva kärnan i New Age att människor besjålas av en ny livskänsla för "det heligas närvaro" och en ny "planetär kultur". Från astronautens utkikspunkt är jorden ett "rymdskepp" där vi alla lever i samma "by" och är beroende av varandra och moder Gaia. Det var dessa vida horisonter och denna glödande inspiration som besjålade "den nya tidsåldern" när den i Sverige gjorde sin entré på tröskeln till åttiotalet. Det är skrämmande hur denna seriösa vision för planeten och de stora framtidsfrågorna har kunnat försvinna – från sett något undantag – på bara tio år. När jag under nittioalet rört mig på New Age-scenen är det planetära perspektivet borta och fokus inställt på: Hur kan jag själv må bättre och utvecklas? Hur kan jag fungera bättre i de relationer jag lever i? Hur får jag tillgång till den andliga energi jag behöver för att orka med de nödvändiga förändringarna?

Harry Månsus

Det var de fyra konferenserna "Levande företag i en ny tid" (1980–1983) som blev ett brohuvud för New Age-idéerna i Sverige. Ett imponerande antal ledande New Age-profiler från USA fanns med på talarlistan, bland andra Fritjof Capra, Marilyn Ferguson, Hazel Henderson och Mark Satin. Även svenska pionjärer fanns med på programmet, till exempel Jan Grönholm och Kerstin Nordin, initiativtagare till föreningen Nytänkarna.

Den välkände psykologen Carl Rogers talade vid den första konferensen, som hölls i Åbo i Finland år 1980. Hans budskap var att universum inte liknar en stor maskin – utan en fantastisk idé där ingenting sker av en slump. "Den nya tidsåldern" manifesterar sig i olika rörelser (miljö, fred, hälsa, nyandlighet) och leds av "den nya människan" som ständigt ökar sin medvetenhet, kärlek och lär sig utnyttja sina möjligheter. Även astronauten Edgar Mitchell, som landsteg på månen 1981, fanns på podiet och skildrade sin starka "andliga" upplevelse – när han såg den skimrande jorden ur rymdperspektiv.

Parallellt med Levande Företag-konferenserna började också "Livsfestivalerna" år 1981. Bakom dessa stod "Föreningen Nya Tidsåldern". Återigen fanns Jan Grönholm och Kerstin Nordin med bland talarna, men även en av prästerna från Storkyrkan – Ludvig Jönsson. Jan Grönholm talade om det pågående paradigmskiftet. Enligt det gamla paradigmet ser man världen som ett mekano, enligt det nya däremot som en levande organism. Genom ett imponerande helhetsgrepp på de framväxande New Age-idéerna i boken *Helhetssyn och framtidstro* (1979) framstår Jan Grönholm i detta tidiga stadium som Sveriges motsvarighet till ideologen David Spangler på den internationella arenan.

Det är renafyrverkeriet av New Age-böcker som översatts till svenska under de första åren av åttiotalet. Sven Magnusson har med vaksamt öga följt New Age-rörelsen i Sverige från allra första stund. Jag hänvisar till hans instruktiva sammanställning av viktiga händelser, personer, inflytelserika böcker och bärande idéer inom New Age i Sverige under denna "vårflodens" tid (*Sökaren* nr 6, 1994).^{x)}

Det var min första bok, *Shalom Jord* (1983), som förde mig i närtkontakt med fenomenet. En internationell artist tog kontakt och frågade om boken var på väg att översättas till engelska.

– Du förstår, Shirely MacLaine måste få läsa avsnitt ur din bok och jag överväger att själv översätta några kapitel åt henne, sa artisten. Det här ägde rum kort tid efter det att Shirley MacLaine chockerat USA med sin bok *Ut på yttersta grenen* (1983). Inom mig började reflektionen över vad min bibelteologi kunde ha med Shirley MacLaine och New Age att göra.

Samma vår tar en vän från freds- och miljörörelsen kontakt och säger att "Lena Kristina" vill träffa mig. Vem denna Lena Kristina var, hade jag ingen aning om. Men jag märkte på sättet att tala om henne att jag missat något väsentligt och att det varit närapå oförsäkt att fråga varför vi skulle träffas.

Sammanträffandet äger rum i en våning på Söder. Jag slås direkt av värmen och entusiasmen i gruppen jag möter – liksom av Lena Kristinas dynamik. Jag kände igen denna psykiska atmosfär från mitt barndomshem den vinter då två kvinnliga evangelister bodde hos oss och min hembygd fick uppleva en genuin andlig väckelse – genom deras dragspel, sång och levande förkunnelse.

– Du förstår, sa Lena Kristina, vi ordnar en stor "livsfestival" på Cirkus i Stockholm och där vill vi ta upp de shalom-relationer du skildrar i din bok. Det är ju precis detta budskap som kan rädda världen och som alla behöver gripas av: Att livet är relationer – med naturen, med varandra och med Gud! Vad jag minns nämndes aldrig begreppet New Age eller Den Nya Tidsåldern vid det säregna mötet på Söder.

Nu var det kanske ingen slump att jag den helg festivalen skulle äga rum redan var inbokad av ett arrangemang i min hemstad Vasa och att jag skulle bo i vår röda stuga just då. När jag packat och skulle ge mig iväg till Finlandsfärjan den kvällen ringer telefonen. Det är mamma som meddelar att pappa gått "hem" och att deras fyrtiosju år tillsammans fått ett abrupt slut.

Jag känner både glädje och ett djupt vemod när jag nu – mer än tio år senare – tänker tillbaka på vad som hände i våningen på Söder och de närmast följande åren. Jag känner glädje över att det bibliska materialet i mina åttiotalsböcker *Shalom Jord* och *Vägen hem* fick en sådan resonans inom den alternativa andligheten och att de sålts i mer än hundra tusen exemplar – bland sökare långt utanför kyrkorna. Inte minst *Vägen hem* förde mig in i offentliga paneler och årslånga privata samtal med författare och ledare inom den nya andligheten. Detta

visar ju tydligt att bibelns budskap inte fjärrar, utan attraherar och förenar människor i rörelse i andligt hänseende.

Samtidigt känner jag ett vemod över att ett helt årtionde måste gå innan vi kunde föra detta spännande samtal offentligt i den del av kristenheten där jag själv levde och verkade. Ändå tror jag inte att de öppna dialogerna mellan alternativ andlighet och kristen tro på Bromma-Dialogen kunde ha börjat tidigare – "premiären" ägde rum hösten 1993. Stora delar av kristenheten utsattes nämligen för ett formidabelt bombardemang av skräckpropaganda för New Age under hela åttiotalet. Låt mig med två personliga exempel illustrera vilka uttryck detta kunde ta sig!

När det blev känt att jag skrev *Shalom Jord!* om bibelns syn på inre och yttre miljö samt fred och rättvisa fick jag varnande brev från kristna som ville mitt bästa. De var helt övertygade om att jag lurats in i djävulens fälla, eftersom jag tog upp fredsfrågan och samarbetade med Kristna Fredsrörelsen.

I breven fanns en kassett med ett "profetiskt budskap till Nordens folk" av en känd andlig ledare, som gav förklaringen. Kassetten var en inspelning från en stor karismatisk konferens i Stockholm och jag hade själv stått på samma podium tillsammans med "profeten" i en liknande konferens något år tidigare.

I korthet gick budskapet ut på att Satan kastas ner på jorden – den enda plats han numera hade kvar att verka och förföra människorna på. Därför hade Satan i dessa yttersta dagar mobiliserat en världsvid antikristlig freds- och miljörörelse för jordens bevarande. Inte bara New Age och alternativrörelsen, utan också Kristna Freds gick därför Antikrists ärende.

För en kristen som hyser en absolut tilltro till en sådan andlig ledare har ett dylikt "profetiskt budskap" en ohyggligt suggestiv kraft – ungefär som spökhistorier för dem som tror på spöken. Det har också slående likheter med det domedagsyndrom David Spangler konfronterade i de tidiga, apokalyptiska New Age-grupperna.

Även ett annat tillfälle är belysande för New Age-skräcken i delar av åttiotalets kristenhet. En välkänd andlig ledare och hans hustru är gäster i vårt hem. Jag råkar nämna att jag varit på Café Pan – det ledande New Age-centret i Stockholm på den tiden – och att jag hört ett föredrag av Peter Russell i samband med att hans bok *En uppvaknande värld* (1984) kommit ut på svenska.

Jag ser direkt hur den andlige ledarens ansikte stramar till och fylls av skräck, när han utbrister: Men hur vågar du gå till ett sådant demoniskt näste – du var väl omgärdad med en stark bönekedja? Med bönekedja menade han kristna vänner som bad om beskydd för mig medan jag satt på Café Pan, så att det demoniska inflytandet inte skulle invadera och ta herraväldet över mig.

Nu var jag bibelteolog och hade en ganska trygg personlighet. Därför var jag immun mot föreställningen att Gud och min tro på honom var så svag

att jag inte ens kunde lyssna på ett tankeväckande föredrag på ett New Age-center. Därför satt jag ganska snart på Café Pan igen – utan bönekedja – och lyssnade på Kerstin Nordin från Nytänkarna.

Kerstin Nordin kom in på scenen, satte sig på en stol och berättade de första tjugo minuterna om sitt liv – om skilsmässa och inre helande. Hennes livshistoria påminde på ett slående sätt om de personliga vittnesbörd som grep mig så djupt i hembygdens bönehus och tältmöten – men som nästan aldrig mer hörs i Stockholms kyrkor. För varje besök blev klyftan större mellan det jag upplevde bland människorna på Café Pan och det jag läste om New Age i kristna tidningar.

Jag hade då ingen aning om varifrån dessa skräckskildringar om New Age kom, som framställdes som profetiska sanningar. Personligen tror jag att dessa profetior har lika litet med bibelns Gud att göra som jag tror att Mirakelkursen är ett kanaliserat budskap direkt från bibelns Jesus. Först när jag fick Torbjörn Freijs mycket uppmärksammade bok *New Age – de nygamla lögnerna från Eden* (1984) i min hand, fick jag de nödvändiga ledtrådarna.

Det profetiska visade sig vara direktimport från andliga ledare på den internationella scenen och från storsäljande kristna böcker i USA. Med suggestiv kraft framställde dessa New Age som en global satanisk sammansvärjning på väg att ta herraväldet över jorden.

Det var några aktuella företeelser som i hög grad bidrog till dessa apokalyptiska stämningar. Marilyn Fergusons viktiga New Age-bok skildrade alla pågående personliga och sociala omvandlingar som en "Vattumannens sammansvärjning" (på engelska hette hennes bok: *The Aquarian Conspiracy*). Alice Baileys böcker gav mera stoff för teorin om ett globalt maktövertagande. Samtidigt införde Benjamin Creme, en känd New Age-profil, helsidesannonser i världens ledande dagstidningar att "Kristus är här". I Sverige publicerades annonsen i Dagens Nyheter den 25 april 1982.

Tyvärr medger inte utrymmet att vi går in på detta spännande område, men jag hänvisar till den initierade beskrivningen av detta litterära inflytande gjord av Irving Hexham, "The Evangelical Re-

Harry Månsus inbjuder till möten vid vägskälen:

– Jag vill att vi ska slå oss ner en stund – där vägarna möts – och dela våra erfarenheter. Jag vill dela med mig av min andlighet och mitt liv, ta läsaren med till de forntida texter av mänsklig och andlig visdom som ger mig kraft och vidgar min horisont.

Harry Månsus text är hämtad från hans bok *Den kosmiska katedralen*, som utkom 1996 på bokförlaget Libris, Örebro.

Den är enligt min mening den bästa boken hittills om New Age i Sverige – även om den inte uteslutande handlar om New Age, utan även bland annat om den så kallade tolvstegs-rörelsen, en metod för behandling av alkoholister.

SM

sponse to the New Age" i James R. Lewis och J. Gordon Melton (red) *Perspectives on the New Age* (1992), sidorna 152–163. Jag citerar några av hans utmanande slutsatser:

"Det skrämmande är att detta har hjälpt till att skapa nya sociala murar för många evangelikala kristna ... Fördömandet av 'New Age-rörelsen' och allt som anses ha samband med den – som ekologi, kampen för nedrustning och till och med meditation – har för många evangelikala församlingsmedlemmar ersatt gamla sociala tabun som bio, smink och rökning som kriterier på skillnaden mellan 'äkta' och 'falsa' kristna ... Resultatet är att denna bok (Frank E. Peretti, *This Present Darkness*, såld i mer än två miljoner ex) oavsiktligt har haft en mycket negativ effekt på många evangelikalers sätt att se när den rubricerat många av samtidens rörelser och institutioner som antingen demoniska eller potentiellt onda. Samtidigt bör det påpekas att New Age-författarna i sin tur ofta visar fram en bild av kristendomen som en andligt död, trångsynt och intolerant rörelse som motarbetar både intellektet och den sanna religionen ... Vår tids sätt att bemöta New Age kan alltså få allvarliga följder för evangelikalismens framtid. Jag skulle faktiskt vilja påstå att evangelikalemas misslyckande med att relatera till denna företeelse och den beslätade religiösa kan innebära dödsstöten för evangelikal kristendom som en i intellektuella kretsar respekterad kraft i Nordamerika och även i Storbritannien." (*Perspectives on the New Age*, sid. 156 f, 163)

Just när detta skrivs figurerar åter Torbjörn Freij, redaktör på tidningen *Dagen*, i svenska massmedia – inför Dalai Lamas besök i Globen i Stockholm. Tendensen är tydlig att Freij får agera "mörkerman" från det förflutna eftersom han insisterar på att vi bör skärskåda vad Dalai Lamas tibetanska buddhism egentligen står för. Oavsett vad man kommer fram till, så är ju en sådan analys en självklarhet inom varje seriös dialog mellan olika religioner och former av andlighet. Att sopa sanningsfrågan under mattan lämnar ju fältet vidöppet för godtycke och förstärker dessutom den destruktiva polariseringen inom svensk kristenhet.

Därför vill jag precisera min hållning till Torbjörn Freijs inflytelserika bok *New Age – de nygamla lögnerna från Eden* (1984, men under bearbetning att komma ut i en ny och annorlunda version). Utan vidare har denna bok använts som "ammunition" i skräckpropagandan mot New Age i svensk kristenhet under ett helt årtionde. Detta har i sin tur lett till att klyftan mellan kyrkan och vår tids sökare fördjupats på ett synnerligen tragiskt sätt.

Samtidigt måste – i ärlighetens namn – en annan sida framhävas lika tydligt. Ju mer man läser Freijs bok med kännedom om den tid och det laddade sammanhang där den skrevs, desto anmärkningsvärdare framstår det breda faktaunderlaget i ett så tidigt skede av New Age och desto tydligare ser man öppningar till en fruktbar dialog. Mitt i den profetiska överhettning boken föddes i gör författaren hela tiden viktiga markeringar – bland annat i fråga om fred och miljö.

Hösten 1993 vågade jag äntligen ta steget fullt ut och inbjuda profiler från alternativ andlighet och representanter för kristen tro att mötas inför öppen ridå

– i raka samtal om gudsbild, människosyn, meditation, bön och helande. Efter en sådan dialog presenterade *Energivågen*, det ledande resursorganet för New Age i Sverige, Bromma-Dialogen som "bron mellan kyrkan och New Age-rörelsen". Det var tidningen Hälsas chefredaktör Per Frisk som skrev bland annat följande:

"Länge har kyrkan och speciellt de frireligiösa samfundet tittat snett på den så kallade New Age-rörelsen. Det har haglat okvädesord från båda sidor och spritt allmän misstro och en oförmåga till dialog grupperna emellan. Från kyrkligt håll har man som oftast inte brytt sig om att sätta sig in i de nya värderingar och världar som New Age fört med sig. Frikyrkorna har med en falang gått hela vägen ut och genom egna experter nagelfarit det man själv valt att kalla New Age-rörelsen i ett antal böcker och skrifter. Man har snabbt kommit fram till att detta 'New Age' i stora drag består av en bunt förvillade varelser – under påverkan av djävulen själv.

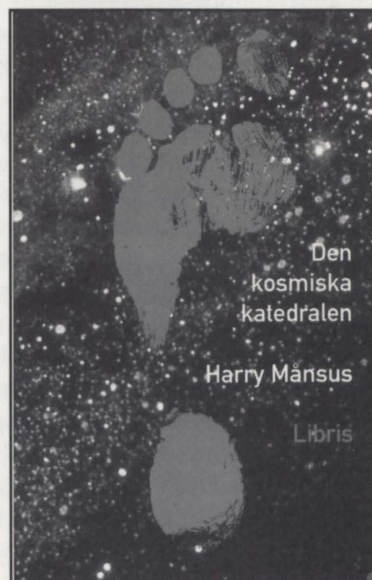
En som tagit fasta på att försöka brygga över avståndet mellan de olika sökargrupperna är baptistpastorn Harry Månsus. Genom Bromma-Dialogen har han tagit på sig den otacksamma rollen att försöka medla mellan två världar där man nästan är oense om det mesta – åtminstone vid första anblicken..."

Tio år efter sammanträffandet på Söder medverkar alltså Lena Kristina Tuulse i Bromma-Dialogens andra dialogforum hösten 1994. Övriga talare och deltagare i dialogen är Peter Halldorf (tidningen *Trots* allt), Lasse Johansson (Forum för tro och samhälle), Lars Åke Lundberg (präst, etisk rådgivare), Ami Lönnroth (Svenska Dagbladet) och Eva Horney Seilitz (Vattumannen).

Hundrafemtio deltagare från hela landet följer denna gång dialogen från morgon till sen eftermiddag, då även publiken kan ställa frågor. Samtliga inledningsanföranden finns dokumenterade i Forum för tro och samhälles viktiga *Nyhetsbrev* (nr 4, 1994).

x) Se också *Stora tankar i vår tid* – New Age på Sökarens hemsida på Inemet: www.sokaren.se.

SM

New age (?) på Internet

Centara

<http://www.algonet.se/~vittid>, är ett center för "information om utomjordingar och den nya tiden". Centaras websida är "vigd åt att ge information om utomjordingar från det s k LJUSETS FÖRBUND. Detta förbund är enormt och täcker i stort sett hela vårt universum. Dock finns det en liten, men ihärdig klick av mer mörka varelser som brukar ge sig på människor. Dessa kallas ofta för de 'grå' och är kända för att röva bort folk och operera på dem. HÅLL DIG BORTA FRÅN DEM! /.../ Om du redan har erfarenheter av de grå och vill bli av med dem, försök använda vår SKYDDSSYMBOL, kallad LING OAOU, för att skrämna iväg dem."

På Centaras hemsida får man se "hur en drivkristall till ett UFO ser ut" samt "bilder på utomjordiska stenar och kristaller". Vi läser: "Vår UFO-kontakt fick i gåva en trasig drivkristall till ett UFO av typen 'klockskepp', en nu utgången rymdskeppsmodell som gjordes känd av amerikanen George Adamski på 50-talet. Kristallen genererar tillsammans med de andra kristallerne ombord tillräckligt med kraft för att driva ett skepp."

"Tre spännande kapitel" ur "En utomjordingar dagbok" finns också på Centaras hemsida. Bland annat kan man läsa om ett bröllop på planeten Oktra.

De kosmiska sidorna

http://www.algonet.se/~carin_o, är Carin Olofssons bidrag till new age i Sverige. Det rör sig om kanaliserade budskap från "Andromeda". "Er värld är i förändring, men det är en positiv förändring", säger andromedanerna. "Vi är här för att hjälpa er igenom de svårigheter ni skapar åt er själva för att ni tror att det så måste vara."

Andromedanerna får frågan: Hur uppkom Universum och vad fanns tidigare? Svaret blir: Vi vet inte riktigt. Ingen utom All Skapelses Källa känner till de här sakerna. Universum skapades när det var nödvändigt för det att materialiseras. Före skapelsen fanns endast tankar. Det här gäller dock endast för

detta Universum. Det fanns en mängd andra Universa redan då, precis som det finns många Universa nu.

Fråga: Kan ni beskriva vilken sorts varelser ni är och från vilken dimension?

Svar: Vi är ljusvarelser från den 5:te dimensionen; ibland nära den 6:te och ibland nära den 4:e.

Fråga: Vad är den 5:te dimensionen?

Svar: Det är Kärlekens Dimension, men det är också Ljusets Dimension. Dessa två ord betyder samma sak kosmiskt sett. När ni lever i kärlek, så är ni ljus.

A Course in Miracles

en medialt undfäng, omtyckt lärobok, har en hemsida, <http://www.algonet.se/~johnnym>, som görs av Johnny Månsson. "Mirakelkursen" är ett resultat av att en amerikansk kvinnlig psykolog, Helen Schucman, kanaliserade "Jesus". "Våra tankar är grunden till hela vårt välbefinnande enligt A Course in Miracles", skriver Johnny Månsson. "Varenda tanke formar oss till den vi tror att vi är. På så sätt påverkar vi också vårt fysiska välbefinnande. Hälsa är inre frid! A Course in Miracles handlar om att ändra sitt tänkande, men framför allt om att skapa mirakler i vårt liv. /.../ Enligt A Course in Miracles finns det bara två känslor, Kärlek och rädsla. Rädsla är alltid en brist på kärlek."

Mycket historia kring kursen, litteratur om den m m.

Ambres

Ett svenskt medium är Sture Johansson, kanal för "Ambres", <http://home2.swipnet.se/~w-24689/index.htm>, en "medvetenhet som senast var inkamerad i Egypten för 3.000 år sedan, där han levde som köpman".

"Ambres förmedling handlar om självkännedom. Vem är jag bortom mina roller, min präglade varelse? Hur finner jag vägen till min alldeles unika grundpersonlighet?" Det är frågor som Ambres vill hjälpa oss att besvara.

Ambres säger att det finns många vägar till sanningen. Han uppmanar dem som lyssnar på honom att inte betrakta vad han säger som självklarheter utan ifrågasätta det.

INDIVIDUELL ASTRO-TERAPI

Vem är jag egentligen? Vilka energier låter jag bestämma i mitt djupaste inre? Vilken "rädsla" har skyddat mig alla år, men hämmar min utveckling nu? Hur är **balansen** manligt/kvinnligt? Vilket **temperament** är mest dominant i min personlighet? Hur **opererar viljan** i mig? Vilket är mitt **individuella livsmönster** och varför valde jag just det? Varje inkarnation är ett arbete, ett **livsprojekt** som måste slutföras och jag hjälper dig att se och nå fram till denna insikt.

Vänd dig med förtroende till **Inga-Britt Lundqvist**, antroposof, waldorflärare och astro-terapeut med över 30 års erfarenhet.

Box 34021, 100 26 Stockholm. Tel/Fax 08-656 11 03.

Önskas hyra

Mediterrant keramik önskar hyra beboeligt hus med trädgård i södra Sverige vid sjö eller hav; kommunala transporter.

Svar till "Zen", Sökaren f v b.

MASSAGEBÄNKAR & -STOL

Spårnör. 24 runstycken av eneträ, handmålad och doftande. Levereras i påse av lin tillsammans med beskrivning. Allt är handgjort och individuellt. Finns i blått, rött, svart och brunt. Pris 200:- inkl. porto. Välkommen att kontakta Carina, 0271-23145 salton@algonet.se.

Böcker om livsfrågor och esoterik

Gratis katalog skickas på begäran.

Nova Förlag

Kungsg. 2 B, 223 50 Lund
Tel. 046/12 12 48

Besök oss på Internet:

<http://home5.swipnet.se/~w-55916>

Astrologisk rådgivning

072-71 00 29

Astrologen Gary Brain

på svenska & engelska

19.50 per min

New age-rörelsens förvandling

I böcker och tidningar kan vi läsa om new age. Det påstås att nya tidsåldern är astrologi, numerologi, tarot, kanalisering, trumresor, aurafotografering, handanalys osv. Få tycks veta att new age i början var något helt annat.

Marilyn Ferguson berättar i sin bok *Mot en ny tidsålder* (1980) om en betydelsefull ny medvetenhet inom flera områden: ny syn på universum, på människan, etiken, naturen, hälsan, politiken, affärer m m.

New age bars upp av framstående tänkare och författare som Abraham Maslow, Carl Rogers, Willis Harman, Peter Russell, Marilyn Ferguson, Mark Satin, Michael Murphy, Fritjof Capra, E. F. Schumacher och en rad andra, som alla bidrog med ett intellektuellt högtstående nytänkande.

Astrologi, tarot och allt det andra som idag betecknas som new age, fanns med i bildens periferi, men hade liten, om ens någon, betydelse.

I det allmänna medvetandet står new age alltså idag för ett intresse för vissa ifrågasatta företeelser, som i stor utsträckning strider mot den vetenskapliga världsbilden (vilken i och för sig bör ifrågasättas, men inte tanklöst räknas bort).

Astrologerna, numerologerna osv har tagit över begreppet new age – och det har godtagits av massmedia och vissa författare som förklarar för folk att new age är just detta.

Jag vill uppmana alla intresserade att läsa Marilyn Fergusons *Mot en ny tidsålder* och Mark Satins *Politik för en ny tid*. Där kan man se vad begreppet new age i början stod för. New age var en lovande rörelse för en positiv förvandling av människan och samhället.

Själv har jag skrivit om klok-new age i Sökaren sedan början av 70-talet. Jag har också samlat väsentliga new age-tankar i en bok, *Stora tankar i vår tid – New Age*, som har erbjudits en rad förlag, både vanliga och new age-präglade, men inget har visat intresse. Därför ligger nu boken gratis tillgänglig på Sökarens hemsida på Internet: www.sokaren.se.

Förvandlingen av begreppet new age är sorglig. En mycket lovande rörelse för mänsklighetens transformation har ersatts av en folklig rörelse med få intellektuella kvaliteter.

För mig känns förvandlingen speciellt sorglig, eftersom just new age-tänkandet varit den åskådning jag anslutit mig till.

New age idag

Vad kan man då säga om allt det som dagens "new age" fylls av? Jag tycker att mycket av detta är intressant och kan tänka mig att det ligger något i det, men jag är främmande för den okritiska inställningen, där man utan motivering åsidosätter den naturvetenskapliga världsbilden, som om den inte existerade och anammar som sanning mycket som inte är bevisat och bortser från vetenskapliga resultat inom exempelvis

parapsykologin.

Jag kan tänka mig mystiska sammanhang och jag kan tänka mig reinkarnation. Men jag tänker och ifrågasätter på ett sätt som den vanlige new agearen är främmande för.

New agearnas intresse för vetenskaplig forskning är minimalt. Börjar man tala om parapsykologi, svarar de med att prata om medier.

Förnya prenumerationen!

Med årets sista nummer följer som vanligt ett inbetalningskort. De som redan betalt prenumerationavgift för nästa år, behöver

naturligtvis inte använda det. Den som är osäker om prenumerationen är förnyad, kan ringa red. för besked.

KALENDERTIPS

Måndag 29 november 19.00 Akal. Ditt liv är en gåva. Bertil Kuhlemaan talar om hur man kan leva och verka till 100 procent och hur man kan finna sin livsuppgift. 70:-.

Måndag 1 december Gaia 19.00. Jordisk andlighet och andlig ekologi. Onya Dowling och Berit Jarama. Hur kan vi lära oss att bli jordens omvårdare i stället för dess härskare? Föredrag, övningar och info om en Skola för Andlig Ekologi. Lokalavgift: 25:-.

Tisdag 2 december Gaia 19.00. Gudinnan – ritual och förändring. Petra Junus, doktor i religionspsykologi och författare till "Den levande gudinnan", berättar om sin vistelse hos Starhawks Gudinnerörelse i San Francisco och om hur ritualer kan fungera som personlig och politisk kraftkälla. Föredrag och gemensam ritual. 70:-.

Måndag 8 december Gaia 19.00. Människan, kulturen och evolutionen – ett alternativt perspektiv. Tomas Ljungberg, författare och etolog, beskriver ett nytt, tvärvetenskapligt synsätt som visar att människan är född till att fungera på ett annat sätt än vad som nu är accepterat i samhället. 70:-.

Onsdag 10 december Gaia 19.00. Mimiga Wajaar – ett föredrag om aboriginer. Lotten Odh har genom sitt stora intresse för delfiner fått kontakt med aboriginerna. Numera är hon upptagen som medlem i en aboriginerstam och gör resor dit för att upptäcka och utforska. 70:-.

Söndag 14 december Gaia 10.00–16.45. Yogisk massage – workshop. Efter ett kort yogapass får du lära dig en kraftfull yogisk massage enligt Yogi Bhajan. Eva Cállmin, som är yogalärare och massageterapeut, guidar oss i en teknik där vi vitaliserar hela kroppen. Vi arbetar i par. Medtag mjuka kläder. Till lunch lagar vi yogisk mat och får hälsotips. 350:- + matkostnad.

Tisdag 7 januari Akal 19.00. De nio insikterna samt den tionde. Bertil Kuhlemaan. 70:-.

Gaia Center, Dalagatan 30,
113 24 Stockholm.
08-32 42 02.

Akal Center, Våringgatan 25,
113 33 Stockholm.
08-30 33 15.